မြောင်မြို့လုံးဆိုင်ရာ

ပရိယတ္တိသာသနာနုဂ္ဂဟအသင်း

မွေဝိနယစာမေးပွဲကြီးအတွက်

စီစဉ်ရေးသားပြဋ္ဌာန်းအပ်သော

ဗုဒ္ဓဘာသာအခြေခံကျမ်း

မွေဒါန

သာသနာရေးဦးစီးဌာန ပုံနှိပ်ဘိုက်၌
ရိုက်နှိပ်သည်။

သာသနာ ၂၅၂၁ ကောဇာ ၁၃၃၉ ဒီဇင်္ဘာ ၁၉၇၇

မြောင်မြို့ဂိုဏ်းလုံးဆိုင်ရာ
ဩဝါဒါနုသာသကသံဃာ့အဖွဲ့ကြီးက
ကြီးမှူးကျင်းပသည့်
မြောင်မြို့လုံးဆိုင်ရာ

ပရိယတ္တိသာသနာနုဂ္ဂဟအသင်း

ဓမ္မဝိနယစာမေးပွဲကြီးအတွက်
သံဃာ့အဖွဲ့ကြီးမှ ဆရာတော်များ
စီစဉ်ရေးသားပြဋ္ဌာန်းအပ်သော

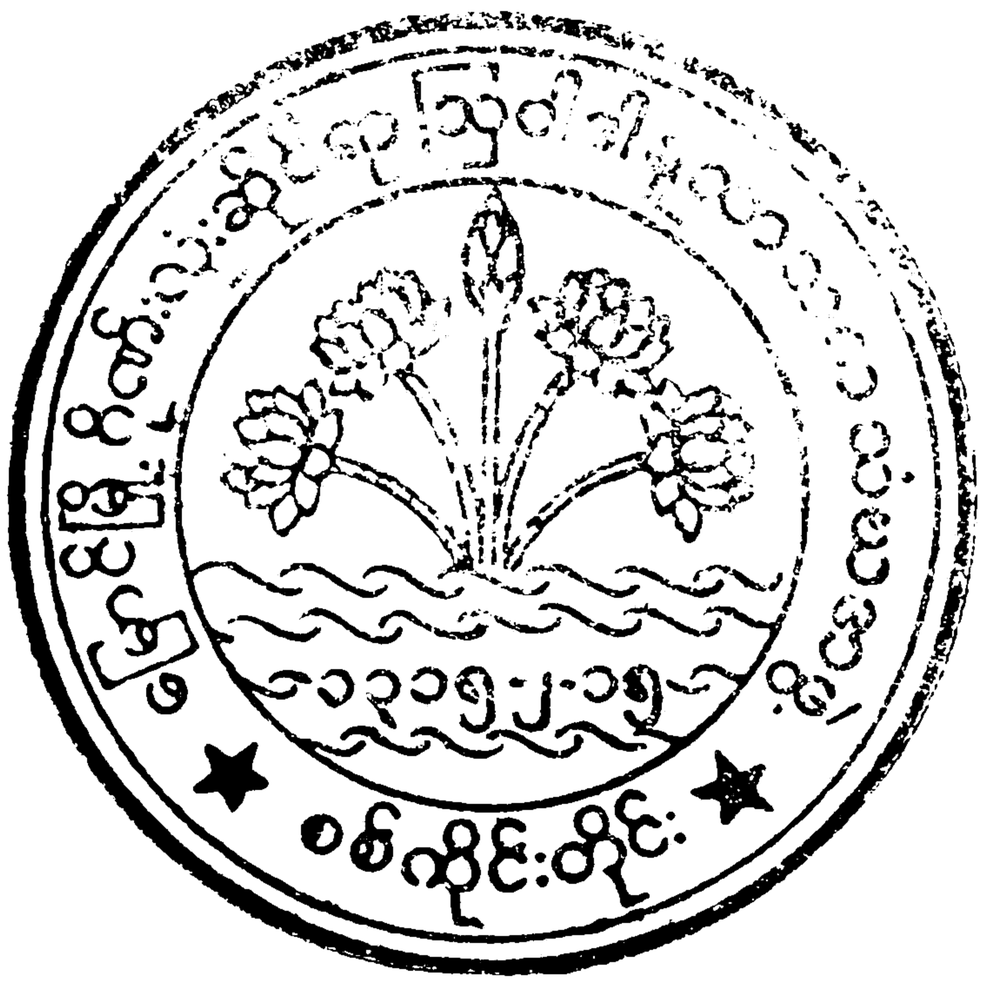

ဗုဒ္ဓဘာသာအခြေခံကျမ်း

သာသနာရေးဦးစီးဌာန ပုံနှိပ်တိုက်၌
ရိုက်နှိပ်သည်။

သာသနာ ၂၅၂၁ ကောဇာ ၁၃၃၉ ဒီဇင်ဘာ ၁၉၇၇

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေခွင့်ပြုချက်အမှတ် (၁၀၃၃၁)

ထုတ်ဝေသူ

ဦးသုဇာတ၊ ကင်းလွှတ်ခွင့်အမှတ် (၀၄၁၂၅)
စစ်ကိုင်းတိုင်း မြောင်မြို မြကုန်းရွာ ဒကွိဏာရာမကျောင်းတိုက်၊
မြောင်မြိုလုံးဆိုင်ရာ ပရိုင်တွိဏာသာသနာနုဂ္ဂဟအသင်း။

ပုံနှိပ်သူ

ပြည်ထောင်စု ဆိုရှယ်လစ်သမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်
သာသနာရေး ဦးစီးဌာန ပုံနှိပ်တိုက်တွင်
ဒုတိယ ညွှန်ကြားရေးမှူး ဦးချစ်တင်
(မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၂၂၆၂)က ပုံနှိပ်သည်။

အခန်းငယ် နိဒါန်း

စစ်ကိုင်းတိုင်း မြောင်မြို့နှင့် နယ်မျာ်းတွင် ၁၂၇၄-ခုနှစ်က စ၍ အမျိုး ဘာသာ သာသနာ ပညာ တိုးတက်ကြီးပွါးရေးနှင့် အင်္ဂလိပ် နယ်ခဲ့ချဲ့ လက်အောက်မှ လွတ်မြောက်ရေး အတွက် စည်းလုံးညီညွတ်စွာ အားထုတ်ကြရန်-လူမျာ်းဘက်မှ ဝံသာနု-ရက္ခိတအသင်းမျာ်း, ရဟန်းသံဃာတော်မျာ်းဘက်မှ သံဃ သာမဂ္ဂီအသင်းမျာ်း ဖွဲ့စည်းကြရာ ၎င်း အသင်းအဖွဲ့မျာ်းတွင် ပါဝင်သူမျာ်းနှင့် မပါဝင်သူမျာ်း လူရော ရဟန်းမျာ်းပါ နှစ်ဦး နှစ်ဖက် ကွဲပြားကြပြီး တဖက်နှင့်တဖက် မညီမညွတ်ပဋိပက္ခ အကြီးအကျယ်ဖြစ်ကာ အကုသိုလ်ဖြစ်ပွါး ဒုက္ခမျာ၍ နေကြရာတွင် ဆင်ရှင်ကျောင်းတိုက် နာယက ဆရာတော်ကြီး ဦးကုသလသည် ကျန်းမာခရေး မကောင်းသောကြောင့် မန္တလေးမှ တပည့်ဖြစ်သော ဦးပညာအား ပင့်ခေါ်၍ ဆင်ရှင်ကျောင်းတိုက်ကို အုပ်ချုပ်နေထိုင်ရန် လွှဲအပ်သည့်အတွက် ဘုန်းကြီး ဦးပညာသည် ၁၂၇၃-ခုနှစ် သီတင်းကျွတ်လမှာ မြောင်မြို့သို့ ကြွရောက်၍ လာသည်။

မြောင်မြို့သို့ ကြွရောက်၍ လာသောအခါ လူရော ရဟန်းမျာ်းပါ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် မညီမညွတ် ပဋိပက္ခ ကွဲပြားမှုကြီးမှာ ပြင်းထန်လျက်ပင် ရှိသည်။ အမှန်လိုရင်း ရည်ရွယ်ချက်ကာ စည်းလုံးညီညွတ်စွာဖြင့် အင်္ဂလိပ်နယ်ခဲ့ချဲ့ကို နည်းအမျိုးမျိုး ဖြင့် တိုက်ပြီးထုတ်ရမှာကို အင်္ဂလိပ်နယ်ခဲ့ချဲ့ကို မတိုက်ဘဲ ကိုယ့်အချင်းချင်း ပြန်ပြီးတိုက်၍နေကြခြင်းသည် လိုရင်းရည်

ရွယ်ချက်လည်း မဟုတ်၊ သဘာဝလည်း မကျ၊ နည်းလမ်းလည်းမမှန်၊ ပည ရှိများလည်း မနှစ်သက်၊ အလွန်ဝမ်းနည်းစိတ်ပျက်ဘွယ်လည်း ကောင်း၍နေသည့်အပြင် "ပျက်စီးခြင်းအစ မညီညွတ်ခြင်းက" ဆိုသည့် အတိုင်း မြို့ရွာမှာ ဖြစ်စေ, တိုင်းပြည်နိုင်ငံမှာ ဖြစ်စေ ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်း ဖြစ်၍ လာလျှင် မညီမညွတ်ခြင်း, ကွဲပြားခြင်းက စ၍ လာသည်သာများသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဘုန်းကြီး ဦးပညာသည် " သုခါ သံဃသ သာမဂ္ဂီ၊ သမဂ္ဂါနံ တပေါ သုခေါ" ရဟန်းရှင်လူအပေါင်းတို့၏ စည်းလုံး ညီညွတ်ခြင်းသည် ချမ်းသာ၏-ဟူသော ဒေသနာတော်ကို အထူးနှလုံးသွင်း၍ မညီမညွတ် ကွဲပြား၍နေသော ရဟန်းရှင်လူများကို အာ လုံးစည်းလုံး ညီညွတ်ကြရန်အတွက် အထူး သည်းခံ၍ အမျိုးမျိုး အားထုတ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် အပြင် သာသနာတော်ကို ပြုစု ချီးမြှောက်သော အားဖြင့် ပရိယတ္တိစာမေးပွဲ စာပြန်ပွဲကြီး ကိုလည်း ၁၂၈၈ - ခုနှစ် တန်ဆောင်မုန်းလတွင် ဆင်ရှင်ကျောင်းတိုက်၌ (ပထမ) စတင်၍ သာသနာအကျိုးနှင့် မြို့ရွာအကျိုးငှါ ဟောပြောနှိုးဆော်၍ ပြုလုပ်ကျင်းပခဲ့သည်။

ဗုဒ္ဓသာသနာပြု ပရိယတ္တိစာမေးပွဲကြီး အရှည် တည်တံ့တိုးတက်ကြီးပွါးရေးနှင့် ရဟန်းရှင်လူအများ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာရေးမှာလည်း ရဟန်းရှင်လူအများ စည်းလုံးညီညွတ်မှုရှိကြမှသာလျှင် ကည်တံ့ ကြီးပွါး ချမ်းသာကြမည် ဖြစ်ကြောင်းကို ဘုန်းကြီး ဦးပညာသည် မြော်မြင် သိရှိတော်မူ၍ အလွန်များပြားကြီးကျယ်၍ အလွန်ခက်ခဲသော ညီညွတ်ရေး

တာဝန်ကိစ္စကြီ ကို သည်းခံ ကြိုးစား အားထုတ်က ဘုရား ဖြစ်နိုင်သည့်-ဟူသော ဆောင်ပုဒ်ကို လက်ကိုင်ထား၍ အခက် အခဲ အမျိုးမျိုး, ဆင်းရဲဒုက္ခ အမျိုးမျိုးတို့ကို ၇-နှစ်ကြာ အထူး သည်းခံပြီး အားထုတ် ဆောင်ရွက် ခဲ့သောကြောင့် ဆရာတော် သံဃာတော်များနှင့် မြို့ရွာလူကြီးများပါ အားလုံး ညီညွတ်မှုကို သဘောပေါက် လက်ခံကြ၍ ၁၂၉၄-ခုနှစ်၊ ဝါဆို လပြည့်ကျော် ၂ ရက်၊ နေ့ ၁ နာရီ အချိန်တွင် ရွှေပေါ် ကျွန်းဘုရား အာရုံခံတန်ဆောင်းကြီး၌ အားလုံးစည်းဝေး၍ ဆင်ရွှင်ဘုန်းကြီး ဦးပဉ္ဇာ အပြည့်အစုံ ရေးပြီးပေးသော အားလုံး စည်းလုံး ညီညွတ်စွာ သာသနာတော်ကို ပြုစုချီး မြှောက်ကြရန် အကြောင်းနှင့် စည်းလုံးညီညွတ်မှု ရှိကြမှသာ လျှင် အားလုံးကြီးပွါး ချမ်းသာကြမည့် အကြောင်းများပါရှိ သော ညီညွတ်ရေးစာတမ်းကြီးကို မြို့ပိုင်ကြီး ဦးမြက ဖတ် ကြား လျှောက်ထားတင်ပြရာ ပြီးဆုံးသောအခါ အားလုံး အညီအညွတ် သာဓု ၃-ကြိမ်ခေါ်၍ ညီညွတ်မှု ချမ်းသာသုခ လာဘ်ကြီးကို အားလုံးလက်ခံကြပြီး မင်္ဂလာရှိသော ညီညွတ် ရေး အစည်းအဝေးကြီးကို ချမ်းသာစွာ ရုပ်သိမ်းတော်မူကြ သည်။ (၎င်း ပဋ္ဌိပက္ခ ကဲ့ပြားမှုကြီးမှာ ၁၂၈၄-ခုနှစ်မှစ၍ ကဲ့ခဲ့ကြရာ ၁၂၉၄-ခုနှစ် ဝါဆိုလမှာ အားလုံး ညီညွတ် ကြသောကြောင့် ဆယ် ၁၀-နှစ်လုံးလုံး ကြာရှိခဲ့သည်။)

၎င်းနောက် ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၈-ရက်နေ့တွင် သံဃာ တော်များနှင့် မြို့ရွာလူကြီးများပါ ဘုရားအာရုံခံတန်ဆောင်း ကြီး၌ ဒုတိယအကြိမ် စည်းဝေး၍ သြဝါဒစရိယ ဆရာ တော်ကြီးများ၏ သြဝါဒကို ခံယူပြီး ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာ

တော်ကို အားလုံး စည်းလုံး ညီညွတ်စွာ ပြုစု အားပေးချီး မြှောက်ကြရန်အတွက် မြို့ပိုင်ကြီး ဦးမြကို နာယက, မြို့သူကြီး ဦးဘသိုက်ကို ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် တင်မြှောက်၍ ဦးကျုပ်၊ ဦးဘသိန်း, ဦးလှဖေ, ဦးသက်ပေ, ဦးဘိုးအောင်စသော အမှုဆောင်လူကြီး ၂၅-ဦးတို့ဖြင့် မြောင်မြို့လုံးဆိုင်ရာ 'ပရိယတ္တိ သာသနာနုဂ္ဂဟအသင်းကြီး" ကို စတင်ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ပြီး (ဓမ္မဝိနယ) ပရိယတ္တိစာမေးပွဲကြီးကို နှစ်စဉ်ပြုလုပ်ကျင်းပကာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာတော်ကို အားပေး ချီးမြှောက်၍ လာမဲ့သည်မှာ ယခု ၁၃၃၉-ခုနှစ်အထိ ၄၄-ကြိမ်မြောက် ရှိပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ရင်းပြင် နိုင်ငံတော်အစိုးရ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ကျောင်းသူ ကျောင်းသားကလေးများသည် နွေရာသီ ကျောင်းပိတ်ရက်များတွင် လေ့လာသင်ကြားပြီး ဝင်ရောက်ဖြေဆို၍ ဘာသာ သာသနာယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ ဗဟသုတမင်္ဂလာဖြစ်ကြစေခြင်း အကျိုးငှါ ဤ "ဗုဒ္ဓဘာသာ အခြေခံကျမ်း" ကို သံဃ အဖွဲ့ကြီးမှ ဆရာတော်များ အထူးစီစဉ်၍ရိုက်နှိပ်ပြီး ဗုဒ္ဓသာသနာပြု (ဓမ္မဝိနယ) ပရိယတ္တိစာမေးပွဲကြီးတွင် ထည့်သွင်း ပြဋ္ဌာန်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရင်းပြင် သုတ္တန်, ဝိနည်းနှင့် အဘိဓမ္မာများ ပါရှိသော စာမေးပွဲကြီးအတွက် ဖြေဆိုရန် ဘာသာရပ် ၁၇-မျိုး ပါဝင်သော ပြဋ္ဌာန်းချက်ကျမ်းစာများနှင့် စာမေးပွဲ စည်းကမ်းချက်များကို ဤ "ဗုဒ္ဓဘာသာ အခြေခံကျမ်း" ၏ နောက်ပိုင်းမှာအများသိရှိရန်အတွက် ထည့်သွင်းဖော်ပြထားပါကြောင်း။

အကျိုးတော်ဆောင်

လက်ဆိုင်ရာ ဒကာများသို့—

အထူး မေတ္တာရပ်ခံပါသည်- ဗုဒ္ဓဘာသာ အခြေခံကျမ်း တွင် ထည့်သွင်းရိုက်နှိပ်ရန် အခြေခံ နိဒါန်းနှင့်တကွသော စာမူ အားလုံးကို အဖစအရာရာ ကောင်းမွန်မှန်ကန်အောင် လိုအပ် သလို ဖြည့်စွက်ပြင်ဆင်ပြီး ရိုက်နှိပ်ရန် အထူး သတိပေး မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

အားလုံးကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာချမ်းသာကောင်မှကြပါစေသော်။

အကျိုးတော်ဆောင်
သြဝါဒိနုသာသနကသံဃာအဖွဲ့
မြောင်မြို (စစ်ကိုင်းတိုင်း)။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာတော်ကို
ထိရောက်အောင် အားပေး ချီးမြှောက် ကြရန်အတွက်
အထူး သတိပေး နှိုးဆော်ခြင်း

ဗုဒ္ဓသာသနံ စိရံ တိဋ္ဌတု။ ။"သာသနံ နာမ ဟောတိ တီဝိဓံ ပရိယတ္တိပဋိပတ္တိပဋိဝေဓဝသေန"·ဟု အဋ္ဌကထာတို့၌ လာရှိသည်အရ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာတော်သည် ပရိယတ္တိ (သိမှု) သာသနာ၊ ပဋိပတ္တိ (ကျင့်မှု) သာသနာ၊ ပဋိဝေဓ (ရမှု) သာသနာဟူ၍ ၃-ပါး အပြားရှိ၏၊ သီလသာသနာ သမာဓိသာသနာ ပညာသာသနာ·ဟူသော သာသနာတော် ၃-ပါးလုံးတို့သည် ပဋိပတ္တိ (ကျင့်မှု) သာသနာမှာ အတွင်း ဝင်၏။

ထိုသာသနာ ၃ - ပါးတို့တွင် ပရိယတ္တိ သာသနာသည် သိမှုကိစ္စ, ပဋိပတ္တိသာသနာသည် ကျင့်မှုကိစ္စ, ပဋိဝေဓသာသနာသည် ရမှုသုခ၊ ရမှုသုခသည် ကျင့်မှုကိစ္စရှိမှ ရနိုင် ဖြစ်နိုင်သည်၊ ကျင့်မှုကိစ္စသည် သိမှုကိစ္စရှိမှ ဖြစ်နိုင်သည်၊ သို့ဖြစ်၍ .....ပရိယတ္တိသိမှုသာသနာသည် သာသနာတော် ၃-ရပ်တွင် (သာသနဋ္ဌိတိယာ ပန ပရိယတ္တိပမာဏံ။ပ။ တသ္မာ ပရိယတ္တိ-ယာ ဌိတာယ သာသနံ ဌိတံ ဟောတိ·ဟု ဥပရိပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ ဗဟုဓာတုကသုတ်၌ လာရှိသည်အရ) အရေးကြီး သော အရင်းခံမူလ ပဓာန အကြောင်းရင်း ဖြစ်၍ နေသော ကြောင့် ပရိယတ္တိ (သိမှ) သာသနာကို ထိရောက်အောင် အထူး သတိထား ပြုပြင်၍ အားပေး ချီးမြှောက်ကြရန် သင့် ပေသည်။

သာသနာတော် ၃-ပါး ဥပမာ

သာသနာတော် ၃-ပါးတို့တွင် ပရိယတ္တိ (သိမှု) သာသနာသည် ကန်ဘောင်ကန်ရိုးနှင့် တူ၏၊ ပဋိပတ္တိ (ကျင့်မှု) သာသနာသည် ရေနှင့်တူ၏၊ ပဋိဝေဓ (ထမှု) သာသနာသည် ကြာနှင့်တူ၏၊ ကြာသည် ဖရိုမှ ပေါက်နိုင်သည်၊ ရေသည် ကန်ဘောင်ကန်ရိုး ကောင်းမွန်ခိုင်ခံ့မှ တည်ရှိနိုင်သည်၊ သို့ဖြစ်၍.... ကန်ဘောင်ကန်ရိုးနှင့်တူသော ပရိယတ္တိ (သိမှု) သာသနာတော်ကို ထိထောက်အောင် အထူးသတိထား ပြုပြင်၍ အမျိုးမျိုး ပြုစု အားပေး ချီးမြှောက်တော် မူကြပါရန် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အပေါင်းတို့အား အထူးသတိပေး နှိုးဆော်အပ်ပါသည်။

သာသနာတော်ကို ချီးမြှောက်နည်း

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာတော်ကို ချီးမြှောက်ပုံ ချီးမြှောက်နည်း အမျိုးမျိုးရှိရာတွင် ပရိယတ္တိစာမေးပွဲ စာပြန်ပွဲသဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပ၍ လှူဒါန်း အားပေး ချီးမြှောက် ကြရခြင်းသည်—

၁။ လောကုတ္တရာ ပညာရေးကို တိုက်ရိုက် အားပေးချီး မြှောက်ရသည် မည်ခြင်း။

၂။ တရားတော်မြတ်ကို ပူဇော်လှူဒါန်းချီးမြှောက်ရသည် မည်ခြင်း။

၃။ ပရိယတ္တိ (သိမှု) သာသနာတော်ကို တိုက်ရိုက် အားပေးချီးမြှောက်ရသည် မည်ခြင်း။

၄။ ဘယ်ရဟန်း ဘယ်သာမဏေ-ဟု ပုဂ္ဂိုလ်စဲ့ ဂိုဏ်းစဲ့ မထားမရှိမူ၍ (သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ခေါ် အတ္တဒိဋ္ဌိကို ပယ်

ခွါပြီး) လှူဒါန်း ပူဇော် ချီးမြှောက် ရသည့်အတွက် အလှန် အကျိုးကြီး မြတ်သော (သံဃိက) ဒါနမျိုးကို လည်း ပေးလှူရသည် မည်ခြင်း-

စသော အကြောင်းထူး ဝိသေသအကျိုးထူး မဟပ္ပလတို့ ကြောင့် လောကုတ္တရာပညာရေးကို (ပညာပါရမီဖြစ်အောင်) မိမိတို့ သဒ္ဓါစိုမ်းအား၌သလောက် အထူးကြိုးစား၍ လှူဒါန်း ချီးမြှောက်ကြပါရန် သတိပေး နှိုးဆော်အပ်ပါသည်။

သံဃာတော် ၁-ပါးစာ လှူဒါန်းရန်

ဂုဏ်ပြင် သံဃာ့အဖွဲ့ကြီး၏ ဆုံးဖြတ်ချက်အရ အားလုံး သော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အပေါင်းတို့အား သတိပေး မေတ္တာ ရပ်ခံလိုသည်မှာ မိမိတို့ ရပ်ရွာဒေသ၌ သာမန်နာမ် သုမင်္ဂလ ဒုမင်္ဂလ ကံစွဲရှိသောအခါ တရားတော်မြတ်ကို ပူဇော်လှူဒါန်း ချီးမြှောက်သော အားဖြင့် အနည်းဆုံး သံဃာ ၁-ပါးစာ (မြောင်မြို့လုံးဆိုင်ရာ ပရိယတ္တိ သာသနာနုဂ္ဂဟ အသင်းကြီး အား) ဗုဒ္ဓသာသနာပြု စာမေးပွဲကြီးအတွက် မပျက်မကွက် လှူဒါန်းတော်မူကြ၍ သာသနာပြု ကုသိုလ်ထူးကို ပြုလုပ် ဆည်းပူးတော်မူကြပါရန် အများအကျိုး သာသနာတော် အကျိုးကို ရှေးရှု၍ အထူး သတိပေး နှိုးဆော် မေတ္တာရပ်ခံ အပ်ပါကြောင်း။

အကျိုးတော်ဆောင်
သြဝါဒါနုသာသက သံဃာ့အဖွဲ့ကြီး
မြောင်မြို့ (စစ်ကိုင်းတိုင်း)။

ဗုဒ္ဓဘာသာ အခြေခံကျမ်း

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။ အကြောင်းပြုနိဒါန်း	.... က
၂။ အထူး သတိပေးနှိုးဆော်ခြင်း	.... ဈ
၃။ ကန်တော့ခဏ်းနှင့် ဆုတောင်း	.... ၁
ကန်တော့ခဏ်းနှင့် ဆုတောင်းခဏ်းလာ အဓိပ္ပါယ်နှင့် လက်ဝဆောင်ပုဒ်များ	.... ၂
သူတော်ကောင်းတို့အား ပြစ်မှားမိက ပစ္စက္ခဘဝဋ်ပင် ဒဏ် ၁၀-ပါး ကျရောက် တတ်ပုံ မဃဒေဝလက်ာများ	.... ၄
ဒုစရိုက်, သုစရိုက်, ပုညကြိယဝတ္ထုတို့၏ လက်ာဆောင်ပုဒ်များ	.... ၆
၄။ သီလခဏ်း	.... ၉
သရဏကုံနှင့် သီလတောင်း ပါဠိ	.... ၉
သရဏကုံနှင့် သီလတောင်း အနက်	.... ၁၀
သိက္ခာပုဒ် ၅-ပါး အနက်	.... ၁၃
သိက္ခာပုဒ်အင်ာနှင့် ပယောဂပြ ပါဠိများ	.... ၁၄
သိက္ခာပုဒ်အင်ာနှင့် ပယောဂပြ အနက်များ	.... ၁၅
သီလဏ်းလာ လက်ာဆောင်ပုဒ်များ	.... ၁၈

အကြောင်းအရာ		စာမျက်နှာ
၅။	ကန်တော့ခဏ်းနှင့် ငါးပါးသီလအဓိပ္ပါယ် အမေးအဖြေ	၂၇
၆။	ရတနာသုံးပါး ဂုဏ်တော်ခဏ်း	၄၅
	ဘုရားဂုဏ်တော် ၉-ပါး ပါဋိ-အနက်	၄၅
	တရားဂုဏ်တော် ၆-ပါး ပါဋိ-အနက်	၄၈
	သံဃဂုဏ်တော် ၉-ပါး ပါဋိ-အနက်	၄၉-၅၀
၇။	မင်္ဂလသုတ် ပါဋ္ဌ, အနက်, အဓိပ္ပါယ်	၅၃
	မင်္ဂလသုတ် ပါဋိ	၅၃
	မင်္ဂလသုတ် အနက်	၅၆
	မင်္ဂလာတရား ၃၈-ပါးအဓိပ္ပါယ်	၆၄
၈။	သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်လာ ကျင့်ဝတ် လင်္ကာနှင့် အဓိပ္ပါယ်များ....	၆၈
	သား, သမီးကျင့်ဝတ် လင်္ကာ, အဓိပ္ပါယ်	၆၈
	မိဘကျင့်ဝတ် လင်္ကာ, အဓိပ္ပါယ်	၆၉
	တပည့်ကျင့်ဝတ် လင်္ကာ, အဓိပ္ပါယ်	၆၉
	ဆရာကျင့်ဝတ် လင်္ကာ, အဓိပ္ပါယ်	၇၀
	လင်ကျင့်ဝတ် လင်္ကာ, အဓိပ္ပါယ်	၇၁
	မယားကျင့်ဝတ် လင်္ကာ, အဓိပ္ပါယ်	၇၁
	မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ် လင်္ကာ, အဓိပ္ပါယ်	၇၂
	မိတ်ပြန်ကျင့်ဝတ် လင်္ကာ, အဓိပ္ပါယ်	၇၃
	ကျွန် အစေခံကျင့်ဝတ် လင်္ကာ, အဓိပ္ပါယ်	၇၄

အကြောင်းအရာ		စာမျက်နှာ
	အရှင်သခင်ကျင့်ဝတ် လက်ာ, အဓိပ္ပါယ်	၂၄
	ဒါယကာကျင့်ဝတ် လက်ာ, အဓိပ္ပါယ်	၂၅
	ရဟန်းကျင့်ဝတ် လက်ာ, အဓိပ္ပါယ်	၂၅
	ဥစ္စာပျက်ကြောင်းတရား လက်ာ,အဓိပ္ပါယ်	၂၆
	ကြီးသူကျင့်ဝတ် လက်ာ, အဓိပ္ပါယ်	၂၇
	အရပ်ခြောက်ပါး လက်ာ, အဓိပ္ပါယ်	၂၇
၉။	ဓမ္မစကြာပါဠိတော်	၂၉
၁၀။	ဓမ္မစကြာ နိဿယ	၉၁
၁၁။	အနတ္တလက္ခဏသုတ် ပါဠိတော်	၁၁၉
၁၂။	အနတ္တလက္ခဏသုတ် နိဿယ....	၁၂၅
၁၃။	အဘိဏှသုတ် ပါဠိ နိဿယ	၁၄၉
၁၄။	မြောင်မြို စာမေးပွဲကြီးအတွက် ပြင်ဆင် ပြဋ္ဌာန်းချက် ကျမ်းစာများ	၁၅၂

ဗုဒ္ဓဘာသာအခြေခံကျမ်း

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ကန်တော့ခဏ်း

ကန်တော့ရန်

ဩကာသ ဩကာသ ဩကာသ ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံ ကံသုံးပါးတို့ဖြင့် သဗ္ဗဒေါသ ခပ်သိမ်းသော အပြစ်တို့ကို ပျောက်ပါစေခြင်း အကျိုးငှါ ပထမ ဒုတိယ တတိယ တကြိမ် နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ဘုရားရတနာ တရားရတနာ သံဃာရတနာ ရတနာမြတ် သုံးပါးတို့ကို အရိုအသေ အလေး အမြတ် လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုးပူဇော် ဖူးမျှော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ဆုတောင်း

ကန်တော့ရသော ကုသိုလ်ကံ စေတနာတို့ကြောင့် အပါယ်လေးပါး ကပ်သုံးပါး ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး ရန်သူမျိုးငါးပါး ဝိပတ္တိ တရားလေးပါး ဗျသနတရားငါးပါးတို့မှ အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်ငြိမ်းသည်သာ ဖြစ်၍ မင်္ဂတရား ဖိုလ်တရား နိဗ္ဗာန် တရားတော်မြတ်ကို ရပါလို၏ အရှင်ဘုရား။

အခြေခံကျမ်း ၁—ပ-မ-သ-၁

ကန်တော့ခက်းနှင့် ဆုတောင်းခက်းလာ အဓိပ္ပါယ် ဆောင်ပုဒ်များ

ဩကာသ ဆောင်ပုဒ်

ဩကာသ ဟူသည်၊ ဓိပ္ပါယ်မည်၊ တောင်းသည့်ခွင့်ပေးရန်။

ရှိခိုးဏာဒ် ပြည့်စုံစေရမည့် အင်္ဂါပြဆောင်ပုဒ်

၁။ ဒူးစုံလက်စုံ၊ နဖူးတုံ၊ တည်ကုန်မြေမှာ ငါးအင်္ဂါ။
၂။ ခြေလက် နဖူး၊ တတောင်ဒူး၊ ငါးဦးတည်မြေမှာ။
၃။ ပဋိသန္ဓိ၊ မြတ်သုတ်သီ၊ နှစ်မည်ကျမ်းတော်လာ။

အပါယ်လေးပါး ဆောင်ပုဒ်

၁။ ငရဲ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ် အသုရကာယ်၊ ထိုလေးသွယ်၊ အပါယ် ဟူ၍မှတ်။

အပါယ် ၄-ပါးတွင် ပါဝင်သော ငရဲရှစ်ထပ် ဆောင်ပုဒ်

၁။ သိဉ္ဇုဝ်း ကာလ၊ သံဃာတ၊ ဒွယ ရောရဝ၀ါ။
၂။ တာပန ဒဋ္ဌ၊ အဝီစိ၊ တည်ရှိ ငရဲရှာ။
၃။ အကုသလ၊ ပို့စေက၊ ရောက်ရ ထိုသည်ရှာ။

ကပ် ၃-ပါး ဆောင်ပုဒ်

၁။ ရောဂန် သတ္ထ၊ ဒုဘ္ဘိက္ခ၊ သုံးဝ ကပ်အပြား။
၂။ ကုသိုလ်ပြုက၊ ဆုပန်ကြ၊ လုံးဝ လွတ်စေသား။ (အကျဉ်း)

မှတ်လောဤသို့၊ လူတို့လောဘ၊ ကြီးကာလ၌၊ ဒုဗ္ဘိက္ခဘေး၊ ငတ်မွတ်ရေးကြောင့်၊ ရိုးဖွေးတောင်မျှ၊ ပျက်စီးကြ၏။

ဒေါသတရား၊ ပွါးလတ်သောခါ၊ ဓားမို ရွာသို့၊ သတ္တဝါလူပုံ၊ ပြောဟုန်အမျက်၊ စစ်မက်ပြိုင်ခင်း၊ လက်နက်ကျင်း၍၊ ချင်းချင်းသတ်ကြ၊ သွေးချောင်းကျ၏။

မောဟလွန်ငြား၊ ဘီလူးစားသို့၊ ထူးပြားရောဂါ၊ ဝေဒနာဖြင့်၊ များစွာကပ်ရောက်၊ သေပျောက်လူရှင်၊ ထူပြောဖျင်၏။ (အကျယ်)

ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး ဆောင်ပုဒ်

ဘုရားပွင့်ခါ၊ ပါယ်သုံးရွာနှင့်၊ ဒီဃာယုနတ်၊ ဖြစ်လတ်ပစ္စန်၊ မိစ္ဆာဉာဏ်ရှိ၊ ဉာဏ်မရှိသား၊ ဉာဏ်ရှိငြားလည်း၊ ဘုရားမဖြစ်၊ ကျမ်းဂန်လှစ်သည်၊ ရပ်ပြစ်ရှစ်ပါး၊ သရုပ်တည်း။ (ရတနာ့ဂုဏ်ရည်မှ)

ရန်သူမျိုးငါးပါး ဆောင်ပုဒ်

၁။ ရေမီး မင်းခိုး၊ မချစ်နိုး၊ ငါးမျိုးရန်သူမှတ်။

၂။ သတိ ပညာ၊ ဝီရိယာ၊ မှန်စွာလွတ်စေတတ်။

ဝိပတ္တိလေးပါး ဆောင်ပုဒ်

၁။ ကာလ ဂတိ၊ ဥပဓိ ပယောဂ၊ ထိုလေးဝ၊ မှတ်ကြ ဝိပတ္တိ။

၂။ ဝိပတ္တိများ၊ တွေ့ကြုံငြား၊ ကောင်းစား ဘယ်မရှိ။

ဗျသနငါးပါး ဆောင်ပုဒ်

ဉာတိ ဘောဂ၊ ရောဂ သီလာ၊ ဒိဋ္ဌိပါ၊ ငါးဖြာ ဗျသန။

မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ဆောင်ပုဒ်

၁။ မဂ်ဆိုအကြောင်း၊ ၎င်းနောက်တွင်၊ အကျိုးလျှင်၊ ဖိုလ်ပင်
မှတ်ကုန်ဘိ။
၂။ တဆဲ့ဘသီး၊ ထိန်ထိန်ငြီး၊ အပြီး တောက်လောင်၏။
၃။ မီးတို့ငြိမ်းရာ၊ နိဗ္ဗူတာ၊ မှန်စွာအေးမြ၏။
၄။ ဒုက္ခကြောက်သူ၊ များဗိုလ်လူ၊ နည်းယူဆုတောင်းဘိ။

ကုသိုလ်ပြုက ဆုတောင်းရန် ဆောင်ပုဒ်

၁။ ကုသိုလ်ပြုက၊ ဆုပန်ရ၊ မုချကျမ်းဂန်ထွက်။
၂။ ဆုပန်သလို၊ ရ၏ဆို၊ ထိုထိုသုတ္တန်မြွက်။
၃။ ဆုပန်ကြမှ၊ နိဗ္ဗာန၊ နိစ္စ အေးငြိမ်းချက်။

သူတော်ကောင်းတို့အား ပြစ်မှားမိက ပစ္စက္ခဘဝ၌ပင် ဒဏ် ၁၀-ပါး ကျရောက်တတ်ပုံ မဃဒေဝလက်ာ

အပြစ်ကင်းစွာ၊ နိပ္ပရာဓ၊ ဒေါသမဲ့ငြား၊ သူမြတ်များအား၊ ပြစ်မှားဘုံက၊ မိုးပေါ်လကို၊ စိတ်ကငြူစူ၊ ပစ်သောမြူသည်၊ ပစ်သူသို့သာ၊ ကျရောက်လာသို့၊ မှန်စွာအပြီး၊ နောက်ပိုးစီးလျက်၊ မြေကြီးမျိုရှောင်း၊ မိကျောင်းသစ်ကျား၊ ဖမ်းစားဘီလူး၊ ရေကူး လှေမှောက်၊ စိတ်နောက်သွေးအန်၊ စက်ပျံမိုးကြိုး၊ ပြစ်ရှစ်မျိုးနှင့်၊ လွှမ်းမိုးပြင်းစွာ၊ ဝေဒနာကြီးမား၊ လျော့ပါးစည်းစိမ်၊ နေအိမ်မီးလောင်၊ ကုန်အောင်ကျွမ်းသက်၊

ကျိုးပျက်အင်္ဂါ၊ နှုနာစိတ်ဖောက်၊ ကျရောက်မင်းဒဏ်၊ မမှန်စွပ်စွဲ၊ ပြိုကွဲမျိုးဆွေ၊ ရှေငွေကုန်း၊ ယှင်းဖောက်ပြားသား၊ ဆယ်ပါးမျက်မှောက်၊ ဒဏ်ကြီးရောက်၍၊ နောက်၌အမြဲ၊ သေဖောက်လွဲသော်၊ ငရဲကြီးစွာ၊ လားတို့ရာ၏။

အရိယာသူမြတ်တို့အား ပြစ်မှားက အရိယူပဝါဒကံထိုက်၍
ကန်တော့တောင်းပန်က ပျောက်ငြိမ်းနိုင်ပုံ
မဃဒေဝလင်္ကာ

အရိယာစစ်၊ ဖြစ်သားတမူ၊ မြတ်သောသူကို၊ အရိယူပဝါ၊ ယုတ်မာစကား၊ဒေါသအားဖြင့်၊ ပြစ်မှားခွတ်လွဲ၊ စွပ်စွဲဖရိသ်၊ ဆဲဆိုခုတ်သား၊ ကြမ် ကြုတ်ဝစန၊ နှုတ်ဓားမလည်း၊ သူများ ကိုယ်မှာ၊ အရာမရှိ၊ မိမိကိုယ်သာ၊ ဖြစ်တတ်စွာ၏။ အရိယာ ပြစ်မှား၊ ဆိုးဝါးမိုက်ညစ်၊ ထိုကံပြင်းကား၊ စင်ငင်ကြီးမား၊ ဟူတုံငြား၏၊ ပြစ်မှားသူထံ၊ ကျိုးနွံခယ၊ တောင်းပန်ကလည်း၊ ပျောက်ပစမြဲ၊ မလွဲကန်၊ မတောင်းပန်က၊ သွေလှန်ထုတ် ချောက်၊ ငရဲရောက်၏၊ မီးလောက်ထင်ငြား၊ သူမြတ်များကို၊ မမှားအပ်စွာ၊ ရှင်းတို့ရာ၏။

အပြစ်မဲ့ဘီ သီလရှိက လူသားကို မဆိုထားနှင့် တိရစ္ဆာန်ပင်
ဖြစ်ငြားသော်လည်း ပြစ်မှားက အပြစ်ကြီးကျယ်ပုံ
မဃဒေဝလင်္ကာ

အရိယာစစ်၊ မဟုတ်ဖြစ်စေ၊ အပြစ်မဲ့ဘီ၊ သီလရှိသား၊ တိရစ္ဆာန်၊ အဟိတ်မျှလည်း၊ ဒေါသအမူ၊ ပြစ်မှားပြုက၊ ယခု ဘဝ၊ ဤဒိဋ္ဌပင်၊ ဒုက္ခပြစ်ဆိုး၊ မကောင်းကျိုးဖြင့်၊ မိုးကြိုး ပေလောင်မီး၊ ကျပျက်စီးရှင့်၊ အတီးရှေးခါ၊ တောဟောမဘဝယ်၊

ပညာဇာတိ၊ မွေးကျိုးသိ၍၊ မွေးမိမွေးကြ၊ နန္ဒိယဟု၊ ရွယ်လှ ဆင်းရောင်၊ မျောက်ညိုနောင်ကို၊ နှစ်ကောင်လုံးပင်၊ ပစ်သတ် ကျင့်၍၊ အိမ်တွင်အသီး၊ လောင်မီးကျခြား၊ သမီးသားနှင့်၊ မယားလည်းကောင်း၊ ကိုယ်ပါပေါင်း၍၊ အလောင်းလေးခု၊ တစုတည်းသာ၊ ဖုတ်ရစွာ၏။

ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး ဆောင်ပုဒ်များ

ကာယဒုစရိုက် ၃-ပါး

၁။ ပါ ဒိန် ကာမေ၊ ထိုသုံးထွေ၊ မှတ်လေ ကာယကံ။
(အကျဉ်း)

၂။ ပါဏာတိပါတ်၊ သူသက်သတ်၊ ခိုးလတ် အဒိန္နာ။

၃။ သူ့လင်မယား၊ ကျူးလွန်ခြား၊ ပြစ်မှားကျင့်မိစ္ဆာ။
(အကျယ်)

ဝစီဒုစရိုက် ၄-ပါး

၁။ မု ပိ ဖရုသ် သမ်၊ ထိုလေးတန်၊ မှတ်ရန် ဝစီကံ။
(အကျဉ်း)

၂။ မဟုတ်မတရား၊ လိမ်လည်ခြား၊ မှတ်သား မုသာကံ။

၃။ သူနှစ်ဦးကြား၊ ကုံးတိုက်ခြား၊ မှတ်သား ပိသုဏ်။

၄။ ကြမ်းတမ်းအသံ၊ ဆဲရေးပြန်၊ မှတ်ရန် ဖရုသ်။

၅။ သိမ်ဖျင်းစကား၊ ကျိုးမပွါး၊ မှတ်သား သမ္ဖပ္ပလံ။
(အကျယ်)

မနောဒုစရိုက် ၃-ပါး

၁။ ဘိဇ္ဈာ ဗျာ ဒိဋ္ဌိ၊ သုံးပါးရှိ၊ မှတ်သိ မနောကံ။ (အကျဉ်း)

၂။ သူ့ပိုင်နက်ကို၊ကိုယ့်ဘက်ညွတ်စေ၊တောင့်တပေါ့မှတ်လေ
အဘိဇ္ဈာ။

၃။ သူတပါးအား၊ရန်ငြိုးထားပေ၊အသေတောင့်တ၊ပြုတုံးက၊
မှတ်ကြ ဗျာပါဒါ။

၄။ အကျင့်ကဲပြား၊ အယူမှား၊ မှတ်သား ဒိဋ္ဌိပါ။(အကျယ်)

သုစရိုက် ၁၀-ပါး ဆောင်ပုဒ်

၁။ ဒုစရိုက်ဆယ်ပါး၊ ရှောင်ကြဉ်ပြား၊ မှတ်သား သုစရိုက်။

၂။ ရှေခုနစ်ဖြာ၊ ဝိရတိသဘ၊ ထည့်ကာ ရေတွက်လိုက်။

၃။ အနဘိဇ္ဈာ၊ အဗျာပါနှင့်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ နောက်သုံးထည့်၊
မှက်သည့် ဆယ်ပါးကိုက်။

ဒုစရိုက်, သုစရိုက် အကျယ် ၄၀-ဖြစ် ဆောင်ပုဒ်

ဒုစရိုက်နှင့်၊ သုစရိုက်ပြို၊ ထိုဆယ်ခိုင်ကို၊ကိုယ်တိုင်ပြုငြား၊
သူများတိုက်တွန်း၊ ချီးမွမ်းစိတ်တူ၊ ဤလေးဆူ၊ မြောက်မူ
လေးဆယ်ဖြစ်။

ပုညကြိယဝတ္ထု ၁၀-ပါး ဆောင်ပုဒ်

၁။ ဒါန သီလ၊ ဘာဝနှင့်၊ အပစာယန၊ ရိုသေစွာ၊
ဝေယျာဝစ္စ ဖြင့်။

၂။ ပတ္တိဒါန၊ အမျှပေးဝေ၊ ခေါ်လေသဘု၊ ပတ္တာနုမောဒနာ၊
ဟောလေသမျှ၊ နာယူက၊ ဓမ္မဿဝန သင့်။

၈ ဗုဒ္ဓဘာသာ အခြေခံကျမ်း

၃။ ကိုယ်တိုင် ဟောပြ၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဖြောင့်စွာယူမှု၊ ဒိဋ္ဌ-
ဇုကမ်၊ ဤဆယ်တန်၊ မှတ်ရန် အဆင့်ဆင့်။

ပုညကြိယဝတ္ထု၂ ၁၀-ပါးမှ အကျဉ်း ၃-ပါးဖြစ် ဆောင်ပုဒ်

၁။ ဒါန သီလ၊ ဘာဝနာ၊ သုံးဖြာ စဉ်ချိခင်း။

၂။ စ နှစ်ကို လယ်၊ လယ်-နှစ်ကို စ၊ နောက်မှ နောက်ချင်း
သွင်း။

(သုစရိုက် ၁၀-ပါးနှင့် ပုညကြိယဝတ္ထု၂ ၁၀-ပါး
လက်ံတို့ကို ဗုဒ္ဓဘာသာလက်စွဲမှ ကူးယူ ဖော်ပြ
ပါသည်။)

သီလခန်း

သရဏာဂုံနှင့် သီလတောင်း ပါဠိ

၁။ အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလံ မမံ
ယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတ္ဝာ သီလံ ဒေထ မေ ဘန္တေ။
၂။ ဒုတိယမ္ပိ အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလံ
မမံ ယာစာမိ၊အနုဂ္ဂဟံ ကတ္ဝာ သီလံဒေထ မေ ဘန္တေ။
၃။ တတိယမ္ပိ အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလံ
မမံ ယာစာမိ၊အနုဂ္ဂဟံ ကတ္ဝာ သီလံ ဒေထ မေဘန္တေ။
(ယမဟံ ဝဒါမိ တံ ဝဒေထ။ ရဟန်းတော်ဆို)
အာမ ဘန္တေ။

ပဏာမ ပါဋိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

သရဏဂုံ ၃-ပါး ပါဋိ

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ဒုတိယမ္ပိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ဒုတိယမ္ပိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ဒုတိယမ္ပိ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

တတိယမ္ပိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
တတိယမ္ပိ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
တတိယမ္ပိ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
(တိသရဏဂမနံ ပရိပုဏ္ဏံ။ ရဟန်းတော်ဆို)
အာမ ဘန္တေ။

သိက္ခာပုဒ် ၅- ပါး ပါဠိ

၁။ ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၂။ အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၃။ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိ-
ယာမိ။

၄။ မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ သမာဒိယာမိ။

၅။ သုရာ မေရယ မဇ္ဇ ပမာဒဋ္ဌာနာ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ
သမာဒိယာမိ။

(တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလံ သာဓုကံ ကတ္ဂာ
အပ္ပမာဒေန သမ္ပာဒေထ။ ရဟန်းတော်ဆို)
အာမ ဘန္တေ။

သရဏဂုံနှင့် သီလတောင်း အနက်

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ တိသရဏေန၊ သရဏဂုံသုံးပါးနှင့်။ သဟ၊ တက္ဂ။ ပဉ္စသီလံ၊ ငါးပါးသီလ တည်းဟူသော။ ခမ္မံ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်မြတ်ကို။ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ အနုဂ္ဂဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကတ္ဂာ၊

ပြုတော်မူ၍။ သီလံ၊ ငါးပါးသီလကို။ ဒေထ၊ ပေးတော်မူပါ ကုန် အရှင်ဘုရား။

ဒုတိယမိုး၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ တိသရဏေန၊ သရဏဂုံသုံးပါးနှင့်။ သဟ၊ တက္ခ။ ပဉ္စသီလံ၊ ငါးပါးသီလ တည်းဟူသော။ ဓမ္မံ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို။ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ အနုဂ္ဂဟံ၊ ချီးမြောက်ခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြုတော်မူ၍။ သီလံ၊ ငါးပါးသီလကို။ ဒေထ၊ ပေးတော်မူပါကုန် အရှင်ဘုရား။

တတိယမိုး၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ တိသရဏေန၊ သရဏဂုံသုံးပါးနှင့်။ သဟ၊ တက္ခ။ ပဉ္စသီလံ၊ ငါးပါးသီလ တည်းဟူသော။ ဓမ္မံ၊ သိက္ခာပုဒ်တော်မြတ်ကို။ ယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ အနုဂ္ဂဟံ၊ ချီးမြောက်ခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြုတော်မူ၍။ သီလံ၊ ငါးပါးသီလကို။ ဒေထ၊ ပေးတော်မူပါကုန် အရှင်ဘုရား။

(ယုံ ဝစနံ၊ အကြင်စကားကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝဒါမိ၊ ဆို၏။ တံဝစနံ၊ ထို ငါဆိုသောစကားကို။ ဝဒေထ၊ လိုက်၍ ဆိုကြကုန်လော့။)

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဩော် ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား။

၂ ရုပ်ဖြ

ပဏာမ အနက်

အရဟာတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဖောက်မပြန် အမှန်ကိုယ်တိုင် အလုံးစုံကို သိတော်မူပြီးထသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား အား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

သရဏကုံ ၃-ပါး အနက်

ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဓမ္မံ၊ တရားတော်မြတ်ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။

သံဃံ၊ သံဃာတော်မြတ်ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်မြတ်ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။

ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ သံဃံ၊ သံဃာတော်မြတ်ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။

တတိယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။

တတိယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်မြတ်ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။

တတိယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ သံဃံ၊ သံဃာတော်မြတ်ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။

(တိသရဏ ဂမနံ၊ သရဏကုံသုံးပါးသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံပြီ။)

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာဝမ၊ သြော် ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား။ (ပြည့်စုံပါပြီ အရှင်ဘုရား။)

သီက္ခာပုဒ် ၅-ပါး အနက်

၁။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူတပါး အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ။ ဝေရမဏိသီက္ခာပဒံ၊ ရှောင်ကြဉ်ရာသီက္ခာပုဒ်ကို။ သမာဒိယာမိ၊ ဆောက်တည်ပါ၏။

၂။ အဒိန္နာဒါနာ၊ မပေးအပ်သော သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ။ ဝေရမဏိသီက္ခာပဒံ၊ ရှောင်ကြဉ်ရာသီက္ခာပုဒ်ကို။ သမာဒိယာမိ၊ ဆောက်တည်ပါ၏။

၃။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ ကဲ့ရဲ့ထိုက်စွာယုတ်မာသော အကျင့်မှ။ ဝေရမဏိသီက္ခာပဒံ၊ ရှောင်ကြဉ်ရာသီက္ခာပုဒ်ကို။ သမာဒိယာမိ၊ ဆောက်တည်ပါ၏။

၄။ မုသာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်းမှ။ ဝေရမဏိသီက္ခာပဒံ၊ ရှောင်ကြဉ်ရာသီက္ခာပုဒ်ကို။ သမာဒိယာမိ၊ ဆောက်တည်ပါ၏။

၅။ မုသာဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်းမှ။ ဝေရမဏိသီက္ခာပဒံ၊ ရှောင်ကြဉ်ရာသီက္ခာပုဒ်ကို။ သမာဒိယာမိ၊ ဆောက်တည်ပါ၏။

၅။ သုရာမေရယ မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ သေရည်ငါးထွေ, သေရက်ငါးပါး ယစ်မျိုးများနှင့် အစားအလောင်း မေ့လျော့ကြောင်းမှ။ ဝေရမဏိသိက္ခာပဒံ၊ ရှောင်ကြဉ်ရာသိက္ခာပုဒ်ကို။ သမာဒိယာမိ၊ ဆောက်တည်ပါ၏။

(တိသရဏေန၊ သရဏဂုံ သုံးပါးနှင့်၊ သဟ၊ တက္ခ။ ပဉ္စသီလံ၊ ငါးပါးသီလကို။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ ကတ္ခာ၊ ပြု၍။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့ မပေါ့မဆ ကောင်းမြတ်သော သတိတရားနှင့်။ သမ္ပာဒေထ၊ ပြည့်စုံကြပါစေကုန်သော်။)

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဩော် ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား။

သိက္ခာပုဒ် ၅-ပါးတွင် ပါဝင်သော
ပါဏာတိပါတ အင်္ဂါနှင့် ပယောဂပြ ပါဋိ

ပါဏော စ, ပါဏသညိတာ၊ ဃာတစိတ္တဉ္ဇုပက္ကမော။
တေနေဝ မရဏဉ္ဇာတိ၊ ပဉ္ဇိမေ ဝဓဟေတုယော။

သာဟတ္ထိကော, အာဏတ္တိကော၊ နိဿဂ္ဂိယောစ, ထာဝရော။
ဝိဇ္ဇာမယော, ဣဒ္ဓိမယော၊ ပယော ဂါ ဆယိ မေ မတာ။

အဒိန္နာဒါန အင်္ဂါနှင့် ပယောဂပြ ပါဋိ

ပရဿ သံ တထာသညီ၊ ထေယျစိတ္တဉ္ဇုပက္ကမော။
တေန ဟာရောတိ ပဉ္ဇင်္ဂါ၊ ထေယျဿ ယတနာ သမာ။

ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ အင်္ဂါနှင့် ပယောဂပြ ပါဠိ

စတ္ထုံ, အင်္ဂမနီယဉ္စ၊ တသ္မိံ သေဝနစိတ္တတာ။
ပယောဂေါ မဂ္ဂေန မဂ္ဂ-ပဋိပတ္တိဒေါသနံ။
ဣတိ ကာမဿ စတ္တာရော၊
ပယောဂေ ကော သာဟတ္ထကော။

မုသာဝါဒ အင်္ဂါနှင့် ပယောဂပြ ပါဠိ

မုသာဿ အတထံ ဝတ္ထု၊ ဝိသံဝါဒနစိတ္တတာ။
တဒ္ဇော ဝါယာမော ပရဿ၊ တဒတ္ထဇာနနံ ဣတိ။
သမ္ဘာရာ စတုရော ဟောန္တိ၊
ပယောဂေကော သာဟတ္ထိကော။
အာဏတ္တိက နိဿဂ္ဂိယ-ထာဝရုပိ စ ယုဇ္ဇရေ။

သုရာပါန အင်္ဂါပြ ပါဠိ

တဿ စတ္တာရော သမ္ဘာရာ သုရာဒိအညတရတာ, ပါတုကာမော, ပိတံ, မဒ္ဒနန္တိ။

ပါဏာတိပါတ အင်္ဂါနှင့် ပယောဂပြ အနက်

(၁) ပါဏော စ၊ သတ်အပ်သော သတ္တဝါဂုဏ်း။ (၂) ပါဏ သညိတာ၊ သတ္တဝါဟု မှတ်ခြင်းဂုဏ်း။ (၃) ဃာတစိတ္တံ၊ သတ်ကြောင်းစိတ် (သတ်လိုသောစိတ်ရှိခြင်း) ဂုဏ်း။ (၄) ဥပက္ကမော၊ သတ်ခြင်း လုံ့လဂုဏ်း။ (၅) တေနေဝ၊ ထိုလုံ့လကြောင့်သာလျှင်။ မရဏံ၊ သေခြင်းဂုဏ်း။ ဣတိ ဤမေ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။ ဝဓေဟေတုယော၊ ပါဏာတိပါတက်၏ အကြောင်းအင်္ဂါတို့တည်း။

(၁) သာဟတ္ထိကော၊ ကိုယ်တိုင်သတ်ခြင်း။ (၂) အာဏာတ္တိကော၊ စေခိုင်းခြင်း။ (၃) နိဿဂ္ဂိယော၊ လက်လွှတ်ပစ်ခတ်ခြင်း။ (၄) ထာဝရော၊ မြဲသော မား လုံ စသည် ပြုလုပ်ခြင်း။ (၅) ဝိဇ္ဇာမယော၊ အင်း,အိုင်, ရိပ်ဖမ်း,သံဖမ်း ရုပ်ထား, နာမ်ဆား, မန္တန်, ဒဏ်ပြန် အတတ်စသည်ဖြင့် သတ်ခြင်း။ (၆) ဣဒ္ဓိမယော၊ အစွယ်ခေါက်ခြင်း, မျက်စောင်းဆိုးခြင်းစသော ကမ္မဝိပါကဇ တန်ခိုးဖြင့် သတ်ခြင်း။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဤမေ ပယောဂါ၊ကျိလုံ့လတို့ကို။ မတာ၊ သိအပ်ကုန်၏။

အဒိန္နာဒါန အင်္ဂါနှင့် ပယောဂပြအနက်

(၁) ပရဿ၊ သူတပါး၏။ သံ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သော ဥစ္စာ။ (၂) တထာသညီ၊ ထိုကဲ့သို့မှတ်ခြင်း၊ (၃) ထေယျစိတ္တံ၊ ခိုးခြောင်းစိတ် (ခိုးလိုသောစိတ်)။ (၄) ဥပက္ကမော၊ ခိုးခြင်းလုံ့လ။ (၅) တေန၊ထိုလုံ့လဖြင့်။ ဟာရော၊ ဆောင်ဖြစ်ခြင်း (ဆောင်ယူခြင်း)။ ဤတိ ဤမေ ပဥ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။ ထေယျဿ၊ အဒိန္နာဒါန်၏။ အင်္ဂါ၊ အကြောင်းတို့တည်း။

ယတနာ၊ လုံ့လခြောက်ပါး တို့သည်။ သမာ၊ ရှေးပါဏာတိပါတနှင့် တူကုန်၏။

ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ အင်္ဂါနှင့် ပယောဂပြအနက်

(၁) အဂမနီယဝတ္ထု၊မသွားလာအပ်သော ဒြပ်အထည်။ (၂) တသ္မိံ၊ ထိုဒြပ်အထည်၌။ သေဝနစိတ္တာဘာ၊ မှီဝဲ

ကြောင်းစိတ်ရှိခြင်း။ (၃) ပယောဂေါ၊ လုံ့လပြုခြင်း။ (၄) မဂ္ဂေန၊ မိမိမဂ်ဖြင့်။ ဝါ၊ သူမဂ်ဝဖြင့်။ မဂ္ဂပဋ္ဌပတ္တိအဓိဝါသန်၊ သူမဂ် ဝါ-ကိုယ့်မဂ် တွင်းသို့ ရောက်သည်ကို သာယာခြင်း။ ဣတိ ဣမေ စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့သည်။ ကာမဿ၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ၏။ အင် ။ အကြောင်းတို့တည်း။

ပယောဂေါ၊ လုံ့လ ပယောဂသည်။ ဧကော သာဟတ္ထံကော၊ သာဟတ္ထိက တပါးသာတည်း။

မုသာဝါဒအင်္ဂါနှင့် ပယောဂပြ အနက်

မုသာယ၊ မုသာဝါဒ စေတနာ၏။ သမ္ဘာရာ၊ အင်္ဂါတို့ကား—(၁) အတထံ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထု မမှန်ခြင်း။ (၂) ဝိသံဝါဒန စိတ္တတာ၊ လှည့်စားလိုသောစိတ် ရှိခြင်း။ (၃) တဒ္ဒေါ ဝါယာမော၊ ထိုအားလျော်သော လုံ့လ။ (၄) ပရဿ၊ သူတပါး၏။ တဒတ္ထ ဇာနနံ၊ ထိုအဓိပ္ပါယ်ကို နားလည်ခြင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတုရော၊ လေးပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ပယောဂေါ၊ လုံ့လသည်ကား။ ဧကော သာဟတ္ထိကော၊ သာဟတ္ထိက တပါးသာ အင်္ဂကထာဟောင်း၌ လာ၏။ စ၊ ယင်းသို့ လာသော်လည်း။ အာဏတ္တိက နိဿဂ်ိယ ထာဝရုပိ၊ အာဏတ္တိက, နိဿဂ်ိယ, ထာဝရ သုံးပါးတို့သည်လည်း။ ယုဇ္ဇရေ၊ သင့်လျော်ကုန်သေး၏။

သုရာပါနအင်္ဂါပြ အနက်

တဿ၊ ထိုသုရာပါန၏။ သမ္ဘာရာ၊ အင်္ဂါတို့သည်။ သုရာဒိအာညတရတာ၊ သုရာ စသည်တို့တွင် တပါးပါးဝင်း။ ပါတုကာ-

မော၊ သောက်လိုစိတ်ရင်း။ ပီတံ၊ သောက်ခြင်းရင်း။ မဒနံ၊ မူးယစ်မေ့လျော့ခြင်းရင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရော၊ လေပါး ကုန်သော။ သမ္ဘာရာ၊ အင်္ဂါတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

သီလခဏ်း

လင်္ကာ ဆောင်ပုဒ်များ

သီလတောင်း ဆောင်ပုဒ်

အဟံ ဘန္တေ၊ ပုဒ်နေ ပါဠ်စဉ်။
တပည့်တော်အား၊ သနား အစဉ်။
မြတ်သီလ ငါး၊ မြောက်ငြား အစဉ်။
သီလတောင်း၊ မှတ်ကြောင်းနောင်အစဉ်။

ပဏာမ ဆောင်ပုဒ်

နမော တဿ၊ ချကြထေရ်ရှင်။
သုံးခါထပ်လို့၊ ရွတ်ရရှင်ရှင်။
အမြတ်ဆုံးမို့၊ ညွတ်ရုံးဦးတင်။
မြတ်ဘုရား၊ ပြုငြားဝန္ဒာပင်။

သရဏဂုံ ဆောင်ပုဒ်

ရတနာမြတ်၊ သုံးမှတ်အစဉ်။
သုံးခါထပ်လို့၊ ရွတ်အပ်သည်ပင်။
ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်၊ ထပ်ထပ်ကြည်ရှင်။
နှုတ်ဌ်လေ့၊ မမေ့ဘယ်ခါတွင်။

သိက္ခာပုဒ် ဆောင်ပုဒ်

ပါဏာတိပ၊ ဒိန္နမည်တွင်။
ကာမေသုဖြာ၊ မုသာ အစဉ်။
သုရာမေရ၊ ပဉ္စသလင်။
စဉ်မပျက်၊ မှတ်ချက် ဤသို့တင်။

ပါဏာတိပါတ အင်္ဂါပြ ဆောင်ပုဒ်

ပါဏော, ပါဏ၊ ဝဓကစိတ္တံ။
ဥပက္ကမ၊ တေန မရံ။
ပါဏာတိပ၊ ပဉ္စအင်္ဂံ။
ပြည့်စုံက၊ ထိုက်ရ ပါဏ-ကံ။

ပါဏာတိပါတ ပယောဂပြ ဆောင်ပုဒ်

မိမိလည်း သတ်၊ သူ့သတ်ခိုင်းပြန်။
လေးနှင့် ပစ်ဖောက်၊ တွင်းချောက်တူးပြန်။
အင်းအိုင်ခလှဲ့၊ ခိုးနဲ့ သတ်ပြန်။
သက်သတ်မှု၊ ခြောက်ခု ပယောဂန်။

ပါဏာတိပါတ လွှန်ကျူးခြင်း အပြစ်

ပါဏာတိမှု၊ ကျူးလွန်ပြုသော်။
နန္ဒအလား၊ နွားများ သတ်သော်။
လျှာပြတ်ကျလို့၊ ညည်းတ,ငိုအော်။
ကိုယ်ဌ်ငြိ၊ ဝီစိ မီးလျှံခေါ်။

အင်္ဂါခွါလျက်၊ မဲ့ပျက်ရုပ်သွင်။
လျင်မြန် ရဲရင့်၊ အားနှင့် ကင်းစင်။
သူသတ်ခံရ၊ မျှားလှန၁၀င်။
သက်တိုကြောင်း၊ စုပေါင်း မျှားဖြစ်အင်။

ပါဏာတိပါတ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း အကျိုး

ပါဏာတိမှု၊ မပြုစောင့်သော်။
သမုဒ်ဝဲတွင်း၊ သက်ဆင်း ရောက်သော်။
သဘင်္ဂ၁မျောက်လု၊ သစ္စာပြုသော်။
ငယ်စဉ်က၊ စောင့်ရ ကျိုးကြောင့်နော်။
အဆင်းလှလျက်၊ အသက်ရှည်လို။
လျင်မြန် ရဲရင့်၊ အားနှင့် ကဲပို။
အသံကောင်းလို၊ နှစ်မြို့ လူဗိုလ်။
သူအသက်၊ ကိုယ့်တွက် မသေလို။

အဒိန္နာဒါန အင်္ဂါပြု ဆောင်ပုဒ်

ပရပရိ၊ ဂဟိသညာ။
ထေယျစိတ္တာ၊ ဥပက္ကမာ။
တေနာဟရ၊ ပဋ္ဌသမ္ဘာ။
ပြည့်စုံက၊ ထိုက်ရ ခိုးမှုမှာ။

အဒိန္နာဒါန ပယောဂပြု ဆောင်ပုဒ်

မိမိလည်း ခိုး၊ သူ့ခိုး စေပြန်။
ပစ်လွှင့်မမြွာက်လို၊ တွင်းချောက် အမှန်။
အင်းအိုင် တတ်မျိုး၊ တန်ခိုးနှင့် မှန်။
ခိုးယူကြ၊ လုံလ ခြောက်မျိုးမှန်။

အဒိန္နဝဒါန လွန်ကျူးခြင်း အပြစ်

ဥစ္စာလည်း မဲ့၊ ဆင်းရဲ ငတ်ပြန်။
မွေခံဆိုးနှင့်၊ ရန်မျိုး ငါးမှန်။
လူမျှားမုန်းလို့၊ ထောင်ချုံး ကေန်။
ချစ်သူကွဲ၊ ငရဲ ရောက်ရပြန်။

အဒိန္နဝဒါန ရှောင်ကြဉ်ခြင်း အကျိုး

ဥစ္စာ စပါး၊ ပေါမျှားပြည့်လို့။
ခြေရုံသင်းပင်း၊ မျှားခြင်း ထိုထို့။
မီးရေ မင်းစိုး၊ သူခိုး ရန်ကို့။
နှိုင်လိုက၊ ရှောင်ကြ ခိုးမှုကို့။

ခိုးခြင်း ၂၅-ပါး ဆောင်ပုဒ်

နာနာ ဘဏ္ဍာ၊ ကောဘဏ္ဍာ။
သာဟတ္ထိက၊ ပုဗ္ဗပယောဂါ။
ထေယျာဟာရ၊ တဝ ပဋ္ဌာ။
ပဋ္ဌက၊ မှတ်ကြ ငါးမျိုးလာ။

နာနာဘဏ္ဍ ပဋ္ဌက ဆောင်ပုဒ်

တထုးဆင်လျက်၊ ခိုးဝှက် ယူငင်။
ပခုံးထမ်းခိုက်၊ ချလိုက် ခိုးလျှင်။
အပ်နှံ မရ၊ ဝန်ချစေချင်။
ဖဝါးဆွဲ၊ ထားလေ့ပြောင်းခြင်းပင်။

၁၃၈၉

နာနာဘဏ္ဍနှင့် ကေဘဏ္ဍ အထူး

သက်ရှိ သက်မဲ့၊ ခိုးခဲ့ယူသော်။
နာနာဘဏ္ဍ၊ ပဉ္ဇကခေါ်။
သက်ရှိသက်သက်၊ ခိုးဝှက်ယူသော်။
ပဉ္ဇက၊ ကေဘဏ္ဍာနော်။

သာဟတ္ထိက ပဉ္ဇက ဆောင်ပုဒ်

ကိုယ်တိုင်လည်း ခိုး၊ သူ့ခိုး စေပြန်။
တွင်းပ နှစ်ဆင့်၊ ပစ်လွှင့် ခိုးပြန်။
ကြည်ကာခိုးဟု၊ စေမှု တဖန်။
ဘဏ္ဍာစား၊ ထိုက်ငြား ဝန်ချပြန်။

ပုဗ္ဗပယောဂ ပဉ္ဇက ဆောင်ပုဒ်

မခိုးမီ ရှေး၊ စေရေးခိုင်းချင်။
နေရာမှ ရွှေ၊ ခိုးလေ့တိုင်ပင်။
ချိန်းချက်ပြုလို့၊ ခိုးဘို့ စီရင်။
မျက်စိမှိတ်၊ လည်ညိတ် နိမိတ်ထင်။

ထေယျာဝဟာရ ပဉ္ဇက ဆောင်ပုဒ်

ချိန်တောင်းစဉ်းလဲ၊ ခိုးမြဲသပြာ။
အနိုင်အထက်၊ နှိပ်စက်ပြုကာ။
ကြုံကာဆလျက်၊ ခိုးဝှက်တဖြာ။
ကမ္ပည်းပြောင်း၊ ခိုးကြောင်း ဤသို့လာ။

ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ အင်္ဂါပြဆောင်ပုဒ်

မသွားလာအပ်၊ ဝတ္ထုမှတ်ပါ။
မှီဝဲလိုလတ်၊ စိတ်မှတ်ကြပါ။
မှီဝဲရကြောင်း၊ စုပေါင်းလုံလော။
မှီဝဲမိ၊ ထိုက်၏ ကာမိစ္ဆာ။

ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ၌ ပယောဂပြဆောင်ပုဒ်

ကာမေသုမှတ်၊ ကျူးလတ်ပြုလျှင်။
အားထုတ်လုံ့လ၊ မဆုရှေးပင်။
သာဟတ္ထိက၊ ဧကသာလျှင်။
ကျန်းဂန်ပြ၊ မှတ်ကြသိဘို့ပင်။

ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကျူးလွန်ခြင်းအပြစ်

ရန်သူမျှားလို့၊ ရှားပါးလာဘ်လော။
မိန်းမပတ္တုကာ်၊ မျိုးယုတ်ခါခါ။
တိရစ္ဆာန်ဖြစ်၊ ထုတ်လစ်အတ္တာ။
ချစ်သူကဲ့၊ ငရဲရောက်ရှာ။

ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းအကျိုး

ရန်သူကင်းလို့၊ မျှားခြင်းလာဘ်လော။
ပတ္တုကာ်မိန်းမ၊ လွတ်ရပါယ်ရှာ။
ရုပ်သွင်လှလျက်၊ ပြည့်နှက်ဘဏ္ဍာ။
ချစ်သူလှ၊ ပေါင်းရဆက်တိုင်းသာ။

အဂမနီယဝတ္ထု-၂၀ ဆောင်ပုဒ်

အမိသာစောင့်၊ ဘ စောင့် နှစ်ဖြာ။
စောင့်လတ်မောင်ကာ၊ အစ်မညီမာ။
ဆွမျိုးလည်းစောင့်၊ နွယ်စောင့်စဉ်လာ။
သီတင်းသုံး၊ စောင့်အုံးမိတ်ကလျာ။
ကြင်ဖက်လောင်းစောင့်၊ မင်းစောင့်ကညာ။
ဥစ္စာပေးပြီး၊ လိုမှီးနေပါ။
စည်းစိမ်နှင့်ပျိုး၊ ပုဆိုးပေးကာ။
မိဘနှင်း၊ ဆောင်ခြင်းမင်္ဂလာ။
ခေါင်းခုချလျက်၊ မထွက်အိမ်မှာ။
မယားကျွန်ဖြစ်၊ မှုသစ်ဒါရာ။
စစ်မြေအောင်ခဲ့၊ ပေါင်းခဲ့ခဏာ။
နှစ်ကျိပ်စေ့၊ မှတ်လေ့မခဲရာ။

မုသာဝါဒ အင်္ဂါပြဆောင်ပုဒ်

မဟုတ်မှန်ဘဲ၊ ချိုလဲ့ယှင်းသွေ့။
ချွတ်ယွင်းစေခြား၊ အားပါးထုတ်ပေ။
စကားထုပ်တိ၊ ကြောင်းရပ်သိလေ။
မုသားပြော၊ ထိုက်သောအင်္ဂလေးထွေ။

မုသာဝါဒ ပယောဂပြ ဆောင်ပုဒ်

သာဟတ္ထိက၊ အာဏတ္တိကာ။
နိဿဂ္ဂိယ၊ ထာဝရ ပယောဂါ။
မုသာဝါဒ၊ ကျူးရဆောင်ဗျာ။
ပယောဂ၊ ကျမ်းပြလေးမျိုးလာ။

မုသာဝါဒ လွန်ကျူးခြင်းအပြစ်

သွားခေါက်ျလို့၊ ပုပ်မြဲဝစီ။
ကိုယ်ရေခြောက်ခန်း၊ နှုတ်ကြမ်းတမ်းပြီ။
ဣန္ဒြေနောက်၊ မရောက်သြဇီ။
စိတ်ပြန့်လွင့်၊ ကြောက်သင့်ထိုက်လှပြီ။

မုသာဝါဒ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းအကျိုး

သွားညီညွတ်လျက်၊ နံ့သက် မွှေးလို့။
ခြောက်ပြစ်ကင်းလို့၊ နှစ်မြို့ လူဗိုလ်။
ဣန္ဒြေကောင်း၊ နာညောင်း လူထို့။
ရလိုက၊ ရှောင်ကြ မုသားဆို့။

သုရာပါန အင်္ဂါပြ ဆောင်ပုဒ်

သုရာမျိုးပြား၊ တပါးပါးပေ။
သောက်လိုစိတ်မှတ်၊ သောက်လတ်မသွေ့။
မူးယစ်မေ့ရိုး၊ လေးမျိုးအင်္ဂေါ်။
ပယောဂ၊ ကျမ်းပြသာဟတ္ထော။

သုရာပါန လွန်ကျူးခြင်းအပြစ်

ဥစ္စာပျက်ပြုန်း၊ မျှားမုန်းခိုက်ရန်။
ရောဂါပေါလို့၊ ကျော်စောမဲ့ပြန်။
အရှက်ကြောက်ကင်း၊ ဖြစ်ယွင်းခုဖန်။
သေလွန်က၊ ရောက်ရင်ရဲမှန်။

သုရာပါန ရှောင်ကြဉ်ခြင်းအကျိုး

ပညာထက်မြက်၊ တိုးတက်ဥစ္စာ။
သတိမြဲလို့၊ ဖြောင့်မြဲဒိဋ္ဌာ။
ရှုံးသွတ်ကင်းလျက်၊ နှစ်သက်သူပါ။
နီဗွာန်ရောက်၊ မြားမြောက်ကျိုးတွေ့ဖြာ။

သုရာ, မေရယ အပြားဆောင်ပုဒ်

ပိဋ္ဌ ပူဝ၊ သြဒန၊ ကိဏ္ဏ သမ္ဘာရာ။
ပုပ္ပါ ဖလ၊ မဓွာသဝ၊ ဂုဋ္ဌ သမ္ဘာရာ။
သုရာ ငါးဝ၊ မေရယ၊ ပဋ္ဌ ထို့တူသာ။
ယစ်စေ မူးစေ၊ ဤနှစ်ထွေ၊ ခေါ်လေ မဇ္ဇသာ။

ကန်တော့ခဏ်းနှင့် ငါးပါးသီလအဓိပ္ပါယ်

အမေး-အဖြေ

မေး။ ။ဩကာသ-အဓိပ္ပါယ်ကို ရေးခဲ့ပါ။

ဖြေ။ ။ဩကာသ-ဟူသည် အခွင့်တောင်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ။ဘုရား ရတနာ၌ အဘယ့်ကြောင့် ဘုရားဟု ခေါ်ဆိုရသည်ကို ပြဆိုပြီးလျှင် ဘုရား-အရှင့်ရတနာ မည်ခြင်းအကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြလိုက်ပါ။

ဖြေ။ ။သစ္စာလေးပါး တရားကို သိတတ်သောကြောင့် ဘုရားဟု ခေါ်ပါသည်။

ဘုရား-အရ ကိလေသာဘို့မှ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်သော ခန္ဓာတော်အစဉ်ဟု ဆိုအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ် အထူးကို ကောက်ယူရပါသည်။

နှစ်သက်ခြင်း၊ မြတ်နိုးခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ကြောင့် ရတနာ မည်ပါသည်။

မေး။ ။တရားရတနာ၊ သံဃာရတနာတို့၌ တရား-အရ၊ သံဃာ-အရ ကောက်ပြပြီးလျှင် အဘယ့်ကြောင့် တရား, သံဃာဟု ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ ။တရား-အရ မဂ် ၄-ပါး, ဖိုလ် ၄-ပါး, နိဗ္ဗာန်, ပရိယတ္တိ ပေါင်း ၁၀-ပါး ဖြစ်ပါသည်။

သံဃာ-အရ ကလျာဏသီလဝန္တပုဂ္ဂိုလ်, အရိယာပုဂ္ဂိုလ် ဂ-ယောက်တို့ ဖြစ်ပါသည်။
အပါယ်လေးပါးသို့ မကျရောက်စေသည်ကို ပြု၍ ကောင်းကျိုး အဆင့်ဆင့်ကို ဆောင်တတ်သော ကြောင့် တရားဟု ခေါ်ပါသည်။
ကိလေသာ အညစ် အကြေးတို့ကို ပယ်သတ်ဖျောက် သောကြောင့် သံဃာဟု ခေါ်ပါသည်။

မေး။ ။ရှိခိုးခြင်း အပြား မည်မျှရှိပါသနည်း၊ အဓိပ္ပါယ်နှင့် တကွ ရေးခဲ့ပါ။

ဖြေ။ ။ရှိခို ခြင်းအပြား ၃-ပါး ရှိပါသည်။
ကာယပဏာမ-ကိုယ်အင်္ဂါတို့ဖြင့် ဦးခိုးခြင်း။
ဝစီပဏာမ-ဂုဏ်ကျေးဇူးကို နှုတ်မြွက်၍ ရှိခိုးခြင်း။
မနောပဏာမ-ဂုဏ်ကျေးဇူးကို အောက်မေ့၍ စိတ်ဖြင့် ရှိခို ခြင်း။

မေး။ ။ကာယပဏာမဖြင့် ရှိခိုးရာဝယ် အဘယ်သို့ ရှိခိုးရပါသနည်း။

ဖြေ။ ။ကာယပဏာမဖြင့် ရှိခိုးရာဝယ် ဒူး ၂-ဖက်, လက် ၂-ဖက်, နဖူး ဤ ၅-ခု မြေ၌ ထိစေ၍ ရှိခိုးရပါသည်။

တနည်း-ခြေ, လက်, နဖူး, တတောင်, ဒူး-ဤ ၅-ခုကို မြေ၌ ထိစေ၍ ရှိခိုးရပါသည်။

မေး။ ။အပါယ် ၄-ပါးကို ရေတွက်ပြပြီးလျှင် အပါယ် ခေါ်ရခြင်း အကြောင်းကိုလည်း ဖော်ထုတ်လိုက်ပါ။

ဖြေ။ ။ငရဲ, တိရစ္ဆာန်, ပြိဿာ, အသုရကာယ်တို့သည် အပါယ် ၄-ပါး ဖြစ်ပါသည်။

ကုသိုလ်ကောင်းမှုမှ ကင်းသောကြောင့် အပါယ်ဟု ခေါ်ပါသည်။

မေး။ ။ငရဲရှစ်ထပ်ကို ရေတွက်ပြ၍ အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်း ရေးခဲ့ပါ။

ဖြေ။ ။၁။ သီဠိုဝ်းငရဲ၊ ၂။ ကာလသုတ်ငရဲ၊ ၃။ သံ-ဃာတငရဲ၊ ၄။ ရောရုဝငရဲ၊ ၅။ မဟာရော-ရုဝငရဲ၊ ၆။ တာပနငရဲ၊ ၇။ မဟာတာပန-ငရဲ၊ ၈။ အဝီစိငရဲ။ ငရဲရှစ်ထပ် ဖြစ်ပါသည်။

ငရဲရှစ်ထပ် အဓိပ္ပါယ်မှာ—

၁။ အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် အသက်ရှင်ရာ ဖြစ်သော ကြောင့် 'သီဠိုဝ်းငရဲ'။

၂။ မျဉ်းချ၍ ရှစ်မြောင့် စသည် ခုတ်ရွေရာဖြစ်သော ကြောင့် 'ကာလသုတ်ငရဲ'။

၃။ သံတောင်ကြီးတို့သည် ပြင်းစွာ ကြိတ်ချေရာ ဖြစ် သောကြောင့် 'သံဃာတငရဲ'။

၄။ ကျယ်စွာသော အသံ အော်မည်ရာ ရှိသောကြောင့် 'ရောရုဝငရဲ'။

၅။ ကျယ်စွာသောအသံ အဖန်ဖန်အော်မည်ရာ ရှိသောကြောင့် 'မဟာရောရုဝင'ရဲ့'။

၆။ ပူလောင် စေတတ်သောကြောင့် 'တာပနင'ရဲ့'။

၇။ ပြင်းစွာ ပူလောင်စေတတ်သောကြောင့် 'မဟာတာပနင'ရဲ့။

၈။ မီးလှဲတို့၏ဝင်း, ငရဲသားတို့၏ဝင်း, ဆင်းရဲ၏ဝင်း ထိုသုံးမျိုး အကြား အပေါက်မရှိထုဖြစ်သောကြောင့် 'အဝီစိင'ရဲ့'။

ဥမေး။ ။ကပ် ၃-ပါး သရုပ်ကို အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွ ရေးပြီးလျှင် "ကပ်" မည်ခြင်းအကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြပါ။

ဥဖြ။ ။ရောဂန္တရကပ် အနာရောဂါတို့ဖြင့် သေကြေ ပျက်စီးခြင်း။

သတ္ထန္တရကပ် လက်နက်တို့ဖြင့် သေကြေပျက်စီးခြင်း။

ဒုဗ္ဘိက္ခန္တရကပ် အစာရေစာ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါး၍ သေကြေပျက်စီးခြင်း။

ပျက်စီးတတ်သောကြောင့် 'ကပ်'ဟု ခေါ်ပါသည်။

ဥမေး။ ။အဘယ်အခါကာလ၌ ရောဂန္တရကပ်, သတ္ထန္တရကပ်, ဒုဗ္ဘိက္ခန္တရကပ်တို့ ဖြစ်ပါသနည်း။

ဥဖြ။ ။လောဘကြီးသော အခါကာလ၌ ဒုဗ္ဘိက္ခန္တရကပ်, ဒေါသကြီးသောအခါကာလ၌ သတ္ထန္တရကပ်, မောဟကြီးသော အခါကာလ၌ ရောဂန္တရကပ်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ဤနေရာဝယ် မဃဒေဝလက်ာအရ အမေး အဖြေ ပြုလုပ်ထားပါသည်။ မှီရာမှာ ပါထိကဝဂ္ဂ၊ အဋ္ဌကထာ (ဆဋ္ဌမ) စာမျက်နှာ-၃၈ ဖြစ်ပါသည်။

ကပ်သုံးပါး ဖြစ်ခြင်းအကြောင်းကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ် မဟာဋီကာ ဒုတိယအုပ် (ဆဋ္ဌမ) စာမျက်နှာ ၅၄-၅၅-၌—

၁။ လောဘကြီးသော အခါကာလ၌ ရောဂန္တရကပ်၊

၂။ ဒေါသကြီးသော အခါကာလ၌ သတ္ထန္တရကပ်၊

၃။ မောဟကြီးသော အခါကာလ၌ ဒုဇ္ဇိက္ခန္တရကပ်—

ဖြစ်သည်ဟု ပြထားပါသေးသည်။ ။

မေး။ ။အရပ်ပြစ်မည်ခြင်းကို အကြောင်းကို ရေး၍ အရပ် ပြစ် ၈-ပါးကိုလည်း ရေတွက်ပြပါ။

ဖြေ။ ။သစ္စာလေးပါးတရားကို သိဘို့ရာ အခွင့်အခါမဟုတ် သောပုဂ္ဂိုလ်, အရပ်ဒေသနှင့် အခါကာလမဟုတ် သောကြောင့် အရပ်ပြစ်ဟု ခေါ်ပါသည်။

၁။ ရေဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်း၊

၂။ တိရစ္ဆာန်ဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်း၊

၃။ ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်း၊

၄။ အသညသတ်ဘုံ, အရူပဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်း၊

၅။ ဗုဒ္ဓသာသနာမရှိသောအရပ်၌ ဖြစ်ခြင်း၊

၆။ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူရှိခြင်း၊

၇။ ဘုရားပွင့်ဆဲအခါ တရားကို နားလည်လောက်သော ဉာဏ်မရှိခြင်း၊

၈။ တတ်သိနားလည်လောက်သောဉာဏ် ရှိခြင်းလည်း ဘုရားမပွင့်သေးအခါ လူဖြစ်ခြင်း။ ရှစ်ပါး။

၆မေး။ ။ဝိပတ္တိဘရား, ဗျသနတရား မည်မျှ ရှိပါသနည်း ရေတွက်ပြပြီ လျှင် ဝိပတ္တိ, ဗျသန မည်ခြင်း၊ အကြောင်းကိုလည်း ရေးခဲ့ပါ။

၆ဖြေ။ ။ဝိပတ္တိတရား ၄-ပါး ရှိပါသည်။

၁။ ကာလဝိပတ္တိ အခါကာလ ပျက်စီးခြင်း၊
၂။ ဂတိဝိပတ္တိ လားရာဂတိပျက်စီ ခြင်း၊
၃။ ဥပဓိဝိပတ္တိ ရုပ်သွင်သဏ္ဌာန် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း၊
၄။ ပယောဂဝိပတ္တိ လုံ့လဝီရိယ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း၊

ဗျသနတရား ၅-ပါးရှိပါသည်။

၁။ ဉာတိဗျသန ဆွေမျိုးတို့၏ ပျက်စီးခြင်း၊
၂။ ဘောဂဗျသန စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပျက်စီးခြင်း၊
၃။ ရောဂဗျသန အနာရောဂါ နှိပ်စက်ပျက်စီးခြင်း၊
၄။ သီလဗျသန ကိုယ်ကျင့်သီလပျက်စီးခြင်း၊
၅။ ဒိဋ္ဌိဗျသန အယူဝါဒလွဲမှား ပျက်စီးခြင်း။

ဖောက်ပြန် ပျက်စီးတတ်သောကြောင့် ဝိပတ္တိခေါ် ပါသည်။

ပျက်စီး၍ ကျဆုံးရာဖြစ်သောကြောင့် ဗျသန ခေါ် ပါသည်။

၈မေး။ ။သူတော်ကောင်းတို့အား ပြစ်မှားက ပစ္စက္ခဘဝ ၌ပင် ကျရောက်တတ်သော အပြစ် ၈-ပါး ဒဏ် ၁၀-ပါးကို ရေတွက်ပြပါ။

အပြစ် ၈-ပါးမှာ—

ဖြေ။ ၁။ မြေမျိုခြင်း၊
၂။ မိကျောင်းဖမ်းစားခြင်း၊
၃။ သစ်ကျားဖမ်းစားခြင်း၊
၄။ ဘီလူးဖမ်းစားခြင်း၊
၅။ ရေနစ်ခြင်း၊
၆။ ရူးသွပ်ခြင်း၊
၇။ သွေးအန်ခြင်း၊
၈။ မိုးကြိုးကျခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဒဏ် ၁၀-ပါးမှာ—

၁။ ပြင်းထန်သော ဝေဒနာကပ်ရောက်ခြင်း၊
၂။ စည်းစိမ်လျော့ပါးခြင်း၊
၃။ နေအိမ် မီးလောင်ခြင်း၊
၄။ ကိုယ်အင်္ဂါကျိုးပဲ့ခြင်း၊
၅။ နူနာရောဂါဖြစ်ခြင်း၊
၆။ ရူးသွပ်ခြင်း၊
၇။ မင်းပြစ် မင်းဒဏ် ကျရောက်ခြင်း၊
၈။ အစွပ်အစွဲခံရခြင်း၊
၉။ ဆွေမျိုး ပြိုကွဲခြင်း၊
၁၀။ ရွှေငွေ ကျွဲနွား ပျက်စီးခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ။ဒုစရိုက် မည်မျှရှိသည်ဟု ရေတွက်ပြ၍ ဒုစရိုက် မည်ရခြင်းကိုလည်း ရေးခဲ့ပါ။

အခြေခံကျမ်း ၃—ပ-မ-သ-စ

ဖြေ။ ။ဒုစရိုက် ၁၀-ပါး ရှိပါသည်။
ကာယဒုစရိုက် ၃-ပါး၊
ဝစီဒုစရိုက် ၄-ပါး၊
မနောဒုစရိုက် ၃-ပါး—
ပေါင်း ၁၀-ပါး ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ။အဘယ့်ကြောင့် ဒုစရိုက်ခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ ။မကောင်းသော အကျင့်ဖြစ်သောကြောင့် 'ဒုစရိုက်' ခေါ်ပါသည်။

မေး။ ။ကာယဒုစရိုက် ၃-ပါးကို ပါဋိ+မြန်မာ နှစ်ဘာသာဖြင့် ရေတွက်ပြ၍ ကာယဒုစရိုက် အဓိပ္ပါယ်ကို လည်း ဖော်ပြပါ။

ဖြေ။ ။ကာယဒုစရိုက် ၃-ပါးမှာ—
ပါဏာတိပါတ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်း။
အဒိန္နာဒါန သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း။
ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ သူလင် သူမယားတို့၌ ပြစ်မှား ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

ကိုယ်ဖြင့် ပြုလုပ်သည့် မကောင်းသော အကျင့် ဖြစ်သောကြောင့် 'ကာယဒုစရိုက်' ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ။ဝစီဒုစရိုက် ၄-ပါး၊ မနောဒုစရိုက် ၃-ပါးတို့ကို အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွ ရေးခဲ့ပါ။

ဖြေ။ ။**ဝစီဒုစရိုက် ၄-ပါးမှာ—**

မုသာဝါဒ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုခြင်း၊
ပိသုဏဝါစာသူနှစ်ယောက်တို့အကြား၌ဂုံးတိုက်ခြင်း၊
ဖရုသဝါစာ ကြမ်းတမ်းသော စကားကိုပြောဆိုခြင်း၊
သမ္ဖပ္ပလာပ သိမ်ဖျင်းသောစကားကို ပြောဆိုခြင်း၊

မနောဒုစရိုက် ၃-ပါးမှာ—

အဘိဇ္ဇာ သူ့ဥစ္စာကို ငါ့ဟာဖြစ်လျှင် ကောင်းလေစွ
ဟု ကြံစည်ခြင်း၊
ဗျာပါဒ သူတပါးတို့ ပျက်စီးမှုကို တောင့်တခြင်း၊
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မှားသောအယူကို ယူခြင်း။

မေး။ ။သုစရိုက်မည်မျှရှိပါသနည်း၊ အကျဉ်းအားဖြင့် ရေ
တွက်ပြပြီးလျှင် အဘယ့်ကြောင့် 'သုစရိုက်'ဟု ခေါ်
ပါသနည်း။

ဖြေ။ ။သုစရိုက် ၁၀-ပါး ရှိပါသည်။

ကာယသုစရိုက် ၃-ပါး၊ ဝစီသုစရိုက် ၄-ပါး၊ မနောသုစရိုက် ၃-ပါး ဖြစ်ပါသည်။

ကောင်းသော အကျင့်ဖြစ်သောကြောင့် 'သုစရိုက်'ဟု
ခေါ်ပါသည်။

မေး။ ။သုစရိုက် ၁၀-ပါးကို အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွ ဖော်ပြပါ။

ကာယသုစရိုက် ၃-ပါး

ပါဏာတိပါတာဝိရတိ သူ့အသက်သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊
အဒိန္နာဒါနာဝိရတိ သူ့ဥစ္စာ ခိုးယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊
ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာဝိရတိ သူ့လင် သူ့မယားတို့၌ လွန်ကျူးခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊

ဝစီသုစရိုက် ၄-ပါး

မုသာဝါဒဝိရတိ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊
ပိသုဏာဝါစာဝိရတိ သူနှစ်ယောက်တို့၏ အကြားဒို့ကုံးတိုက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊
ဖရုသာဝါစာဝိရတိ ကြမ်းတမ်းသောစကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊
သမ္ဖပ္ပလာပဝိရတိ သိမ်မဲဖျင်းသောစကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊

မနောသုစရိုက် ၃-ပါး

အနဘိဇ္ဈာ သူ့ဥစ္စာကိုငါ့ဥစ္စာဖြစ်လျှင် ကောင်းလေစွဟု မကြံစည်ခြင်း၊
အဗျာပါဒ သူတပါးတို့ ပျက်စီးမှုကို မတောင့်တခြင်း၊
သမ္မာဒိဋ္ဌိ မှန်သောအယူကို ယူခြင်း။

မေး။ ။ဒုစရိုက်သည် အကျယ်အဝန်းဖြင့် မည်မျှရှိပါသနည်း၊ ရေတွက်ပြပါ။

ဖြေ။ ။ဒုစရိုက်သည် အကျယ်အဝန်းဖြင့် ၄၀-ရှိပါသည်။

၁။ ကိုယ်တိုင်ပြုခြင်း၊

၂။ သူတပါးကို တိုက်တွန်းခြင်း, ခိုင်းခြင်း၊

၃။ သူတပါးပြုနေသည်ကို သဘောတူခြင်း၊

၄။ ပြုချင်လာအောင် အကျိုးကျေးဇူးကို ပြောဆိုခြင်း။

ဒုစရိုက် ၁၀-ပါးကို ဤ ၄-မျိုးဖြင့် မြောက်က အကျယ် ၄၀-ဖြစ်ပါသည်။

(ဒုစရိုက် တပါးတပါးမှာ ၄-မျိုးစီရှိသောကြောင့် ၁၀-ပါးမှာ ၄၀-ရှိကြောင်း သိပါ။)

မှတ်ချက်။ ။(သုစရိုက် ၁၀-ပါးလည်း အကျယ်အဝန်း ဖြင့် ၄၀-ရှိကြောင်း သိပါ။)

မေး။ ။ပုညကြိယဝတ္ထု မည်မျှရှိသည်ဟု သင်္ဃာမျှပြု၍ ပုညကြိယဝတ္ထု မည်ကြောင်းကိုလည်း ရေးခဲ့ပါ။

ဖြေ။ ။ပုညကြိယဝတ္ထု ၁၀-ပါး ရှိပါသည်။

ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာ ကျက်သရေတို့၏ တည်ရာ အကြောင်းဖြစ်၍ စင်စစ် ပြုသင့်ပြုထိုက် သောကြောင့်ရင်း, ပြုသူ၏စိတ်ဓာတ်ကို ဖြူစင် သန့်ရှင်း စေနိုင်သောကြောင့်ရင်း ပုညကြိယ-ဝတ္ထု မည်ပါသည်။

မေး။ ။ပုညကြိယဝတ္ထု ၁၀-ပါးကို အဓိပ္ပါယ်နှင့် တကွ ဝရတွက် ပြပါ။

ဖြေ။ ။ပုညကြိယဝတ္ထု ၁၀-ပါးမှာ—

၁။ ဒါန စွန့်ကြဲပေးကမ်း လှူဒါန်းမှု၊
၂။ သီလ ကိုယ်နှုတ်စောင့်ထိန်းမှု၊
၃။ ဘာဝနာ သမထ, ဝိပဿနာ ပွါးများ အား ထုတ်မှု၊
၄။ အပစာယန ရိုသေထိုက်သူကို ရိုသေမှု၊
၅။ ဝေယျာဝစ္စ သူတပါးတို့၏ ကုသိုလ် ကိစ္စဋ္ဌ ကူညီမှု၊
၆။ ပတ္တိဒါန မိမိကုသိုလ်အဘိုကို အမျှပေးဝေမှု၊
၇။ ပတ္တာနုမောဒန သူတပါး အမျှပေးဝေသည်ကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သာခုခေါ်မှု၊
၈။ ဓမ္မဿဝန တရားနာမှု၊
၉။ ဓမ္မဒေသနာ တရားဟောမှု၊
၁၀။ ဒိဋ္ဌဇုကမ္မ အယူကို ဖြောင့်မှန်စွာယူမှု။

ပုညကြိယဝတ္ထု အကျဉ်း

မေး။ ။ပုညကြိယဝတ္ထုသည် အကျဉ်းအားဖြင့် မည်မျှရှိပါသနည်း၊ ထည့်သွင်းပြပါ။

ဖြေ။ ။ပုညကြိယဝတ္ထုသည် အကျဉ်းအားဖြင့် ဒါန, သီလ, ဘာဝနာ ဟူ၍ ၃-ပါး ရှိပါသည်။

ပတ္တိဒါနန္ဒင့် ပတ္တာနုမောဒနာကို ဒါန၌ ထည့်သွင်း ရပါသည်။

အပစာယနန္ဒင့် ဝေယျာဝစ္စကို သီလ၌ ထည့်သွင်း ရပါသည်။

ဓမ္မဿဝန, ဓမ္မဒေသနာနှင့် ဒိဋ္ဌုကမ္မကို ဘာဝနာ၌ ထည့်သွင်းရပါသည်။

မေး။ ။"အဟံ ဘန္တေ"အစချီသော ၃-ပုဒ်ဖြင့် မည်သည့် အဓိပ္ပါယ်ကို ပြုပါသနည်း၊ ယင်း ၃-ပုဒ်တို့တွင် အစပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်း ရေးခဲ့ပါ။

ဖြေ။ ။"အဟံ ဘန္တေ"အစချီသော ၃-ပုဒ်ဖြင့် သရဏဂုံနှင့် သီလကိုပေးပါရန် တောင်းပန်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အရှင်ဘုရား တပည့်တော်သည် သရဏဲကုံ ၃-ပါးနှင့် ငါးပါး သီလကို တောင်းပါ၏၊ တပည့်တော်အား ချီးမြှောက်သော အားဖြင့် ငါးပါးသီလ ပေးပါဘုရား။

မေး။ ။သရဏဲကုံ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ဖော်ပြ၍ သရဏဂုံတည် ခြင်း၏ အကျိုးကိုလည်း ရေးခဲ့ပါ။

ဖြေ။ ။ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ခြင်းသည် 'သရဏဂုံ' ဖြစ်ပါသည်။

သရဏဂုံတည်ခြင်း အကျိုးမှာ—

၁။ အပါယ်သို့ မရောက်ရခြင်း၊

၂။ နတ်ပြည်သို့ရောက်ရခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ။သရဏဂုံပျက်ခြင်းတို့ကို ရေးပြီးလျှင် အပြစ်ရှိမဲ့ အားဖြင့်လည်း ခွဲခြားပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူ ယူသဖြင့် ပျက်ခြင်း၊
၂။ သေသဖြင့် ပျက်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူ ယူသဖြင့် ပျက်ခြင်းမှာ အပြစ်ရှိ၍ သေသဖြင့် ပျက်ခြင်းမှာ အပြစ် မရှိပါ၊

မေး။ ။ငါးပါးသီလစောင့်ထိန်းသောသူတို့သည် အဘယ်တို့မှ ရှောင်ကြဉ်ရပါသနည်း။

ဖြေ။ ၁။ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ၊
၂။ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ၊
၃။ သူ့လင် သူ့မယား ပြစ်မှားခြင်းမှ၊
၄။ မဟုတ် မမှန်ပြောဆိုခြင်းမှ၊
၅။ ထန်းရည် အရက် သောက်ခြင်းတို့မှ ရှောင်ကြဉ်ရပါသည်။

မေး။ ။သီလပျက်ခြင်း ၃-မျိုးတို့ကို ရေး၍ အပြစ်ရှိ မဲ့အားဖြင့်လည်း ခွဲခြားပြပါ။

ဖြေ။ ၁။ ပိုင်းခြားထားသော အချိန်ကာလကို ကျော်လွန်၍ ပျက်ခြင်း၊
၂။ သိက္ခာပုဒ်ကို လွန်ကျူး၍ပျက်ခြင်း၊
၃။ သေ၍ ပျက်ခြင်း-တို့ ဖြစ်ပါသည်။
ထို ၃-မျိုးတို့တွင် သိက္ခာပုဒ်ကို လွန်ကျူး၍ ပျက်ခြင်းမှာ အပြစ်ရှိပါသည်။
ကျန်ပျက်ခြင်း ၂-ပါးတို့မှာ အပြစ်မရှိပါ။

မေး။ ။ပါဏာတိပါတအင်္ဂါ ၅-ပါးတို့ကို ရေတွက်ပြ၍ တပါးပါး ချို့တဲ့ပါက ပါဏာတိပါတကံ ထိုက်မထိုက် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါ။

ဖြေ။ ၁။ သတ္တဝါလည်း ဖြစ်စေ၊
၂။ သတ္တဝါဟု အမှတ်လည်း ရှိစေ၊
၃။ သေစေလိုသောစိတ်လည်းရှိစေ၊
၄။ လုံလလည်း ပြုစေ၊
၅။ ထိုလုံလကြောင့် သေသည်လည်းဖြစ်စေ။
ပေါင်း ၅-ပါး ဖြစ်ပါသည်။
အင်္ဂါတပါးပါး ချို့တဲ့ပါက ပါဏာတိပါတကံ မထိုက်ပါ။

မေး။ ။သူ့အသက်သတ်ခြင်းအပြစ်, ရှောင်ကြဉ်ခြင်းအကျိုး တို့ကို ရေးခဲ့ပါ။

ဖြေ။ ။သူ့အသက်သတ်ခြင်းအပြစ်မှာ—
၁။ အင်္ဂါချွတ်ယွင်းခြင်း၊
၂။ ရုပ်အဆင်းမလှခြင်း၊
၃။ လျင်မြန်ရဲရင့်မှုကင်းခြင်း၊
၄။ သူသတ်ခံရခြင်း, အနာဗျာဒခြင်း၊
၅။ အသက်တိုခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

သူ့အသက်သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းအကျိုးမှာ—
၁။ ရုပ်အဆင်းလှုပခြင်း၊
၂။ အသက်ရှည်ခြင်း၊
၃။ လျင်မြန်ရဲရင့်ခြင်း၊
၄။ လူအပေါင်း ချစ်ခင် နှစ်သက်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

မေး ။သူညစ်စာခိုးယူခြင်းအပြစ်, ရှောင်ကြဉ်ခြင်း အကျိုးတို့ကို ရေးခဲ့ပါ။

ဖြေ။ ။သူ့ညစ်စာခိုးယူခြင်းအပြစ်မှာ—

၁။ ညစ်စာမဲ့ခြင်း၊
၂။ ဆင်းရဲခြင်း၊
၃။ ငတ်ပြတ်ခြင်း၊
၄။ အစားမေ့ခံဆိုးနှင့်တွေ့ရခြင်း၊
၅။ ရန်သူမျိုးငါးပါး နှိပ်စက်ခံရခြင်း၊
၆။ လူအများမျက်နှာမူန်းခြင်း၊
၇။ ထောင်, အချုပ်ခန်းသို့ ရောက်ရခြင်း၊
၈။ တရားရုံးသို့ ရောက်ရခြင်း၊
၉။ အပါယ်ငရဲသို့ ရောက်ရခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

သူ့ညစ်စာ ခိုးယူခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းအကျိုးမှာ—

၁။ ညစ်စာစပါး ပေါများခြင်း၊
၂။ **အစေခံအရုံများခြင်း၊**
၃။ ရန်သူမျိုး ငါးပါးတို့မှ ကင်းလွတ်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ။ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ လွန်ကျူးခြင်းအပြစ်, ရှောင်ကြဉ်ခြင်း အကျိုးတို့ကို ရေးခဲ့ပါ။

ဖြေ။ ။ကာမေသုမိစ္ဆာစာရလွန်ကျူးခြင်းအပြစ်များမှာ—

၁။ ရန်သူများခြင်း၊
၂။ လာဘ်လာဘ ရှားပါးခြင်း၊
၃။ **မိန်းမ, ပဏ္ဍုကျ် ဖြစ်ရခြင်း၊**

၄။ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သောအခါ သင်းကွပ်ခံရခြင်း၊
၅။ ချစ်သူနှင့်ကွေကွင်းရခြင်း၊
၆။ အပါယ်ငရဲသို့ ရောက်ရခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

ကာမေသုမိစ္ဆာစာရ ရှောင်ကြဉ်ရခြင်းအကျိုးမှာ—

၁။ ရန်သူကင်းခြင်း၊
၂။ လာဘ်လာဘပေါများခြင်း၊
၃။ မိန်းမ၊
၄။ ပဏ္ဍုက် မဖြစ်ရခြင်း၊
၅။ အပါယ်ငရဲမှ လွတ်ရခြင်း၊
၆။ ချစ်သူနှင့်ပေါင်းရခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

မေး။ ။မုသာဝါဒ လွန်ကျူးခြင်းအပြစ်, ရှောင်ကြဉ်ခြင်း အကျိုးတို့ကို ဖေဘြပါ။

ဖြ။ ။မုသာဝါဒ လွန်ကျူးခြင်းအပြစ်များမှာ—

၁။ သွားခေါခြင်း၊
၂။ သွားကဲ့ခြင်း၊
၃။ ပါးစပ်ပုပ်ခြင်း၊
၄။ ကိုယ်ရေခြောက်ခန်းခြင်း၊
၅။ နှုတ်ကြမ်းတမ်းခြင်း၊
၆။ ဩဇာမတည်ခြင်း၊
၇။ စိတ်ပုံလွှင့်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

မုသာဝါဒ ရှောင်ကြဉ်ရခြင်းအကျိုးမှာ—

၁။ သွားညီညွတ်ခြင်း၊
၂။ ပါးစပ်မွှေးကြိုင်ခြင်း၊

၃။ ခြောက်ပြစ်ကင်းခြင်း၊
၄။ လူအပေါင်းချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်း၊
၅။ သြဇာတည်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

၆မေး။ ။ထန်းရည်, အရက်သောက်ခြင်း အပြစ်, ရှောင်ကြဉ်ခြင်း အကျိုးတို့ကို ရေးခဲ့ပါ။

၆ဖြ။ ။ထန်းရည်, အရက်သောက်ခြင်းအပြစ်များမှာ—

၁။ ဥစ္စာပျက်စီးခြင်း၊
၂။ လူအများမုန်းခြင်း၊
၃။ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွါးခြင်း၊
၄။ ရောဂါပေါခြင်း၊
၅။ အကျော်အစောမဲ့ခြင်း၊
၆။ အရှက်အကြောက်ကင်းခြင်း၊
၇။ ငရဲရောက်ရခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

ထန်းရည်, အရက် ရှောင်ကြဉ်ခြင်းအကျိုးများ—

၁။ ပညာထက်မြက်ခြင်း၊
၂။ ဥစ္စာတိုးတက်ခြင်း၊
၃။ သတိမြဲခြင်း၊
၄။ အယူဖြောင့်မတ်ခြင်း၊
၅။ ရူးသွပ်မှုကင်းခြင်း၊
၆။ လူအများနှစ်သက်ခြင်း၊
၇။ နိဗ္ဗာန်ရောက်ရခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

ရတနာသုံးပါးဂုဏ်တော်ခေါ်း

ဘုရားဂုဏ်တော် ၉-ပါး ပါဠိ

ဣတိပိ သော ဘဂဝါ—

၁။ အရဟံ၊

၂။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊

၃။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊

၄။ သုဂတော၊

၅။ လောကဝိဒူ၊

၆။ အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊

၇။ သတ္ထာ ဒေဝမနုဿာနံ၊

၈။ ဗုဒ္ဓေါ၊

၉။ ဘဂဝါ။

ဘုရားဂုဏ်တော် ၉-ပါး အနက်

၁။သော ဘဂဝါ၊ထိုအကျွန်ုပ်တို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လျှင် ဖြဟ္မာ နတ် လူ သုံးဘုံသူတို့၏ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်ကြောင်းဖြစ်သော သီလဂုဏ် သမာဓိဂုဏ် ပညာဂုဏ် ဝိမုတ္တိဂုဏ် ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနဂုဏ်တို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူပေသောကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊အရဟာ မည်တော်မူပေ၏။

၂။သော ဘဂဝါ၊ထိုအကျွန်ုပ်တို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့လျှင် သစ္စာညေ့ယျ ဓမ္မအပုံ အပေါင်းစုံကို အကုန်

မကျန် မြတ်ရှေညာဏ်ဖြင့် အမှန်ထိုးထွင်း အလင်းထင်ပေါ် သိမြင်တော်မူပေသောကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓါ၊သမ္မာသမ္မုဒ္ဓ မည်တော်မူပေ၏။

၃။သော ဘဂဝါထိုအကျွန်ုပ်တို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဣသိုလျှင် စရဏအပြား တဆဲ့ငါးတည့် သုံးပါး၊ ရှစ်ဖြာ ညာဏ် ဝိဇ္ဇာတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသောကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န မည်တော်မူပေ၏။

၄။သော ဘဂဝါထိုအကျွန်ုပ်တို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဣသိုလျှင် သဿတဒိဋ္ဌ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌ မကပ်ငြိပဲ မဇ္ဈိမ-ပဋိပတ် ကောင်းမြတ်ဖြောင့်တန်း မဂ္ဂင်လမ်းဖြင့် ဇရုန်းပုရိဘေးမဲ့ ပြည်သို့ ကြွချီဆိုက်ရောက်တော်မူပေသောကြောင့် လည်း။ သုဂတောဝါ၊သုဂတ မည်တော်မူပေ၏။

၅။သော ဘဂဝါထိုအကျွန်ုပ်တို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဣသိုလျှင် ကာမ ရူပ အရူပဟု လောကအပြင် ဘုံတခွင်ကို ကုန်စင်ခပင်း မကျန်ကြွင်းအောင် အလင်းထင်ပေါ် သိမြင်တော်မူပေသောကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒူ၊ လောကဝိဒူ မည်တော်မူပေ၏။

၆။သော ဘဂဝါထိုအကျွန်ုပ်တို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဣသိုလျှင် ဇာတိမာန် ပုဏ္ဏမာန် ဂုဏမာန် ဗလမာန် ဣဿိမာန် ပညာမာန်တို့ဖြင့် မိုးစဉ်းကြားကြား ငါတကားဟု ကြုံးဝါးခက်ထန် အဆိပ်လျှံသည့် နန္ဒောပနန္ဒ အဂ်ုလိမာလ သစ္စကနှင့် ဗကဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ကို ဒေသနာသံ ဆိုပ်အနှီ ငြိမ်ဆေး အမြန်ပေး၍ ယဉ်ကျေးအောင်ပြု ဆုံးမမှုဝယ် အတူ

မရှိ လွန်ကဲဘိသောကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူပေ၏။

၇။သော ဘဂဝါထိုအကျွန်ုပ်တို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကွတိပိ၊ ဤသို့လျှင် သတ္တဝါအများ သောင်းတိုက်သားတို့၏ ဝပ်တွားရှိပျော်း ညွတ်ညောင်းခယ ဆုံးမခံရာ ဆရာသခင် ဦးထိပ်တင်ကြီး ဖြစ်တော်မူပေသောကြောင့်လည်း။ သတ္ထာ ဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာ ဒေဝမနုဿာန မည်တော်မူပေ၏။

၈။သော ဘဂဝါထိုအကျွန်ုပ်တို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကွတိပိ၊ ဤသို့လျှင် သစ္စာလေးရပ် တရားမြတ်ကို လူနတ် အများ သိထင်ရှားအောင် ဟောကြားထုတ်ဖော် သိစေတော်မူပေသောကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူပေ၏။

၉။သော ဘဂဝါထိုအကျွန်ုပ်တို့ဆရာမြတ်စွာဘုရားသည်။ ကွတိပိ၊ ဤသို့လျှင် ဘုန်းတော်အနန္တ ကံတော်အနန္တ ဉာဏ်တော် အနန္တ တန်ခိုးတော်အနန္တ ကြီးမြတ်လှ၍ လောကသုံးပါး လူအများတို့ လေးစားဂရု ချီးပမ်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ မည်တော်မူပေ၏။

ပဏ္ဍာဝမ

တံ၊ ထို အရဟံ အစ ဘဂဝါ အဆုံး ဘဝက်ချုန်းမျှ ဘုန်းရှိန်ကြီးမား ဂုဏ်ကိုးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ အရှင်ဘုရား။

တရားဂုဏ်တော် ၆-ပါး ပါဠိ

၁။ သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော၊
၂။ သန္ဒိဋ္ဌိကော၊
၃။ အကာလိကော၊
၄။ ဟေါပဿဝိကော၊
၅။ ဩပနေယျိကော၊
၆။ ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟိ။

တရားဂုဏ်တော် ၆-ပါး အနက်

၁။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မော၊တရားတော် မြတ်ကို။ သွာက္ခာတော၊ အစ အလယ် အဆုံး သုံးပါးအစုံ ကောင်းခြင်းဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံစွာ ဟောကြားတော် မူပါပေ၏။

၂။ ဓမ္မော၊ တရားတော်မြတ်သည်။ သန္ဒိဋ္ဌိကော၊ ကျင့်ဆောင်သူတို့အား ယခုဘဝ ပစ္စက္ခဌာပင် ဒိဋ္ဌကိုယ်တွင် တွေ့မြင် ခံစားရသော ဂုဏ်ထူး ဝိသေသနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။

၃။ ဓမ္မော၊ တရားတော်မြတ်သည်။ အကာလိကော၊ ကာလမရွေး ကျင့်သည့်နေ့ပင် တွေ့မြင် ယုံကြည်ရသော ကောင်းကျိုး ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။

၄။ ဓမ္မော၊ တရားတော်မြတ်သည်။ ဟေါပဿဝိကော၊လာရောက် ရှုမြင် ကျေးဇူးတင်မြဲဖြစ်၍ လာပါရှုပါ ကျင့်ကြံပါဟု မဖိတ်ပါအောင် ခေါ်ဆောင်သွတ်သွင်း တိုက်တွန်းခြင်းဌာ ထိုက်တန်စွာသော ဂုဏ်ထူး ဝိသေသနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။

၅။ ဓမ္မော၊ တရားတော်မြတ်သည်။ သြပနေယျိကော၊ မိမိကာယ အစ္ဆတ္တာတဉ္စ ရရှိပေါက်ရောက် ကိုယ်တွေ့မြောက် အောင် ကပ်ရွက်ဆောင်ထိုက်သော ဂုဏ်ထူး ဝိသေသနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။

၆။ ဓမ္မော၊ တရားတော်မြတ်ကို။ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိဘူ ရှင်လူအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီး အသီးသော မိမိတို့သန္တာန်၌။ ဥဝဒိတဗ္ဗော၊ ချမ်းသာလေစွ ကောင်းလေစွဟု ကာယစိတ္တ သုခနှစ်ပြင် ထင်ထင်ရှားရှား ခံစားသိမြင်ရသော ဂုဏ်ထူးဝိသေသနှင့် ပြည့်စုံပေ၏။

ပဏာမ နိဂုံး

တံ၊ ထို သဂ္ဂာတ- အစ ဝေဒိတဗ္ဗော- အဆုံး ဘဝဂ်-ချုံးမျှ ဘုန်းရှိန်ကြီးမား ဂုဏ်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော တရားတော်မြတ်ကို။ အဟံ၊ အက္ခန်ပ်သည်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

သံဃဂုဏ်တော် ၉-ပါး ပါဠိ

၁။ သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊

၂။ ဥဇုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊

၃။ ညာယပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊

၄။ သာမီစိပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊

ယဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ အဋ္ဌ ပုရိသပုဂ္ဂလာ ဧသ ဘဂဝတော သာဝကသံဃော——

အခြေခံကျမ်း ၄—ပ-မ-သ-စ

၅။ အာဟုနေယျော၊
၆။ ပါဟုနေယျော၊
၇။ ဒက္ခိဏေယျော၊
၈။ အဉ္ဇလိကရဏီယော၊
၉။ အနုတ္တရံ ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿာ။

သံဃဂုဏ်တော် ၉-ပါး အနက်

၁။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သား သံဃာတော်မြတ်အပေါင်းသည်။ သုပ္ပဋိပန္နော၊ အဓိသီလ အဓိစိတ္တ အဓိပညာ သိက္ခာသုံးရပ် လွန်ကောင်း မြတ်သော ပဋိပတ်ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။

၂။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သား သံဃာတော်မြတ်အပေါင်းသည်။ ဥဇုပဋိပန္နော၊ အဓိသီလ အဓိစိတ္တ အဓိပညာ သိက္ခာသုံးရပ် လွန်ဖြောင့် မတ်သော ပဋိပတ်ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။

၃။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သားသံဃာတော်မြတ် အပေါင်းသည်။ ဉာယပဋိပန္နော၊ အဓိသီလ အဓိစိတ္တ အဓိပညာ သိက္ခာသုံးရပ် လွန် သင့်မြတ်သော ပဋိပတ်ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။

၄။ ဘဂဝတော့၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကသံဃော၊ တပဋိပန္နော သားသံဃာတော်မြတ် အပေါင်းသည်။ သာမီစိပဋိပန္နော၊ အဓိသီလ အဓိစိတ္တ အဓိပညာ သိက္ခာသုံးရပ် ရှိသေအပ်သော ပဋိပတ်ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။

ယဒိဒံ ယာနိ ဣမာနိ စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ၊ အကြင် လေးပါးသော ယောကျ်ားမြတ် အစုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ယဒိဒံ ယေ ဣမေ အဋ္ဌ ပုရိသပုဂ္ဂလာ၊ အကြင် ရှစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

၅။ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏။ သေ-သော သာဝက-သံဃော၊ ဤ လေးစုံရှစ်ပါး တပည့်သား သံဃာတော်မြတ် အပေါင်းသည်။ အာဟုနေယျော၊ အာဂန္တုအား ရည်၍ ထားသော အလှူဝတ္ထုမျိုးကို ခံယူခြင်းငှါ ထိုက်တန်စွာသော သီလဂုဏ် သမာဓိဂုဏ် ပညာဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။

၆။ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏။ သေ-သော သာဝက-သံဃော၊ ဤ လေးစုံရှစ်ပါး တပည့်သား သံဃာတော်မြတ် အပေါင်းသည်။ ပါဟုနေယျော၊ လက်ဆောင်အလှူငှါ ယူ၍ လာသော အလှူဝတ္ထုမျိုးကိုလည်း ခံယူခြင်းငှါ ထိုက်တန်စွာသော သီလဂုဏ် သမာဓိဂုဏ် ပညာဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။

၇။ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏။ သေ-သော သာဝက-သံဃော၊ ဤ လေးစုံရှစ်ပါး တပည့်သား သံဃာတော်မြတ် အပေါင်းသည်။ ဒက္ခိဏေယျော၊ နောက်နောက်ဘဝ အကျိုးရဘို့ ပျိုးချတုံလတ် မြတ်သော အလှူဝတ္ထုမျိုးကိုလည်း ခံယူခြင်းငှါ ထိုက်တန်စွာသော သီလဂုဏ် သမာဓိဂုဏ် ပညာဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။

၈။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သေ-သော သာဝက-သံဃော၊ ဤ လေးစုံရှစ်ပါး တပည့်သား သံဃာတော်မြတ် အပေါင်းသည်။ အဥ္ဇလိကရဏီယော၊ လူမင်း နတ်မင်း၊ ဗြဟ္မာမင်းတို့၏ လက်အုပ်ချီခြင်းကို ခံယူခြင်းငှါ ထိုက်တန့်စွာသော သိလဂုဏ် သမာဓိဂုဏ် ပညာဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။

၉။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သော-သော သာဝက-သံဃော၊ ဤ လေးစုံရှစ်ပါး တပည့်သား သံဃာတော်မြတ် အပေါင်းသည်၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိ မြင့်မြတ်သော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကုသိုလ်မျိုးကို စိုက်ပျိုးရာ ယယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်တော်မူပေ၏။

ပဏာမ နိဂုံး

တံ၊ ထို သုပ္ပဋိပန္နအစ ပုညက္ခေတ္တံ အဆုံး ဘဝဂ် ချုံးမျှ ဘုန်းရှိန်ကြီးမား ဂုဏ်ကိုးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သံဃာတော်မြတ် အပေါင်းကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား။

မင်္ဂလသုတ် ပါဠိ၊ အနှက်၊ အဓိပ္ပါယ်

မင်္ဂလသုတ် ပါဠိ

မင်္ဂလာအမ္ဘမ်းတင် ပထမဂါထာ

က။ ယံ မင်္ဂလံ ဒ္ဝါဒသဟိ၊ စိန္တယိံသု သဒေဝကာ။
သောတ္ထာနံ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတ္တိံသဉ္စ မင်္ဂလံ။

မင်္ဂလာအမ္ဘမ်းတင် ဒုတိယဂါထာ

ခ။ ဒေသိတံ ဒေဝဒေဝေန၊ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ။
သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာယ၊ မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမ ဟော။

မင်္ဂလာနိဒါန်း

က။ ဧဝံ မေ သုတံ။

ခ။ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ။

ဂ။ အထ ခေါ အညတရာ ဒေဝတာ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ ရတ္တိယာ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ ဩဘာသေတ္ဝာ။

ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ ဘဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတ္ဝာ ကေမန္တံ အဋ္ဌာသိ။

ဃ။ ကေမန္တံ ဋ္ဌိတာ ခေါ သာ ဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။

မင်္ဂလာတရားတော်း

ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာ စ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယုံ။
အာကင်္ခမာနာ သောတ္ထာနံ၊ ဗြူဟိ မင်္ဂလ'မုတ္တမံ။

မင်္ဂလာ ၁၀ ဂါထာ

၁။ အသေဝနာ စ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ။
ပူဇာ စ ပူဇနေယျာနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ'မုတ္တမံ။

၂။ ပတိရူပ ဒေသဝါသော စ၊ ပုဗ္ဗေ စ ကတပုညတာ။
အတ္တသမ္မာပဏိဓိ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလ'မုတ္တမံ။

၃။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနယော စ သုသိက္ခိတော။
သုဘာဿိတာ စ ယာ ဝါစာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ'မုတ္တမံ။

၄။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော။
အနာကုလာ စ ကမ္မန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ'မုတ္တမံ။

၅။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ စ၊ ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော။
အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဧတံ မင်္ဂလ'မုတ္တမံ။

၆။ အာရတီ ဝိရတီ ပါပါ၊ မဇ္ဇပါနာ စ သံယမော။
အပ္ပမာဒေါ စ ဓမ္မေသု၊ ဧတံ မင်္ဂလ'မုတ္တမံ။

၇။ ဂါရဝေါ စ နိဝါတော စ ၊သန္တုဋ္ဌိ စ ကတညုတာ။
ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ'မုတ္တမံ။

၈။ ခန္တီ စ သောဝစဿတာ၊ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ။
ကာလေန ဓမ္မသာကစ္ဆာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ'မုတ္တမံ။

၉။ တပေါ စ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အရိယသစ္စာန ဒဿနံ။
နိဗ္ဗာနသစ္ဆိကိရိယာ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလ'မုတ္တမံ။
၁၀။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ န ကမ္ပတိ။
အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ'မုတ္တမံ။

မင်္ဂလာနိဂုံး

တောဒိသာနိ ကတ္ဝာန၊ သဗ္ဗတ္ထ မပရာဇိတာ။
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ ဇေတသံ မင်္ဂလ'မုတ္တမံ။

မင်္ဂလသုတ်ပါဠိ ပြီးပြီ။

မဂ်လသုတ် အနက်

မဂ်လာအမှမ်းတင် ပထမဂါထာ အနက်

က။ သ ဒေဝကာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လူတို့သည်။ ယံ မင်္ဂလံ၊ အကြင် မင်္ဂလာတရားတော်ကို။ ဒ္ဓါဒသဟိ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး။ စိန္တယိံသု၊ ကြံကြကုန်ပြီ။ သောတ္ထာနံ၊ စီးပွါးချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော။ အဋ္ဌတ်ိံသု၊ သုံးဆဲ့ရှစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ယံ မင်္ဂလံ၊ အကြင် မင်္ဂလာတရားတော်ကို။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ-န အဓိဂစ္ဆန္တိ ဝေ၊ မသိနိုင်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

မဂ်လာအမှမ်းတင် ဒုတိယဂါထာ အနက်

ခ။ ဒေဝဒေဝေန၊ နတ်တကာတို့ထက် မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်။ သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာယ၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏ အစီးအပွါးအလို့ငှါ။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ သဗ္ဗပါပဝိနာသနံ၊ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို ပယ်ဖျောက်တတ်သော။ တံ မင်္ဂလံ၊ ထို မင်္ဂလာတရားတော်ကို။ ဟေ၊ အို သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

မင်္ဂလာနိဒါန်း အနက်

က။ ဘဒ္ဒန္တေ ကာသပ၊ အရှင်မဟာကာသပ။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤ မင်္ဂလ သုတ်တော်ကို။ မေ မယာ အာနန္ဒေန၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ။ ဝေါ၊ ကျိုသို့။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ဥပဓာရိတံ၊ ဆောင်လိုက်ရ၏။

ခ။ ကော်၊ တပါးသော။ သမယော်၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထပိဏ္ဍိကာသ၊အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။

ဂ။ အထ ခေါ၊ ထို့သို့ နေတော်မူသောအခါ၌။ အညတရာ၊ အမျိုးအမည်အားဖြင့် မထင်ရှားသော။ ဒေဝတာ၊နတ်သားသည်။ အဘိက္ကန္တာယ၊ညဉ့်ဦးယာမ်လွန်ပြီးသော။ ရတ္တိယာ၊ သန်းခေါင် အခါ၌။ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ကေဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို။ ဩဘာသေတွာ၊ ကိုယ်ရောင် ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်းစေဦး၍။

ယေန၊အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထို ဘုရား ရှိတော်မူရာ အရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ချဉ်းကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊

ချဉ်းကပ် ရောက်ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရိုသေစွာ ရှိခိုးဦး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ် လျော့က်ပတ်သော အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏။

၈၁။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ ဌိတာ ခေါ၊ ရပ်ပြီးသော။ သာ ဒေဝတာ၊ ထို နတ်သားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဂါထာယ၊ "ဗဟူ ဒေဝါ" ဂါထာဖြင့် အဇ္ဈဘာသိ၊ နားတော် လျှောက်ပေ၏။

မဂ်လာတရားတောင်း အနက်

ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဒေဝါ စ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ မနုဿာ စ၊ လူတို့သည်၎င်း။ သောတ္ထာနံ၊ စင်ကြယ်စွာသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ အာကင်္ခ-မာနာ၊ လိုချင်တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍။ မင်္ဂလာနိ၊ စီးပွါးချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော မင်္ဂလာတရားတော်တို့ကို။ ဒွါဒသဟိ၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး။ အစိန္တယုံ၊ ကြံကြကုန်ပြီ။ ဥတ္တမံ၊ ကောင်းမြတ်သော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာတရားတော်ကို။ တုံ၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါ အရှင်ဘုရား။

မင်္ဂလာ ၁၀-ဂါထာ အနက်

အသေဓနာ စ ဂါထာ၌ မင်္ဂလာတရား ၃-ပါး

၁။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သား။ ဗာလာနံ၊ သူမိုက်တို့ကို။ အသေဝနာ စ၊ မမြဲဝဲ မဆည်းကပ်ခြင်းသည်၎င်း။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ သေဝနာ စ၊ မြဲဝဲဆည်းကပ်ခြင်းသည်၎င်း။ ပူဇနေယျာနံ၊ ပူဇော်ထိုက်သော သူတို့ကို။ ပူဇာ စ၊ ပူဇော်ခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေံ၊ ဤသုံးပါး သော တရားသည်။ ဥတ္တမံ၊ ကောင်းမြတ်သော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာ မည်၏။

ပတိရူပ ဂါထာ၌ မင်္ဂလာတရား ၃-ပါး

၂။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သား။ ပတိရူပဒေသဝါသော စ၊ တာဝ်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းသည်၎င်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကတပုညတာ စ၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ အတ္တသမ္မာပဏိဓိ စ၊ မိမိကိုယ်စိတ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေံ၊ ဤသုံးပါးသော တရားသည်။ ဥတ္တမံ၊ ကောင်းမြတ်သော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာ မည်၏။

ဗာဟုသစ္စစ္ဆ ဂါထာ၌ မင်္ဂလာတရား ၄-ပါး

၃။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သား။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ၊ အကြားအမြင်များသောသူ၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ သိပ္ပဉ္စ၊ အပြစ်ကင်းသော လက်မှုပညာ အစရှိသော အတတ်တို့ကို တတ်ခြင်းသည်၎င်း။

သုသိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာ သင်အပ် ကျင့်အပ်သော။ ဝိနယော စ၊ ကိုယ်ကျင့် ဝိနည်းတရားသည်ချင်း။ သုဘာသိတော၊ ကောင်းစွာပြောဆိုအပ်သော။ ယာ ဝါစာ စ၊ အကြင် စကားသည်ချင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေံ၊ ဤလေးပါးသောတရားသည်။ ဥတ္တမံ၊ ကောင်းမြတ်သော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏။

မာတာပိတု ဂါထာဒွ် မင်္ဂလာတရား ၄-ပါး

၄။ ဒေဝပုတ္တာ၊ နတ်သား။ မာတာပိတု၊ အမိအဘာကို။ ဥပဋ္ဌာနဉ္စ၊ လုပ်ကျွေး မွေးမြူခြင်းသည်ချင်း။ ပုတ္တဒါရဿ၊ သားမယားကို။ သင်္ဂဟော စ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်းသည်ချင်း။ အနာကုလာ၊ ရှုပ်ထွေးခြင်း ကင်း သန့်ရှင်းကုန်သော။ ကမ္မန္တာ စ၊ အမှုတို့ကို ပြုခြင်းတို့သည်ချင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တေံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်။ ဥတ္တမံ၊ ကောင်းမြတ်သော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏။

ဒါနဉ္စ-ဂါထာဒွ် မင်္ဂလာတရား ၄-ပါး

၅။ ဒေဝပုတ္တာ၊ နတ်သား။ ဒါနဉ္စ၊ အလှူပေးခြင်းသည်ချင်း။ ဓမ္မစရိယာ စ၊ သုစရိုက်တရားတို့ကို ကျင့်ခြင်းသည်ချင်း။ ဉာတကာနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို။ သင်္ဂဟော စ၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်းသည်ချင်း။ အနဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ်မရှိကုန်သော။ ကမ္မာနိ စ၊ အမှုတို့ကို ပြုခြင်းတို့သည်ချင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တေံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်။ ဥတ္တမံ၊ ကောင်းမြတ်သော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏။

အာရတီ ဂါထာဒွ်ိ မင်္ဂလာတရား ၃-ပါး

၆။ ဒေဝပုတ္တာ၊ နတ်သား။ ပါပါ၊မကောင်းမှုမှု။ အာရတီစ၊ စိတ်ဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်၎င်း။ ဝိရတီစ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်၎င်း။ မဇ္ဇပါနာ၊ သေရည်အရက်သောက် ခြင်းမှု။ သံယမောစ၊ ကောင်းစွာ စောင့်စည်းခြင်းသည်၎င်း။ ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်တရားတို့ဒွ်ိ။ အပ္ပမာဒေါစ၊ မမေ့မလျော့ခြင်း သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသော တရားသည်။ ဥတ္တမံ၊ ကောင်းမြတ်သော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏။

ဂါရဝေါ စ ဂါထာဒွ်ိ မင်္ဂလာတရား ၅-ပါး

၇။ ဒေဝပုတ္တာ၊ နတ်သား။ ဂါရဝေါ စ၊ ရိုသေထိုက်သော သူတို့ကို ရိုသေခြင်းသည်၎င်း။ နိဝါတောစ၊ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချ ခြင်းသည်၎င်း။ သန္တုဋ္ဌိစ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းသည်၎င်း။ ကတ-ညုတာစ၊ သဲ့ပြုဘူးသောကျေးဇူးကို သိခြင်းသည်၎င်း။ ကာ-လေန၊ သင့်လျော်သောအခါဒွ်ိ။ ဓမ္မသဝနဉ္စ၊ တရားတော်ကို နာခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤငါးပါးသော တရား သည်။ ဥတ္တမံ၊ ကောင်းမြတ်သော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏။

ခန္တီ စ ဂါထာဒွ်ိ မင်္ဂလာတရား ၄-ပါး

၈။ ဒေဝပုတ္တာ၊ နတ်သား။ ခန္တီစ၊ သည်းခံခြင်းသည်၎င်း။ သောဝစဿတာစ၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမသောစကားကို နာလွယ်သောသူ၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ သမဏာနံ၊ ရဟန်းတော်တို့ကို။ ဒဿနဉ္စ၊ ဖူးမြင်ခြင်းသည်၎င်း။ ကာလေန၊ သင့်လျော်သောအခါဒွ်ိ။ ဓမ္မသာကစ္ဆာစ၊ တရားတော်ကို ဆွေးနွေး

မေးမြန်းခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်။ ဥတ္တမံ၊ ကောင်းမြတ်သော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏။

တပေါ စ ဂါထာ၌ မင်္ဂလာတရား ၄-ပါး

၉။ ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား။ တပေါ စ၊တပခေါ်သော သီလအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းသည်၎င်း။ ဗြဟ္မစရိယဥ္စ၊ ဗြဟ္မစရိယခေါ်သော သမထဝိပဿနာအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းသည်၎င်း။ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို။ ဒဿနဥ္စ၊ သိမြင်ခြင်းသည်၎င်း။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ သစ္ဆိကိရိယာ စ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်။ ဥတ္တမံ၊ ကောင်းမြတ်သော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏။

ဖုဋ္ဌဿ-ဂါထာ၌ မင်္ဂလာတရား ၄-ပါး

၁၀။ ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား။ လောကဓမ္မေဟိ၊ လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ တွေ့ထိသော။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နကမ္ပတိ၊မတုန်မလှုပ်။ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းလည်းမရှိ။ ဝိရဇံ၊ ရမ္မက်ဟူသော မြူလည်းမရှိ။ ခေမံ၊ ဘေးလည်းမရှိ။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်။ ဥတ္တမံ၊ ကောင်းမြတ်သော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏။

"မင်္ဂလာနိဂုံးဂါထာ အနက်"

ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သား။ ဧတာဒိသာနိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးသော မင်္ဂလာတရားတော်တို့ကို။

ကတ္တာန၊ ပြုကျင့်ရသောကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌။ အပရာဇိတာ၊ ရန်သူတို့သည် မအောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌။ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ တံ၊ ထို သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးသော မင်္ဂလာတရားသည်။ တေသံ၊ ထို မင်္ဂလာမှ ပြုကြံကုန်သော နတ်လူတို့၏။ ဥတ္တမံ၊ ကောင်းမြတ်သော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

မင်္ဂလသုတ်အနက် ပြီး၏။

မင်္ဂလာတရား ၃၀-ပါး အဓိပ္ပါယ်

အသေဝနာ စ ဂါထာဒွ် မင်္ဂလာတရား ၃-ပါး

၁။ အသေဝနာ စ ဗာလာနံ=သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်း။

၂။ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ=ပညာရှိတို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ်ရခြင်း။

၃။ ပူဇာစ ပူဇနေယျာနံ=ပူဇော်ထိုက်သူတို့ကို ပူဇော်ရခြင်း။

ပတိရူပ ဂါထာဒွ် မင်္ဂလာတရား ၃-ပါး

၁။ ပတိရူပဒေသဝါသော စ=သင့်လျော်သော အရပ်၌နေရခြင်း။

၂။ ပုဗ္ဗေ စ ကတပုညတာ=ရှေးဘဝ၌ ပြုဘူးသော ကောင်းမှုရှိခြင်း။

၃။ အတ္တသမ္မာ ပဏိဓိ စ=မိမိ ကိုယ်-စိတ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ခြင်း။

ဗာဟုသစ္စဉ္စ ဂါထာဒွ် မင်္ဂလာတရား ၄-ပါး

၁။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ=အကြားအမြင်များခြင်း။

၂။ သိပ္ပဉ္စ=လက်မှုပညာစသော အတတ်ဘို့ကို တတ်ရခြင်း။

၃။ ဝိနယော စ သုသိက္ခိတော=ဝိနည်းတရားကို သင်ကြားရခြင်း။

၄။ သုဘာသိတာ စ ယာ ဝါစာ=စကားကိုကောင်းစွာပြောဆိုရခြင်း။

မာတာပိတု ဂါထာဒွ်ိ မင်္ဂလာတရား ၄-ပါး

၁။ မာတုဥပဋ္ဌာနံ=အမိကို လုပ်ကျွေးရခြင်း။

၂။ ပိတုဥပဋ္ဌာနံ=အဘကိုလုပ်ကျွေးရခြင်း။

၃။ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော=သားသမီး မယားကို ကျွေးမွေး ရခြင်း။

၄။ အနာကုလာ စ ကမ္မန္တာ=အမှုတို့ကို သင့်တင့်စွာ ပြုလုပ် ရခြင်း။

ဒါနဥ္စ ဂါထာဒွ်ိ မင်္ဂလာတရား ၄-ပါး

၁။ ဒါနဥ္စ=အလှူပေးရခြင်း။

၂။ ဓမ္မာစရိယာ စ=သုစရိုက်တရားတို့ကို ကျင့်ရခြင်း။

၃။ ညာတကာနဥ္စ သင်္ဂဟော=အဆွေအမျိုးတို့ကို ကျွေးမွေး စောင့်ရှောက် ရခြင်း။

၄။ အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ=အပြစ်မရှိသော အမှုတို့ကိုပြုရခြင်း။

အာရတီ ဂါထာဒွ်ိ မင်္ဂလာတရား ၃ ပါး

၁။ အာရတီ ဝိရတိ ပါပါ=မကောင်းမှုတို့ကို ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ရခြင်း။

၂။ မဇ္ဇပါနာ စ သံယမော=သန်းရည်, အရက်သောက်ခြင်း တို့ကို ရှောင်ကြဉ်ရခြင်း။

၃။ အပ္ပမာဒေါ စ ဓမ္မေသု=ကုသိုလ် ကောင်းမှုတို့ကို မေ့ မ ရခြင်း။

အခြေခံကျမ်း ၅—ပ-မ-သ-စ

ဂါရဝေါ စ ဂါထာဌ် မဂ်လာတရား ၅-ပါး

၁။ ဂါရဝေါ စ=ရိုသေထိုက်သူတို့ကို ရိုသေရခြင်း။
၂။ နိဝါတော စ=မိမိကိုယ်ကို မာန်မာန မရှိအောင် နှိမ်ချ ရခြင်း။
၃။ သန္တုဋ္ဌိ စ=မိမိရရှိပြီးသောပစ္စည်းနှင့် တင်းတိမ် ရောင့်ရဲ ရခြင်း။
၄။ ကတညုတာ=သူပြုဘူးသော ကျေးဇူးကို သိတတ်ခြင်း။
၅။ ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ=သင့်လျော်သောအခါဌ် တရား နာရခြင်း။

ခန္တီ စ ဂါထာဌ် မဂ်လာတရား ၄-ပါး

၁။ ခန္တီ စ=သည်းခံရခြင်း။
၂။ သောဝစဿတာ=ဆိုဆုံးမသော စကားကို နားထောင် ရခြင်း။
၃။ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ=ရဟန်းတို့ကို ဖူးမြင်ရခြင်း။
၄။ ကာလေန ဓမ္မသာကစ္ဆာ=သင့်လျော်သောအခါ တရား တော်တို့ကို ဆွေးနွေးမေးမြန်း ရခြင်း။

တပေါ စ ဂါထာဌ် မဂ်လာတရား ၄-ပါး

၁။ တပေါ စ=သီလအကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်း။
၂။ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ=သမထ ဝိပဿနာ အလုပ်ကို အားထုတ် ရခြင်း။
၃။ အရိယသစ္စာနဒဿနံ=အရိယသစ္စာတို့ကို သိမြင်ရခြင်း။
၄။ နိဗ္ဗာနသစ္ဆိကိရိယာ စ=နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်း။

ဖုဋ္ဌဿ ဂါထာဠ် မင်္ဂလာတရား ၄-ပါး

၁။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ စိတ္တံ ယဿ နကမ္ပတိ=လောကဓနှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ စိတ်မတုန်လှုပ်ရခြင်း။

၂။ ။ အသောကံ=လောကဓံနှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ စိုးရိမ်စိတ် မရှိရခြင်း။

၃။ ။ ဝိရဇံ =လောကဓံနှင့် တွေ့ကြုံသောအခါရာဂစသော မြူ မရှိခြင်း။

၄။ ။ ခေမံ =လောကဓံနှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ ဘေး မရှိခြင်း။

မှာထားချက်။ ။"ဧဝံ ဣမိဿာ ဂါထာယ မာတုဥပဋ္ဌာနံ ပိတုဥပဋ္ဌာနံ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော အနာကုလာ စ ကမ္မန္တာတိ စတ္တာရိ မင်္ဂလာနိ ဝုတ္တာနိ" ဟူသော ခုဒ္ဒကပါဌ အဋ္ဌကထာ စာမျက်နှာ ၁၁၇-အရ မာတာပိတု ဂါထာဠ် မင်္ဂလာတရား ၄-ပါး ခွဲယူထားပါသည်။

"ဧဝံ ဣမိဿာ ဂါထာယ ပါပါဝိရတိ မဇ္ဇပါနာသံယမော ကုသလေသု ဓမ္မေသု အပ္ပမာဒေါတိ တီဏိ မင်္ဂလာနိ ဝုတ္တာနိ" ဟူသော ခုဒ္ဒကပါဌ အဋ္ဌကထာ စာမျက်နှာ ၁၂၁-အရ အာရတီ ဂါထာဠ် မင်္ဂလာတရား ၃-ပါး ခွဲယူထားပါသည်။

ဤတွင် မင်္ဂလာတရား ၃၈-ပါး ပြီးပါပြီ။

သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်လာ
ကျင့်ဝတ်လက်ခနှင့် အဓိပ္ပါယ်များ

၁။ သား,သမီး ကျင့်ဝတ်လက်ခံ

ကျွေးမွေးမပျက်၊ ဆောင်ရွက်စိမံ၊ မွေခံထိုက်စေ၊ လှူမျှဝေ၍၊ စောင့်လေမျိုးနွယ်၊ ဝတ်ငါးသွယ်၊ ကျင့်ဘွယ် သားတို့တာ။

အဓိပ္ပါယ်

၁။ အသက်အရွယ်ကြီးရင့် အိုမင်းကြသော မိခင်, ဘခင် တို့အား ကျွေးမွေးရခြင်း။

၂။ မိဘတို့သည် ပြုလုပ်အပ်သော အမှုကိစ္စတို့ကို မိမိ ကိစ္စကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်ရခြင်း။

၃။ လောကီအမွေ, ဓမ္မအမွေ နှစ်ပါးလုံးကို ခံယူရခြင်း။

၄။ သေလွန်ပြီးသောမိဘတို့အား ကုသိုလ်ပြု၍ ဝိသေသ အားဖြင့် အမျှပေးဝေရခြင်း။

၅။ မိဒိအမျိုးအနွယ်တို့ မပျက်စီးရအောင် စောင့်ရှောက် ရခြင်း။

(ဤသို့အားဖြင့် သားသမီးကျင့်ဝတ် ၅-ပါး ဖြစ်ပါသည်။)

သိဂ်ါလောဝါဒသုတ်လာ ကျင့်ဝတ်လက်ခံအဓိပ္ပါယ် ၆၉

၂။ မိဘကျင့်ဝတ် လက်ခံ

မကောင်းမြစ်ထာ၊ ကောင်းရာညွှန်လတ်၊ အတတ် သင်စေ၊ ပေးဝေနှီးရင်း၊ ထိမ်းမြားခြင်းလျှင်၊ ဝတ်ငါးအင်၊ ဘခင်မယ်တို့တာ။

အဓိပ္ပါယ်

၁။ မကောင်းသော ဒုစရိုက် အကုသိုလ်တရားတို့ကို မပြု မကျင့်ရအောင် တားမြစ်ရခြင်း။

၂။ အရိုအသေ ပြုခြင်း, ကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်း စသော အလိမ္မာတရား, သုစရိုက်ကုသိုလ်တရားတို့၌ တည်နိုင်အောင် ညွှန်ပြရခြင်း။

၃။ အပြစ်ကင်းသော အတတ်တို့ကို သင်ကြားစေရခြင်း။

၄။ အရင်းအနှီးဖြစ်သော ဥစ္စာပစ္စည်းတို့ကို ပေးရခြင်း။

၅။ အမျိုးအနွယ် ကောင်းမြတ်သော သား, သမီးတို့နှင့် ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ ပြုပေးရခြင်း။

(ဤသို့အားဖြင့် မိဘကျင့်ဝတ် ၅-ပါး ဖြစ်ပါသည်။)

၃။ တပည့်ကျင့်ဝတ် လက်ခံ

ညီညာထကြွ၊ ဆုံးမနာယူ၊ လာမူကြိုဆီး၊ ထံနှီး လုပ်ကျွေး၊ သင်တွေးအံ့ရတ်၊ တပည့်ဝတ်၊ မချုတ် ငါးခုသာ။

အဓိပ္ပါယ်

၁။ ဆရာ၏ အမှုကိစ္စတို့ကို ညီညီညွတ်ညွတ် ထကြွလုံ့လ ဝီရိယဖြင့် ပြုလုပ်ရခြင်း။

၂။ ဆရာ၏ သွန်သင်ဆုံးမသောစကားကို ရိုသေစွာလိုက်နာရခြင်း။
၃။ ဆရာလာသည်ကို မြင်လျှင် ခရီးဦး ကြိုဆိုရခြင်း, ခြေဆေးခြင်း, နေရာပေးခြင်း, ယပ်လေခပ်ခြင်း စသည်တို့ကို ပြုလုပ်ရခြင်း။
၄။ ဆရာ၏ အနီးအပါး၌ တနေ့လျှင် သုံးကြိမ် ဆည်းကပ်ခစားရ၍ လုပ်ကျွေးရခြင်း။
၅။ ပညာကို သင်ယူခြင်း, ကြံစည်ရခြင်း, ရအောင်ကျက်ရခြင်း, ရပြီးသောစာကို အလွတ်အံရခြင်း။
(ဤသို့အားဖြင့် တပည့်ကျင့်ဝတ် ၅-ပါး ဖြစ်ပါသည်။)

၄။ ဆရာကျင့်ဝတ် လက်ခံ

အတတ်လည်းသင်၊ ပဲ့ပြင်ဆုံးမ၊ သိပ္ပမချန်၊ ဘေးရန်ဆီးကာ၊ သင့်ရာအပ်ပို့၊ ဆရာတို့၊ ကျင့်ဘို့ဝတ်ငါးဖြာ။

အဓိပ္ပါယ်

၁။ အတတ်ပညာကို သင်ပေးရခြင်း။
၂။ လောကဓမ္မ ဗဟုသုတ ဖြစ်အောင် သွန်သင် ဆုံးမရခြင်း။
၃။ ဆရာစား ချန်မထားဘဲ အတတ်ပညာကို သင်ပေးရခြင်း။
၄။ တပည့်တို့ ရောက်လာမည့် ဘေးမျှားကို မရောက်လာနိုင်အောင် တားဆီးပေးရခြင်း။
၅။ သင့်တော်သော ဆရာကောင်းမျှားထံသို့ ပညာရင်နှီးသောက်စိုနိုင်ရန် အပ်ပေးရခြင်း။
(ဤသို့အားဖြင့် ဆရာကျင့်ဝတ် ၅-ပါး ဖြစ်ပါသည်။)

သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်လာ ကျင့်ဝတ်လက်ခံအဓိပ္ပါယ် ၃၁

၅။ လင်ကျင့်ဝတ် လက်ခံ

မထေမဲ့ကင်း၊ အပ်နှင်းဥစ္စာ၊ မိစ္ဆာမမှား၊ ဝတ်စား ဆင်ယင်၊ မြတ်နိုးကြင်၊ ငါးအင်လင်ကျင့်ရာ။

အဓိပ္ပါယ်

၁။ မိမိမယားအား နှင်-ဟယ်-စသည်ဖြင့် ရိုင်းရိုင်း စိုင်းစိုင်း မလေးမစား မထေမဲ့မြင် မပြုရခြင်း။

၂။ ရှာဖွေ၍ရသော ပစ္စည်းတို့ကို အပ်နှံရခြင်း။

၃။ သူက မကြည်ဖြူလျှင် သူမှတပါး မသွား မလာရခြင်း။

၄။ မိမိအခြေအနေအရ ဝတ်စားတန်ဆာတို့ကို မညှိုးနွမ်း ရအောင် ဆင်ယင်ရခြင်း။

၅။ အမိ-အမယ်-မင်း-ကွယ် စသည်တို့ဖြင့် ချိုချိုသာသာ မြတ်နိုးဘွယ်ရာ ပြောဆိုရခြင်း။

(ဤသို့အားဖြင့် လင်ကျင့်ဝတ် ၅-ပါး ဖြစ်ပါသည်။)

၆။ မယားကျင့်ဝတ် လက်ခံ

အိမ်တွင်းမှလုပ်၊ သိမ်းထုပ်သေချာ၊ မိစ္ဆာကြဉ်ရှောင်း လျော်အောင်ဖြန့်ချိ၊ ပျင်းရိမမူ၊ ဝတ်ငါးဆူ၊ အိမ်သူကျင့် အပ်စွာ။

အဓိပ္ပါယ်

၁။ အိမ်တွင်းမှကိစ္စတို့ကို မလစ်ဟင်းရအောင် လုံ့လဝီရိ ယဖြင့် ပြုလုပ်ရခြင်း။

၂။ အိမ်တွင်းရှိ ပစ္စည်းများကို မပျက်စီး မပျောက်ပျက် ရအောင် သေချာစွာ သိမ်းဆည်းထားရခြင်း။

၃။ မိမိလင်မှ တပါးသော ယောကျ်ားတို့အား စိတ်နှင့်မျှ မကြူးလွန်ရခြင်း။

၄။ အိမ်ရှိ အခြွေ အရံ ပရိသတ်တို့အား သင့်လျော်အောင် ပေးကမ်း ချီးမြှောက်ရခြင်း။

၅။ အိမ်တွင်းကိစ္စ ဟူသမျှတို့၌ ပျင်းရိခြင်း မရှိဘဲ ထကြွလုံ့လဝီရိယ ရှိရခြင်း။

(ဤသို့အားဖြင့် မယားကျင့်ဝတ် ၅-ပါး ဖြစ်ပါသည်။)

၇။ မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ် လက်ာ

ပေးကမ်းချီးမြှင့်၊ ကိုယ်နှင့်ယှဉ်ထား၊ စီးပွါးဆောင်ရွက်၊ နှုတ်မြွက်ချိုသာ၊ သစ္စာမှန်စေ၊ ဝတ်ငါးထွေ၊ ကျင့်လေ မိတ်သဟာ။

အဓိပ္ပါယ်

၁။ အခါကာလ အားလျော်စွာ ပေးကမ်း ကျွေးမွေးရခြင်း။

၂။ သူတို့အပေါ်၌ ဂုဏ်မယူမူ၍ ကိုယ်တူကိုယ်မျှ ကျင့်ရခြင်း။

၃။ သူတို့အကျိုးစီးပွါးကို ကောင်းစွာ ဆောင်ရွက်ပေးရခြင်း။

၄။ ချစ်ခင်ကြင်နာဘွယ်ရာ ခေါ်ဝေါ် ပြောဆိုရခြင်း။

၅။ သူတို့၏ အကျိုးစီးပွါးကို ရိုးသားသော စိတ်ထားဖြင့် ကောင်းမွန်မှန်ကန်စွာ ကျင့်ရခြင်း။

(ဤသို့အားဖြင့် မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ် ၅-ပါး ဖြစ်ပါသည်။)

၈။ မိတ်ပြန်ကျင့်ဝတ် လက်ခံ

မေ့လျော့စောင်မ၊ ဓနစောင့်ရှောက်၊ ကြောက်သော်အားပေး၊ ဘေးရောက်မစွန့်၊ မျိုးညွှန့်ဆက်စေ၊ စတ်ငါးထွေ၊ မိတ်ဆွေ ပြန်ကျင့်ရာ။

အဓိပ္ပါယ်

၁။ ယစ်မူးမေ့လျော့နေသော မိတ်ဆွေကို စောင့်ရှောက်ရခြင်း။

၂။ ယစ်မူး မေ့လျော့နေသော မိတ်ဆွေ၏ ပစ္စည်း ဥစ္စာများကို မပျောက် မပျက်ရအောင် စောင့်ရှောက်ရခြင်း။

၃။ တစုံတခု ဘေးထိရောက်က ကြောက်တတ်သောမိတ်ဆွေကို မကြောက်ရန်အားပေး၍ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်စေရခြင်း။

၄။ တစုံတရာ ဘေးတွေ့ကြုံသောအခါ စွန့်ခွါ၍ မသွားရခြင်း။

၅။ သား-မြေး စဉ်ဆက် တုံ့ပြန် စောင့်ရှောက် ပူဇော်ရခြင်း။

(ဤသို့အားဖြင့် မိတ်ပြန်ကျင့်ဝတ် ၅-ပါး ဖြစ်ပါသည်။)

၉။ ကျွန်အစေခံ ကျင့်ဝတ် လက်ခံ

အိပ်သော်နောက်ကျ၊ ထသော်ကားရှေး၊ ပေးမှုယူအပ်၊ စေ့စပ်ဆောင်ရွက်၊ ကျေးဇူးမြွက်၊ ငါးချက် ကျွန်ကျင့်ရာ။

အဓိပ္ပါယ်

၁။ အရှင်၏ ဝတ်ကိုပြုပြီး၍ နောက်ကျမှ အိပ်ရခြင်း။
၂။ အရှင် မထမီ နံနက်စောစောထ၍ ဝတ္တရားပြုရခြင်း။
၃။ အရှင်၏ ဥစ္စာကို မျက်မှောက် မျက်ကွယ် ပေးမှ ယူရခြင်း။
၄။ အလုပ်ကို စေ့စေ့စပ်စပ် လုပ်ရခြင်း။
၅။ အရှင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုရခြင်း။

(ဤသို့အားဖြင့် ကျန်အစေခံကျင့်ဝတ် ၅-ပါး ဖြစ်ပါသည်။)

၁၀။ အရှင်သခင်ကျင့်ဝတ် လက်ခံ

ဝစ္ဆာကျွးမွေး၊ ပြုရေးစီရင်၊ နာလျှင်ကုစေ၊ ဥဝေရသာ၊ အခါကိုလွှတ်၊ အရှင်ဝတ်၊ မချတ်ငါးခုသာ။

အဓိပ္ပါယ်

၁။ ထိုက်တန်လောက်အောင် ထမင်းရိက္ခာ လစာငွေမျှားကို ကျွေးမွေး ပေးကမ်းရခြင်း။
၂။ အလုပ်သမား၏ အင်အားနှင့် တိုင်းတာ၍ အလုပ်အကိုင်ကို စီရင်ရခြင်း။
၃။ မကျန်းမာသောအခါ ကောင်းမွန်စွာ ပြုစု ကုသရခြင်း။
၄။ အစားအသောက်မျှား ရရှိသောအခါ ဝေငှရခြင်း။
၅။ အခါကြီး, ရက်ကြီး, ဥပုသ်နေ့မျှား, ထူးကဲသောပွဲသဘင်မျှား၌ အလုပ်မှ လွှတ်ပေးရခြင်း။

(ဤသို့အားဖြင့် အရှင်ကျင့်ဝတ် ၅-ပါး ဖြစ်ပါသည်။)

၁၁။ ဒါယကာကျင့်ဝတ်လက်ခံ

မေတ္တာစိတ်သက်၊ ဆောင်ရွက်ချစ်ကြင်၊ ခင်မင်နှုတ်ချို၊ လိုလျှင်ဖိတ်ထား၊ တတ်အားလျှော်စေ၊ ဝတ်ငါးထွေ၊ ပြုလေ ဒါယကာ။

အဓိပ္ပါယ်

၁။ ရဟန်းတော်တို့အား မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော မနောကံမှုကို ပွါးများရခြင်း။

၂။ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော ကာယကံဝတ်နိဗန်ကို ပြုရခြင်း။

၃။ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော ဝစီကံ စကားကို ပြောကြားရခြင်း။

၄။ ဘယ်ခါမဆို အလိုရှိရာအမိန့်ရှိပါဟု ဖိတ်ကြားရခြင်း။

၅။ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် တတ်အားသမျှ လှူရခြင်း။

(ဤသို့အားဖြင့် ဒါယကာ ကျင့်ဝတ် ၅-ပါး ဖြစ်ပါသည်။)

၁၂။ ရဟန်းကျင့်ဝတ် လက်ခံ

၁။ မကောင်းမြစ်ထား၊ ကောင်းရာညွှန်လစ်၊ အသစ်ဟောကြား၊ နာဘူးထပ်မံ၊ နတ်ထံတင်ရာ၊ မေတ္တာလည်းပြု၊ ရဟန်းမှု၊ ခြောက်ခု လွန်သေချာ။

အဓိပ္ပါယ်

၁။ မကောင်းမှုကို မပြုရအောင် တားမြစ်ရခြင်း။

၂။ ဒါန၊ သီလ၊ ဥပေါသထ စသော ကုသိုလ်တို့၌ တည်အောင် ဟောပြောညွှန်ကြားရခြင်း။

၃။ မကြားနာရသေးသော တရားတို့ကို ဟောပြောရခြင်း။
၄။ ကြားနာပြီးသော တရားတို့ကို အထူးသဖြင့် သိနိုင်အောင် ထပ်မံဟောပြောရခြင်း။
၅။ ဒါန, သီလ စသော နတ်ရွာလမ်းကို ညွှန်ပြရခြင်း။
၆။ ဒါယကာတို့ကို မေတ္တာ, ကရုဏာစိတ်ဖြင့် သနားစောင့်ရှောက်ရခြင်း။

(ဤသို့အားဖြင့် ရဟန်းကျင့်ဝတ် ၆-ပါး ဖြစ်ပါသည်။)

၁၃။ ဥစ္စာပျက်ကြောင်းတရား လက်ာ

သေစာသောက်စား၊ လမ်းသွားခါမဲ့၊ ရှုငဲ့သဘင်၊ ပျော်ရွှင်အန်လောင်း၊ မကောင်းမိတ်ဖျင်း၊ ပျင်းရိခြင်းကား၊ ယိုယွင်းဥစ္စာ ပျက်ကြောင်းတည်း။

အဓိပ္ပါယ်

၁။ သေရည် သေရက် သောက်စားခြင်း။
၂။ အခါမဟုတ်သည့်၌ သွားလေ့ရှိခြင်း။
၃။ ပွဲသဘင်များစွာ သွားလာခြင်း။
၄။ ကြေအန် စသည့် အလောင်းအစားကြူးခြင်း။
၅။ မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိခြင်း။
၆။ ပျင်းရိဖင့်နွဲ့ခြင်း။

(ဤသို့အားဖြင့် ဥစ္စာပျက်ကြောင်း တရား ၆-ပါး ဖြစ်ပါသည်။)

၁၄။ ကြီးသူကျင့်ဝတ် လက်ခံ

ထင်ကြ နိုးကြား၊ သနား သည်းခံ၊ ဝေဖန် ကြည့်ရှု၊ ဤခြောက်ခုကား၊ ကြီးသူ့ ကျင့်ရန်တရားတည်း။

အဓိပ္ပါယ်

၁။ ထင်ကြလုံလ ဝီရိယ ရှိခြင်း။

၂။ နိုးကြားမှု ရှိခြင်း။

၃။ သတ္တဝါများကို သနားတတ်ခြင်း။

၄။ သည်းခံခြင်း။

၅။ မြေဝဲမြင်စဉ်းစားတတ်ခြင်း။

၆။ ဝေဘန်ပေးကမ်းတတ်ခြင်း။

(ဤသို့အားဖြင့် ကြီးသူ ကျင့်ဝတ် ၆-ပါး ဖြစ်ပါသည်။)

၁၅။ အရပ်ခြောက်ပါး လက်ခံ

အရွှေ မိဘ၊ တောင်မှာ ဆရာ၊ နောက်မှာ မယား၊ မြောက်ကား မိတ်ဆွေ၊ အောက်ခြေ ကျွန်များ၊ အထက်ဖျားကား၊ ရဟန်းပုဏ္ဏား ခြောက်ရပ်တည်း။

၁။ မိခင် ဘခင် ကျေးဇူးရှင်တို့သည် ပုဗ္ဗဒိသာ အရွှေမျက်နှာအရပ် မည်ကုန်၏။

၂။ အတတ်ပညာသင်ပေးသော ဆရာသမားတို့သည် ဒက္ခိဏဒိသာ တောင်မျက်နှာအရပ် မည်ကုန်၏။

၃။ အိမ်သူမယား သမီးသားတို့ သည် ပစ္ဆိမဒိသာ အနောက်မျက်နှာအရပ် မည်ကုန်၏။

၄။ ဉာတိသာလောဟိတ မိတ္တာမစ္စဖြစ်ခဲသော အဆွေခင်ပွန်း တို့သည် ဥတ္တရဒိသာ မြောက်မျက်နှာအရပ် မည်ကုန်၏။

၅။ ကျွန်အမှုလုပ်သမားတို့သည် ဟင်္ဂမဒိသာ အောက် မျက်နှာအရပ် မည်ကုန်၏။

၆။ အကျင့်သီလပြည့်စုံကြကုန်သော ရဟန်း သံဃာတို့သည် ဥပရိမဒိသာ အထက်မျက်နှာအရပ် မည်ကုန်၏။

ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ်

ဓမ္မစကြာ ပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဓမ္မစကြာအမ္ဘမ်း

(က) ဘိက္ခူနံ ပဉ္စဝဂ္ဂိနံ၊
ဣသိပတန နာမကေ။
မိဂဒါယေ ဓမ္မဝရံ၊
ယံ တံ နိဗ္ဗာနပါပကံ။

(ခ) သဟမ္ပတိ နာမကေန၊
မဟာဗြဟ္မေန ယာစိတော။
စတုသစ္စံ ပကာသေန္တော၊
လောကနာထော အဒေသယိ။

(ဂ) နန္ဒိတံ သဗ္ဗဒေဝေဟိ၊
သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသာဓကံ။
သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊
ဓမ္မစက္ကံ ဘဏာမ ဟေ။

(၁) ဓမ္မစကြာနိဒါန်း

ဧဝံ မေ သုတံ—

ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ ဗာရာဏသိယံ ဝိဟရတိ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ။

တတြ ခေါ ဘဂဝါ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ ဘိက္ခူ။ အာမန္တေသိ—

(၂) အယုတ်တရား နှစ်ပါး

ဒွေမေ ဘိက္ခဝေ အန္တာ ပဗ္ဗဇိတေန န သေဝိတဗ္ဗာ။

ကတမေ ဒွေ—

ယော စာယံ ကာမေသု ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂေါ ဟီနော ဂမ္မော ပေါထုဇ္ဇနိကော အနရိယော အနတ္ထ-သံဟိတော။

ယော စာယံ အတ္တကိလမထာနုယောဂေါ ဒုက္ခော အန-ရိယော အနတ္ထသံဟိတော။

(၃) အလယ်အလတ် အကျင့်တရား

ဧတေ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဥဘော အန္တေ အနုပဂမ္မ မဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ တထာဂတေန အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ စက္ခုကရဏီ ဉာဏကရဏီ ပသမာယ အဘိညာယ သမ္ဗောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

ကတမာ စ သာ ဘိက္ခဝေ မဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ တထာဂတေန အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ စက္ခုကရဏီ ဉာဏကရဏီ ဥပသမာယ အဘိ-ညာယ သမ္ဗောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

အာယမေဝ အရိယော အင်္ဂီကော မဂ္ဂေါ။

သေယျထိဒံ—

သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တော သမ္မာအာဇီဝေါ သမ္မာဝါယာမော သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိ။

အယံ ခေါ သာ ဘိက္ခဝေ မဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ တထာဂတေန အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ စက္ခုကရဏီ ဉာဏကရဏီ ဥပသမာယ အဘိ-ညာယ သမ္ဗောဓာယ နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။

(၄) ဒုက္ခသစ္စာ

ဣဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ။

ဇာတိပိ ဒုက္ခာ၊ ဇရာပိ ဒုက္ခာ၊ ဗျာဓိပိ ဒုက္ခော၊ မရဏံပိ ဒုက္ခံ၊ အပ္ပိယေဟိ သမ္ပယောဂေါ ဒုက္ခော၊ ပိယေဟိ ဝိပ္ပ-ယောဂေါ ဒုက္ခော၊ ယံပိစ္ဆံ န လဘတိ တံပိ ဒုက္ခံ၊ သံခိတ္တေန ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ[၁] ဒုက္ခာ။

(၅) သမုဒယသစ္စာ

ဣဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စံ။

ယာယံ တဏှာ ပေါနောဘဝိကာ[၂] နန္ဒီရာဂသဟဂတာ[၃] တတြတတြာဘိနန္ဒိနီ။

သေယျထိဒံ—

ကာမတဏှာ ဘဝတဏှာ ဝိဘဝတဏှာ။

၁-ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာပိ(မူကဲ့)　　၂-ပေါနောဘဝိကာ(မူကဲ့)

၃-နန္ဒီရာဂသဟဂတာ(မူကဲ့)

(၆) နိရောဓသစ္စာ

ကွဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ။

ယော တဿာယေဝ တဏှာယ အသေသဝိရာဂနိရောဓော စာဂေါ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ မုတ္တိ အနာလယော။

(၇) မဂ္ဂသစ္စာ

ကွဒံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ အရိယသစ္စံ။

အယမေဝ အရိယော အင္ဂီကော မဂ္ဂေါ။

သေယျထိဒံ—

သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ သမ္မာဝါစာ သမ္မာကမ္မန္တော သမ္မာအာဇီဝေါ သမ္မာဝါယာမော သမ္မာသတိ သမ္မာသမာဓိ။

(၈) ဒုက္ခသစ္စာဒိ သစ္စဉာဏ်

"ကွဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စ"န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

(၉) ဒုက္ခသစ္စာဒိ ကိစ္စဉာဏ်

"တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ ပရိညေယ္ယ"န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

(၁၀) ဒုက္ခသစ္စာဌ် ကတညာဏ်

"တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ ပရိညာတ"န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

(၁၁) သမုဒယသစ္စာဌ် သစ္စဉာဏ်

"ဣဒံ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စ"န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

(၁၂) သမုဒယသစ္စာဌ် ကိစ္စဉာဏ်

"တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စံ ပဟာတဗ္ဗ"န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

(၁၃) သမုဒယသစ္စာဌ် ကတဉာဏ်

"တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသစ္စံ ပဟီန"န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

(၁၄) နိရောဓသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ်

"ဣဒံ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စ"နှိ့ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

(၁၅) နိရောဓသစ္စာ၌ ကိစ္စဉာဏ်

"တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ သစ္ဆိကာတဗ္ဗ"နှိ့ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ၊ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

(၁၆) နိရောဓသစ္စာ၌ ကတဉာဏ်

"တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ သစ္ဆိကတ"နှိ့ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

(၁၇) မဂ္ဂသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ်

"ဣဒံ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ အရိယသစ္စ"နှိ့ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

(၁၈) မဂ္ဂသစ္စာဌ် ကိစ္စဉာဏ်

"တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ အရိယသစ္စံ ဘာဝေတဗ္ဗ"န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

(၁၉) မဂ္ဂသစ္စာဌ် ကတဉာဏ်

"တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ အရိယသစ္စံ ဘာဝိတ"န္တိ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ အနနုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုံ ဥဒပါဒိ၊ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒါပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒပါဒိ။

(၂၀) ရွေးက ဘုရားဖြစ်ကြောင်း ဝန်မခံခဲ့ပုံ

ယာဝကီဝဉ္စ မေ ဘိက္ခဝေ ဣမေသု စတူသု အရိယသစ္စေသု ဧဝံ တိပရိဝဋ္ဋံ ဒွါဒသာကာရံ ယထာဘူတံ ဉာဏဒဿနံ သုဝိသုဒ္ဓံ အဟောသိ။

နေဝ တာဝါဟံ ဘိက္ခဝေ သဒေဝကေ လောကေ သမာရကေ သဗြဟ္မကေ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ ပဇာယ သဒေဝမနုဿာယ "အနုတ္တရံ သမ္မာသမ္ဗောဓိ" အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ"တိ ပစ္စညာသိံ။

(၂၁) ယခုမှ ဘုရားဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံပုံ

ယတော စ ခေါ မေ ဘိက္ခဝေ ဣမေသု စတူသု အရိယသစ္စေသု ဧဝံ တိပရိဝဋ္ဋံ ဒွါဒသာကာရံ ယထာဘူတံ ဉာဏဒဿနံ သုဝိသုဒ္ဓံ အဟောသိ။

အထာဟံ ဘိက္ခဝေ သဒေဝကေ လောကေ သမာရကေ သပြဟ္မကေ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ ပဇာယ သဒေဝမနုဿာယ "အနုတ္တရံ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ"တိ ပစ္စဉ္ဉာသိ ။

(၂၂) ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်ပုံ

ဉာဏဉ္စ ပန မေ ဒဿနံ ဥဒပါဒိ "အကုပ္ပါ မေ ဝိမုတ္တိ အယ'မန္တိမာ ဇာတိ၊ နတ္ထိ ဒါနိ ပုနဗ္ဘဝေါ"တိ။

(၂၃) ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းတို့ တရားကို နှစ်သက်ကြပုံ

ဣဒ'မဝေါစ ဘဂဝါ။

အတ္တမနာ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ ဘိက္ခူ။ ဘဂဝတော ဘာသိတံ အဘိနန္ဒုန္တိ။

(၂၄) အရှင်ကောဏ္ဍည သောတာပန်ဖြစ်ပုံ

ဣမသ္မိဉ္စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ ဘညမာနေ အာယသ္မတော ကောဏ္ဍညဿ ဝိရဇံ ဝိတမလံ ဓမ္မစက္ခုံ ဥဒပါဒိ "ယံ ကိဉ္စိ သမုဒယဓမ္မံ၊ သဗ္ဗံ တံ နိရောဓဓမ္မ"န္တိ။

(၂၅) နတ်ဗြဟ္မာတို့ ကောင်းချီးပေးပုံ

ပဝတ္တိတေ စ ပန[၂] ဘဂဝတာ ဓမ္မစက္ကေ ဘူမ္မာ[၃] ဒေဝါ သဒ္ဒ'မနုဿာဝေသုံ "ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသိယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ

၁-စေတောဝိမုတ္တိ(မူကဲ့)　　၂-ပန(အဋ္ဌကထာမူ၌မရှိ)

၃-ဘူမာ(မူကဲ့)

သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ပြဟ္မုနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိ”တိ။

ဘုမ္မာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဒံ သုတ္ဝာ စာတုမဟာရာဇိကာ ဒေဝါ သဒ္ဒ’မနုဿာဝေသုံ “ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသိယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ပြဟ္မုနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိ”တိ။

စာတုမဟာရာဇိကာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဒံ သုတ္ဝာ တာဝတိံသာ ဒေဝါ သဒ္ဒ’မနုဿာဝေသုံ “ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသိယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ပြဟ္မုနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိ”တိ။

တာဝတိံသာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဒံ သုတ္ဝာ ယာမာ ဒေဝါ သဒ္ဒ’မနုဿာဝေသုံ “ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသိယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ပြဟ္မုနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိ”တိ။

ယာမာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဒံ သုတ္ဝာ တုသိတာ ဒေဝါ သဒ္ဒ’မနုဿာဝေသုံ “ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသိယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ပြဟ္မုနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိ”တိ။

တုသိတာနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဒံ သုတ္ဝာ နိမ္မာနရတီ ဒေဝါ သဒ္ဒ’မနုဿာဝေသုံ “ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသိယံ ဣသိ-

ပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတဲ့ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မုနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိ”တိ။

နိမ္မာနရတီနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဒံ သုတ္ဝာ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီ ဒေဝါ သဒ္ဒ’မနုဿာဝေသုံ “ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသိယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မုနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိ”တိ။

ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီနံ ဒေဝါနံ သဒ္ဒံ သုတ္ဝာ ဗြဟ္မကာယိကာ ဒေဝါ သဒ္ဒ’မနုဿာဝေသုံ “ဧတံ ဘဂဝတာ ဗာရာဏသိယံ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ အနုတ္တရံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တိတံ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ သမဏေန ဝါ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ဒေဝေန ဝါ မာရေန ဝါ ဗြဟ္မုနာ ဝါ ကေနစိ ဝါ လောကသ္မိ”တိ။

ဣတိဟ တေန ခဏေန တေန လယေန တေန မုဟုတ္တေန ယာဝ ဗြဟ္မလောကာ သဒ္ဒေါ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆိ[1]။

(၂၆) တသောင်းသော လောကဓာတ် တုန်လှုပ်ပုံ

အယ္ဥာ ဒသသဟဿိလောကဓာတု သံကမ္ပိ သမ္ပကမ္ပိ သမ္ပဝေဓိ။

(၂၇) အရောင်အလင်း ဖြစ်ပေါ်လာပုံ

အပ္ပမာဏော စ ဥဠာရော ဩဘာသော လောကေ ပါတုရဟောသိ အတိက္ကမ္မ ဒေဝါနံ ဒေဝါနုဘာဝန္တိ[2]။

၁-အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆတိ။ ၂-ဒေဝါနုဘာဝံ(မူကဲ့)

(၂၈) မြတ်စွာဘုရား ဥဒါန်းကျူးပုံ

အထ ခေါ ဘဂဝါ ဣမံ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ– "အညာသိ ဝတ ဘော ကောဏ္ဍညော၊ အညာသိ ဝတ ဘော ကောဏ္ဍညော" တိ။

ဣတိဟိဒံ အာယသ္မတော ကောဏ္ဍညဿ အညာသိ ကောဏ္ဍညောတွေဝ နာမံ အဟောသိ။

(၂၉) အညာသိကောဏ္ဍည ရှင်ရဟန်းအဖြစ် တောင်းပုံ

အထ ခေါ အာယသ္မာ အညာသိကောဏ္ဍညော ဒိဋ္ဌမ္မော ပတ္တမ္မော ဝိဒိတမ္မော ပရိယောဂါဋ္ဌမ္မော တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော ဝီဂတကထံကထော ဝေသာရဇ္ဇပ္ပတ္တော အပရပ္ပစ္စယော သတ္ထုသာသနေ ဘဂဝန္တံ တေဒဝေါစ —

"လဘေယ္ျာဟံ ဘန္တေ ဘဂဝတော သန္တိကေ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ လဘေယ္ျံ ဥပသမ္ပဒ" နွှီ။

(၃၀) ဧဟိဘိက္ခုရဟန်းအဖြစ် ရပုံ

"ဧဟိ ဘိက္ခူ" တိ ဘဂဝါ အဝေါစ၊ သွာက္ခာတော မမ္မော၊ စရ ဗြဟ္မစရိယံ သမ္မာ ဒုက္ခဿ အန္တကိရိယာယာတိ။ သာဝ တဿ အာယသ္မတော ဥပသမ္ပဒါ အဟောသီတိ။

မမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

၁-ဣမံ (အချို့. မူဋ္ဌမရှိ)

ဆရာတော် ဦးဗုဒ္ဓမိတ္တ

ဓမ္မစကြာ နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဓမ္မစကြာအမှတ်း

(က-ခ) စတုသစ္စံ၊ သစ္စာလေးပါးကို။ ပကာသေန္တော၊ ပြတော်မူသော။ လောကနာထော၊ လူတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဟမွတိ နာမကေန၊ သဟမွတိအမည်ရှိသော။ မဟာဗြဟ္မုန်၊ မြတ်သော ဗြဟ္မာ မင်းသည်။ ယာစိတော၊ တရားဟောစိမ့်သောငှါ တောင်းပန် အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဣသိပတန နာမကေ၊ ဘုရား, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ, အရိယာတို့၏ ကောင်းကင်မှ သက်ရာ, ကောင်းကင်သို့ တက်ရာ ဖြစ်၍ ဣသိပတန အမည်ရှိသော။ မိဂဒါယေ၊ သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ မိဂဒါဝုန် သာပေါင်းစုံသည့် တော ရကုံ၌။ ပဉ္စဝဂ္ဂိနံ၊ ငါးယောက်အစု ရှိခြင်းကြောင့် ပဉ္စဝဂ္ဂိ အမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ကောဏ္ဍည, ဝပ္ပ, ဘဒ္ဒိယ, မဟာနာမ်, အဿဇိ ရဟန်းတို့အား။ နိဗ္ဗာနပါပကံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော။ ဓမ္မဝရံ၊ မြတ်သောတရားဖြစ်သော။ ယံ ဓမ္မစက္ကံ၊ အကြင် ဓမ္မစကြာဒေသနာတော်ကို။ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီ။

(၇) သပ္ပဒေဝေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သမ္မုတိနတ်, ဥပပတ္တိနတ်, ဝိသုဒ္ဓိနတ် တို့သည်။ ဝါ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော နတ်, ဗြဟ္မာ တို့သည်။ နန္ဒိတံ၊ နှစ်လိုအပ်သော။ သပ္ပသမ္ဗတ္တိ-သာဓကံ၊ ခပ်သိမ်းသော လောကီ-လောကုတ္တရာ, ပစ္စုပ္ပန်-သံသရာ စည်းစိမ်ကို ပြီးစေတတ်သော။ တံ ဓမ္မစက္ကံ၊ ထို ဓမ္မစကြာ ဒေသနာတော်ကို။ သပ္ပလောကဟိတတ္ထာယ၊ခပ်သိမ်းသော လောက၏ အစီးအပွါးအကျိုးငှါ။ ဟော၊ အို အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

(၁) ဓမ္မစကြာနိဒါန်း

ဘဂွေ ကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ ကွဒံ သုတ္တံ၊ ဤ ဓမ္မစက္က ပဝတ္တနသုတ်ကို။ မေ-မယာ၊ အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။

ကော်၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဣသိပတနေ၊ ဣသိပတန အမည်ရှိသော။ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝုန်တော၌။ ဝိဟာရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ ခေါ၊ ထို ဣသိပတန မိဂဒါဝုန်တော၀ယ် နေတော်မူသော အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သဓင်သည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂီ အမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

(၂) အယုတ်တရား နှစ်ပါး

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းဖြစ်သော သူသည်။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ကွမေ အန္တာ၊ ဤ အယုတ် တရား အစုတို့ကို။ န သေဝိတဗ္ဗာ၊ မမှီဝဲအပ်ကုန်။

ဒွေ အန္တာ၊ ရဟန်းတို့ မမှီဝဲအပ်ကုန်သော အယုတ် တရား နှစ်ပါးအစုတို့သည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့ နည်း။

ဟီနော၊ ယုတ်သော။ ဂမ္မော၊ ရွာသူတို့၏ ဥစ္စာ ဖြစ်သော။ ပေါထုဇ္ဇနိကော၊ ပုထုဇ္ဇန်တို့၏ အလေ့အကျက် ဖြစ်သော။ အနရိယော၊ အရိယာတို့၏ ဥစ္စာမဟုတ်သော။ အနတ္ထသံဟိတော၊ စီးပွါးချမ်းသာဖြစ်ကြောင်းနှင့် မစပ်သော။ ကာမေသု၊ တေဘူမက တရားတည်းဟူသော ဝတ္ထုကာမတို့၌။ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂေါ၊ ဆန္ဒ, ရာဂ တည်းဟူသော ကိလေသ ကာမနှင့်ယှဉ်သော ချမ်းသာကို အဖန်တလဲလဲ ခံစားခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ယော စာယံ-ယော စ အယံ အန္တော၊ အကြင် အစုသည်ရင်း။ ဒုက္ခော၊ ဆူးငြောင့်ကို မှီ၍ အိပ်ခြင်း စသည်ဖြင့် ဆင်းရဲကို ဆောင်တတ်သော။ အနရိယော၊ အရိယာမဟုတ်သော တိတ္ထိတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ အနတ္ထသံဟိတော၊ စီးပွါးချမ်းသာဖြစ်ကြောင်းနှင့်မစပ်သော။ အတ္တကိလမထာနုယောဂေါ၊ မိမိကိုယ်၏ ပင်ပန်းခြင်းကို အဖန်တလဲလဲ ဖြစ်စေတတ်သော။ ယော စာယံ-ယော စ အယံ အန္တော၊ အကြင် အစုသည်ရင်း။ ဒွေ အန္တာ၊ အယုတ် တရား နှစ်ပါးအစု မည်ကုန်၏။

(၃) အလယ်အလတ် အကျင့်တရား

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတေ ခေါ ဥဘော အန္တေ၊ ထိုကာမသုခလွှိကာနုယောဂ, အတ္တကိလမထာနုယောဂ ဟူသော အယုတ်ဟူရား နှစ်ပါးအစုတို့ကို။ အနုပဂမ္မ၊ မကပ်မူ၍။ တထာဂတေန၊ ငါဘုရားသည်။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်သော။ စက္ခုကရဏီ၊ သစ္စာလေးပါးကို မြင်တတ်သော ပညာမျက်စိကို ပြုတတ်သော။ ဉာဏကရဏီ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းကို ပြုတတ်သော။ မဇ္ဈိမာ၊ ကာမသုခလွှိကာနုယောဂ သဿတဒိဋ္ဌိ ဟူသော တခု့သော အစု, အတ္တကိလမထာနုယောဂ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ ဟူသော တခု့သော အစု၏ အလယ်၌ ဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ ဝင်္ဆေးရေမှု ထွက်မြောက်ခြင်းကို အလိုရှိသော သူတို့သည် ကျင့်အပ်သော အကျင့်သည်။ ဥပသမာယ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်း တည်းဟူသော သဉ္ဇပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ အဘိညာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းငှါ။ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို ကောင်းစွာ သိခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တထာဂတေန၊ ငါဘုရားသည်။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်သော။ စက္ခုကရဏီ၊ သစ္စာလေးပါးကို မြင်တတ်သော ပညာမျက်စိကို ပြုတတ်သော။ ဉာဏကရဏီ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းကို ပြုတတ်သော။ ယာ မဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ၊ အကြင် အလတ်ဖြစ်သော အကျင့်သည်။ ဥပသမာယ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်း တည်းဟူသော သဉ္ဇပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ အဘိ-

ညာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းငှါ။ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို ကောင်းစွာသိခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ သံဝတ္တတိ။ ဖြစ်၏။

သာ မဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ၊ ထိုအလတ်ဖြစ်သော အကျင့်သည်။ ကတမာ စ၊ အဘယ်နည်း။

အရိယော၊ မြတ်သော။ အင်္ဂီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ အယမေဝ မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်လျှင်တည်း။

ဣဒံ-မဂ္ဂင်္ဂံ၊ ဤမဂ္ဂင်သည်။ သေယျထာ-ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။

(၁) သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းစွာမြင်ခြင်း။
(၂) သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ ကောင်းစွာကြံခြင်း။
(၃) သမ္မာဝါစာ၊ ကောင်းစွာဆိုခြင်း။
(၄) သမ္မာကမ္မန္တော၊ ကောင်းစွာပြုခြင်း။
(၅) သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ကောင်းစွာ အသက်မွေးခြင်း။
(၆) သမ္မာဝါယာမော၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်ခြင်း။
(၇) သမ္မာသတိ၊ ကောင်းစွာ အောက်မေ့ခြင်း။
(၈) သမ္မာသမာဓိ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်ခြင်း။

ဣဒံ-ဓမ္မစာတံ၊ ဤ ရှစ်ပါးသော သဘောတရားသည်။ မဂ္ဂင်္ဂံ၊ မဂ္ဂင်မည်၏။

တိက္ခတော၊ ရဟန်းတို့။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော။ စက္ခုကရဏီ၊

သစ္စာလေးပါးကို မြင်တတ်သော ပညာမျက်စိကို ပွုတတ်သော။ ဉာဏကရဏီ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းကို ပွုတတ်သော။ အယံ ခေါ သာ မဇ္ဈိမာ ပဋိပဒါ၊ ဤ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော အလတ်ဖြစ်သော အကျင့်သည်။ ဥပသမာယ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်း တည်းဟူသော သဥပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန် အကျိုးငှါ။ အဘိညာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းငှါ။ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို ကောင်းစွာ သိခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန် အကျိုးငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။

(၄) ဒုက္ခသစ္စာ

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဇာတိပိ၊ ပဋိသန္ဓေ နေရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်၏။ ဇရာပိ၊ ဆိုးရွား ဟောင်းမြင်း အိုမင်း ရင့်ရော် ရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၏။ ဗျာဓိပိ၊ ဖျားနာ ရခြင်းသည်လည်း ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်၏။ မရဏံပိ၊ သေရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်၏။ အပ္ပိယေဟိ၊ မချစ်မနှစ်လိုအပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရတို့နှင့်။ သမ္ပယောဂေါ၊ အတူတကွ ပေါင်းယှဉ်ရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ ပိယေဟိ၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သော သတ္တဝါသင်္ခါရတို့နှင့်။ ဝိပ္ပယောဂေါ၊ ကွဲကွင်းကင်းကွာ ရှဲခွါ ဖဲကြဉ် မပေါင်းယှဉ်ရခြင်း သည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ ယံ ပိစ္ဆံ၊ အကြင် ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းစသော သဘောတရား ငါအား မဖြစ်ပါမူ။ ကောင်းလေစွ စသည်ဖြင့် တောင့်တခြင်းကို။ န လဗ္ဘတိ*၊ မရအပ်။ တံပိ၊

ထို တောင့်တတိုင်း မရခြင်းသည်လည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာပိ*၊ ဥပါဒါန်၏ အာရုံဖြစ်သော ခန္ဓာတို့သည်လည်း။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။

ဣဒံ ခေါ ပန-ဓမ္မဇာတံ၊ ဤ ဇာတိ အစရှိသော တရားသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယာတို့သည် သိအပ်သော သစ္စာမည်၏။

(၅) သမုဒယသစ္စာ

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယာယံ တဏှာ၊ အကြင် လောဘသည်။ ပေါနောဗ္ဘဝိကာ၊ တဘန် ဘဝသစ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ နန္ဒီရာသုဟာတာ၊ နှစ်သက်ခြင်း, တပ်ခြင်း ဖြစ်၍ ဖြစ်၏။ တတြ တတြ၊ ထိုထို ကိုယ်၏ အဖြစ်, ထိုထို အာရုံ၌။ အဘိနန္ဒိနီ၊ အလွန် နှစ်သက်တတ်၏။

ဣဒံ-သော တဏှာ၊ ဤ တဏှာသည်။ သေယျထာ-ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။

ကာမတဏှာ၊ ရူပါရုံ စသော ဝတ္ထုကာမကို တပ်ဘတ်သော တဏှာလည်းကောင်း။ ဘဝတဏှာ၊ သဿတဒိဋ္ဌိနှင့် တကွ ဖြစ်သော တဏှာလည်းကောင်း။ ဝိဘဝတဏှာ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိနှင့် တကွ ဖြစ်သော တဏှ လည်းကောင်း။

ဣဒံ ခေါ ပန-ဓမ္မဇာတံ၊ ဤတဏှာ ဟူသော သဘောတရားသည်။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ ဒုက္ခ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယာတို့သည် သိအပ်သော သစ္စာ မည်၏။

(၆) နိရောဓသစ္စာ

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဿာယေဝ တဏှာယ၊ ထိုကာမ တဏှာ စသည်ဖြင့် ဝေဘန်အပ်သော လောဘ၏ သာလျှင်။ ယော အသေသဝိရာဂနိရောဓော၊ အကြွင်အကြွင်းမဲ့တပ်ခြင်း ကင်းရာ,ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ယော စာဂေါ၊အကြွင် စွန့်ရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ အကြွင် ဝေးစွာ စွန့်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယာ မုတ္တိ၊ အကြွင် လွတ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ယော အနာလယော၊အကြွင် ကပ်ငြိခြင်း ကင်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

ဣဒံ ဒေါ ပန-ဓမ္မဇာတံ၊ဤ နိဗ္ဗာန်ဟူသော သဘောတရား သည်။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာ ဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယာတို့သည် သိအပ်သော သစ္စာမည်၏။

(၇) မဂ္ဂသစ္စာ

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အယမေဝ မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်လျှင်။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ၏။

ဣဒံ-မဂ္ဂင်္ဂံ၊ ဤ မဂ္ဂင်သည်။ သေယျထာ-ကတမံ၊ အဘာယနည်း။

(၁) သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းစွာမြင်ခြင်း။
(၂) သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ ကောင်းစွာကြံခြင်း။
(၃) သမ္မာဝါစာ၊ ကောင်းစွာ ဆိုခြင်း။
(၄) သမ္မာကမ္မန္တော၊ ကောင်းစွာ ပြုခြင်း။

(၅) သမ္မာအာဇီဝေါ၊ ကောင်းစွာအသက်မွေးခြင်း။
(၆) သမ္မာဝါယာမော၊ ကောင်းစွာအားထုတ်ခြင်း။
(၇) သမ္မာသတိ၊ ကောင်းစွာ အောက်မေ့ခြင်း။
(၈) သမ္မာသမာဓိ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်ခြင်း။

ဣဒံ ခေါ ပန-ဓမ္မဇာတံ၊ ဤ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တရားသည်လျှင်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယာတို့သည် သိအပ်သော သစ္စာမည်၏။

(၈) ဒုက္ခသစ္စာဒိ သစ္စဉာဏ်

[သစ္စာ လေးပါးကို သရုပ်အားဖြင့် ပြတော်မူပြီး၍ ဤ သစ္စာလေးပါးဒိ သစ္စဉာဏ်, ကိစ္စဉာဏ်, ကတဉာဏ် ဟူသော အပြန်သုံးပါးကို ပြတော်မူခြင်းဌာ "ဣဒံ ဒုက္ခံ" အစရှိသော ဒေသနာတော်ကို မိန့်တော်မူသည်။]

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒံ၊ ဤ တဏှာကြဉ်သော တေဘူမက တရားသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ-မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားဖြစ်သည်မှ ရှေး၌။ အနနုဿုတေသု၊ မကြားစဘူး ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာတရားတို့၌။ စက္ခုံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်တတ်သော ပညာမျက်စိသည်။ ဉဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဉာဏံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို သိခြင်းသည်။ ဉဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ပညာ၊ ဇာတိဒုက္ခ-စသည်ကို အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသည်။ ဉဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ထိုးထွင်း၍

သိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အာလောကော၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟ တည်းဟူသော အမှိုက်တိုက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ပညာ အရောင်အလင်း သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

[ကျိကား ဒုက္ခသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ်]

(၉) ဒုက္ခသစ္စာ၌ ကိစ္စဉာဏ်

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ၊ ထို ဒုက္ခဖြစ်သော အရိယသစ္စာကို။ ပရိညေယ္ယံ၊ ကျိတရားကား ဒုက္ခတည်း, ကျိဒုက္ခကား ကျိမျှသာတည်း, ကျိထက် အလွန်, ကျိမှ အောက် အယုတ် မရှိဟု ထက်ဝန်းကျင်မှ ပိုင်းခြားမျှ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ကျိသို့။ မေ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားဖြစ်သည်မှ ရှေး၌။ အနနုဿုတေသု၊ မကြားစဘူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာတရားတို့၌။ စက္ခုံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို မြင်တတ်သော ပညာမျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဉာဏံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို သိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ပညာ၊ ဇာတိဒုက္ခ-စသည်ကို အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အာလောကော၊ ဒုက္ခ သစ္စာကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟ တည်းဟူသော အမှိုက်တိုက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ပညာ အရောင်အလင်း သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

[ကျိကား ဒုက္ခသစ္စာ၌ ကိစ္စဉာဏ်]

(၁၀) ဒုက္ခသစ္စာဌ် ကတညာဏ်

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တံ ခေါ် ပနိဒံ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ၊ ထိုဒုက္ခဖြစ်ခသော အရိယသစ္စာကို။ ပရိညာတံ၊ ကျိတရားကား ဒုက္ခတည်း, ကျိဒုက္ခကား ကျိမျှသာတည်း, ကျိထက် အလွန်, ကျိမှ အောက် အယုတ် မရှိဟု ထက်ဝန်းကျင်မှ ပိုင်းခြားရှု သိအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ကျိသို့။ မေ-မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားဖြစ်သည်မှ ရှေး၌။ အနနုဿုတေသု၊ မကြားစဘူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာတရားတို့၌။ စက္ခုံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုမြင်တတ်သော ပညာမျက်စိသည်။ ဉဒါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဉာဏံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို သိခြင်းသည်။ ဉဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ပညာ၊ ဇာတိဒုက္ခ-စသည်ကို အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသည်။ ဉဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ဆိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ ဉဒပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်၏။အာလောကော၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟတည်းဟူသော အမိုက်တိုက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ပညာအရောင်အလင်းသည်။ ဉဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

[ကျိကား ဒုက္ခသစ္စာဌ် ကတညာဏ်]

(၁၁) သမုဒယသစ္စာဌ် သစ္ဆိကာဏ်

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒံ၊ ကျိတရားဟူသော လောဘသည်။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာမည်၏။ ဣတိ၊ ကျိသို့။ မေ-မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားဖြစ်သည်မှ ရှေး၌။ အနနုဿုတေသု၊ မကြားစဘူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာတရားတို့၌။ စက္ခုံ၊

သမုဒယသစ္စာကို မြင်တတ်သော ပညာမျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဉာဏ်၊ သမုဒယသစ္စာကိုသိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ပညာ၊ တရားကိုယ်အားဖြင့် တပါး၊ အခြင်းအရာအားဖြင့် ကာမတဏှာ, ဘဝတဏှာ, ဝိဘဝတဏှာ ဟူ၍သုံးပါး၊ ရူပတဏှာ, သဒ္ဒတဏှာ, ဂန္ဓတဏှာ, ရသတဏှာ, ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာ, ဓမ္မာတဏှာဟူ၍ အာရုံအားဖြင့် တဆယ့်ရှစ်ပါး၊ အဇ္ဈတ္တ, ဗဟိဒ္ဓ သန္တာန်အားဖြင့် သုံးဆယ့်ခြောက်ပါး၊ အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန် ကာလသုံးပါးအားဖြင့် တရာ့ရှစ်ပါးရှိ၏ဟု အပြားအားဖြင့်သိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ တင်ရှားဖြစ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ သမုဒယသစ္စာကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အာလောကော၊ သမုဒယသစ္စာကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟတည်းဟူသော အမိုက်တိုက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ပညာအရောင်အလင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

[ဤကား၊ သမုဒယသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ်]

(၁၂) သမုဒယသစ္စာ၌ ကိစ္စဉာဏ်

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တံ ခေါ် ပနိဒံ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယသံ၊ ထိုဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သော အရိယသစ္စာကို, ပဟာတဗ္ဗံ၊ ဒိဋ္ဌ, ဝိစိကိစ္ဆာသမ္မယုတ်ကို သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်၊ ကာမရာဂကို အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်, ရူပရာဂ, အရူပရာဂကို အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ-မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားဖြစ်သည်မှ ရှေး၌။ အနနုဿုတေသု၊ မကြားစဘူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာတရားတို့၌။ စက္ခုံ၊ သမုဒယသစ္စာကို မြင်တတ်သော ပညာမျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

ဉာဏ်၊ သမုဒယသစ္စာကို သိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်၏။ ပညာ၊ တရားကိုယ်အားဖြင့် တပါး၊ အခြင်းအရာ အားဖြင့် ကာမတဏှာ, ဘဝတဏှာ, ဝိဘဝတဏှာဟူ၍ သုံးပါး၊ ရူပတဏှာ, သဒ္ဒတဏှာ, ဂန္ဓတဏှာ, ရသတဏှာ, ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာ, ဓမ္မတဏှာဟူ၍ အာရုံအားဖြင့် တဆယ့်ရှစ်ပါး၊ ဒေဋ္ဌတ္တ, ဗဟိဒ္ဓ သန္တာန်အားဖြင့် သုံးဆယ့်ခြောက်ပါး၊ အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန် ကာလသုံးပါးအားဖြင့် ဝေဒနာရှစ်ပါး ရှိ၏ဟု အပြား အားဖြင့် သိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ သမုဒယသစ္စာကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်၏။ အာလောကော၊ သမုဒယသစ္စာကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟတည်းဟူသော အမိုက်တိုက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ပညာအရောင်အလင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

[ဤကား သမုဒယသစ္စာ၌ ကိစ္စဉာဏ်]

(၁၃) သမုဒယသစ္စာ၌ ကတဉာဏ်

ဘိက္ခဝေ၊ ရတန်းတို့။ တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခသမုဒယံ အရိယ-သစ္စံ၊ ထို ဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သော အရိယသစ္စာကို။ ပဟီနံ၊ မင်္ကလေးပါးဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ပယ်အပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ-မယာ၊ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားဖြစ်သည်မှ ရှေး၌။ အန-နုဿုတေသု၊ မကြားစဘူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာတရား တို့၌။ စက္ခုံ၊ သမုဒယသစ္စာကို မြင်တတ်သော ပညာမျက်စိ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဉာဏံ၊ သမုဒယသစ္စာကို သိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ပညာ၊ တရားကိုယ် အားဖြင့် တပါး၊ အခြင်းအရာအားဖြင့် ကာမတဏှာ, ဘဝ

တဏှာ, ဝိဘဝတဏှာ ဟူ၍သုံးပါး၊ ရူပတဏှာ, သဒ္ဒတဏှာ, ဂန္ဓတဏှာ,ရသတဏှာ,ဖောဋ္ဌဗ္ဗတဏှာ,ဓမ္မတဏှာ ဟူ၍ အာရုံအားဖြင့် တဆယ့်ရှစ်ပါး၊ အဇျတ္တ, ဗဟိဒ္ဓ သန္တာန်အားဖြင့် သုံးဆယ့်ခြောက်ပါး၊ အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန် ကာလ သုံးပါးအားဖြင့် တရာ့ရှစ်ပါးရှိ၏ဟု အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ သမုဒယသစ္စာကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှာ ဖြစ်၏။ အာလောကော၊ သမုဒယသစ္စာကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟတည်းဟူသော အမိုက်တိုက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ပညာ အရောင်အလင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

[ဤကား သမုဒယသစ္စာ၌ ကတဉာဏ်]

(၁၄) နိရောဓသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ်

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ-မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားဖြစ်သည်မှ ရှေး၌။ အနနုဿုတေသု၊ မကြားစဘူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊သစ္စာတရားတို့၌။ စက္ခုံ၊ နိရောဓသစ္စာကို မြင်တတ်သော ပညာမျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဉာဏံ၊ နိရောဓသစ္စာကို သိတတ်သော ဉာဏ်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ပညာ၊ တရားကိုယ်အားဖြင့် တပါး၊ သဉပါဒိသေသ, အနုပါဒိသေသ-အားဖြင့် နှစ်ပါး၊ သုညတ, အနိမိတ္တ, အပ္ပဏီ-ဟိတ-အားဖြင့် သုံးပါးရှိ၏ဟု အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ နိရောဓသစ္စာကို ထိုးထွင်း၍

သိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အာလောကော၊ နိရောဓသစ္စာကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟတည်းဟူသော အမိုက်တိုက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ပညာ အရောင်အလင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

[ဤကား နိရောဓသစ္စာ၌ သစ္စာဉာဏ်]

(၁၅) နိရောဓသစ္စာ၌ ကိစ္စဉာဏ်

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ၊ ထို ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာဖြစ်သော အရိယသစ္စာကို။ သစ္ဆိကာတဗ္ဗံ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်, ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ–မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားဖြစ်သည်မှ ရှေး၌။ အနနုဿုတေသု၊ မကြားစဘူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာတရားတို့၌။ စက္ခုံ၊ နိရောဓသစ္စာကို မြင်တတ်သော ပညာမျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဉာဏံ၊ နိရောဓသစ္စာကို သိတတ်သောဉာဏ်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ပညာ၊ တရားကိုယ် အားဖြင့် တပါး၊ သဥပါဒိသေသ, အနုပါဒိသေသ–အားဖြင့် နှစ်ပါး၊ သုညတ, အနိမိတ္တ, အပ္ပဏိဟိတ-အားဖြင့် သုံးပါးရှိ၏ဟု အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ နိရောဓသစ္စာကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အာလောကော၊ နိရောဓသစ္စာကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟတည်းဟူသော အမိုက်ကိုက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ပညာအရောင်အလင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

[ဤကား နိရောဓသစ္စာ၌ ကိစ္စဉာဏ်]

(၁၆) နိရောဓသစ္စာဌ် ကတညာဏ်

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တံ ခေါ် ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ၊ ထိုဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော အရိယသစ္စာကို။ သစ္ဆိကတံ၊ မဂ်ဉာဏ်, ဖိုလ်ဉာဏ်, ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဖြင့် မျက်မှောက် ပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားဖြစ်သည်မှ ရှေး၌။ အနနုဿုတေသု၊ မကြားစဘူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာတရားတို့၌။ စက္ခုံ၊ နိရောဓ သစ္စာကို မြင်တတ်သော ပညာမျက်စိသည်။ ဉဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဉာဏံ၊ နိရောဓသစ္စာကို သိတတ်သော ဉာဏ်သည်။ ဉဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ပညာ၊ တရားကိုယ်အားဖြင့် တပါး၊ သဉ္ဇာပါဒိ-သေသ အနုပါဒိသေသ-အားဖြင့် နှစ်ပါး၊ သုညတ, အနိမိတ္တ, အပ္ပဏိဟိတ-အားဖြင့် သုံးပါးရှိ၏ဟု အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသည်။ ဉဒပါဒိ၊ ထင်ရှာဖြစ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ နိရောဓသစ္စာကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ ဉဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အာလောကော၊ နိရောဓသစ္စာကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟ တည်းဟူသော အမိုက်တိုက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ပညာ အာရောင်အလင်းသည်။ ဉဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

[ဤကား နိရောဓသစ္စာဌ် ကတညာဏ်]

(၁၇) မဂ္ဂသစ္စာဌ် သစ္ဆိဉာဏ်

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒံ၊ ဤ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ-မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားဖြစ်သည်မှ

ရှေးဦး။ အာနန္ဒသုတေသု၊ မကြားစဘူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာတရားတို့ဦး။ စက္ခုံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို မြင်တတ်သော ပညာ မျက်စိသည်။ ဉဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဉာဏံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို သိတတ်သော ဉာဏ်သည်။ ဉဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ပညာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ စသည်ကို အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသည်။ ဉဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ ဉဒပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်၏။ အာလောကော၊မဂ္ဂသစ္စာကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟ-တည်းဟူသော အမိုက်တိုက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ပညာအရောင်အလင်းသည်။ ဉဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

[ဤကား မဂ္ဂသစ္စာ၌ သစ္စဉာဏ်]

(၁၈) မဂ္ဂသစ္စာ၌ ကိစ္စဉာဏ်

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒါအရိယသစ္စံ၊ ထိုဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော အရိယသစ္စာကို။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ ပွါးစေအပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ မေ-မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားဖြစ်သည်မှ ရှေးဦး။ အာနန္ဒသုတေသု၊ မကြားစဘူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာတရားတို့ဦး။ စက္ခုံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို မြင်တတ်သော ပညာမျက်စိသည်။ ဉဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဉာဏံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို သိတတ်သော ဉာဏ်သည်။ ဉဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ပညာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိစသည်ကို အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသည်။ ဉဒပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊မဂ္ဂသစ္စာကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ ဉဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အာလောကော၊ မဂ္ဂ

သစ္စာကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟတည်းဟူသော အမိုက်တိုက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ပညာ အရောင်အလင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

[ကျိကား မဂ္ဂသစ္စာဌ် ကိစ္စဉာဏ်]

(၁၉) မဂ္ဂသစ္စာဌ် ကတဉာဏ်

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ တံ ခေါ ပနိဒံ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါ အရိယသစ္စံ၊ ထို ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော အရိယသစ္စာကို။ ဘာဝိတံ၊ ပွါးစေအပ်ပြီ။ ဤတိ၊ ဤသို့။ မေ-မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားဖြစ်သည်မှ ရှေး၌။ အနနုဿုတေသု၊ မကြားစဘူး ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာတရားတို့၌။ စက္ခုံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို မြင်တတ်သော ပညာမျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဉာဏံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို သိတတ်သောဉာဏ်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှားဖြစ်၏။ ပညာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိစသည်ကို အပြားအားဖြင့် သိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အာလောကော၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟတည်းဟူသော အမိုက်တိုက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော ပညာ အရောင်အလင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

[ကျိကား မဂ္ဂသစ္စာဌ် ကတဉာဏ်]

(၂၀) ရှေးက ဘုရားဖြစ်ကြောင်း ဝန်မခံခဲ့ပုံ

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ယာဝကီဝဉ္စ-ယတ္တကံ ကာလံ၊အကြင် မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဤမေသု စတူသု အရိယ-

သစ္စေသု၊ ဤ သစ္စာလေးပါးတို့၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တိပရိဝဋ္ဋံ၊ သစ္စညာဏ််, ကိစ္စညာဏ််, ကတညာဏ််အားဖြင့် သုံးပါးသော အပြုန်ရှိသော။ ဒွါဒသာကာရံ၊ သုံးပါးလေးလီဖြစ်၍ တဆယ့်နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာရှိ၏သော။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းဖြစ်သော။ ညာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ အလွန် သန့်ရှင်း ကြည်လင် စင်ကြယ်သည်။ နအဟောသိ၊ မဖြစ်သေး။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တာဝ-တတ္ထကံ ကာလံ၊ ထို ဉာဏ်အမြင် မစင်ကြယ်သေးသမျှ ကာလပတ်လုံး။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သဒေဝကေ၊ ကာမာဝစရ နတ်ပြည် ငါးထပ်နှင့် တကွသော။ သမာရကေ၊ ဝသဝတ္တီ နတ်ပြည်နှင့် တကွသော။ သဗြဟ္မကေ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်နှင့်တကွသော။ လောကေ၊ သြကာသလောကဋ္ဌ။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်း, ပုဏ္ဏားနှင့် တကွသော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမ္မုတိနတ်တည်းဟူသော မင်း, ကြွင်းသော လူနှင့် တကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောကဋ္ဌ။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါတိ၊ ဆိုထွင်း၍ သိပြီ ဟူ၍။ နေဝ ပစ္စညာသိံ၊ ဝန်ခံတော်မမူသေး။

(၂၁) ယခုမှ ဘုရားဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံပုံ

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယတော စ ခေါ-ယဒါ၊ ကာလေ၊ အကြင် အခါဌ်ကား။ ဣမေသု စတူသု ဒၟရိယသစ္စေသု၊ ဤ သစ္စာလေးပါးတို့၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တိပရိဝဋ္ဋံ၊ သစ္စညာဏ်, ကိစ္စညာဏ်, ကတညာဏ်အားဖြင့် သုံးပါးသော အပြုန်ရှိသော။

ဒုဒါဒသာကာရံ၊ သုံးပါးလေးလီဖြစ်၍ တဆယ့်နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာရှိသော။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းဖြစ်သော။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်သည်။ ဓမ၊ ငါ့အား။ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ အလွန်သန့်ရှင်း ကြည်လင် စင်ကြယ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းဘို့။ အာသ-တသ္မိံ ကာလေ၊ ထို ဉာဏ် အမြင် စင်ကြယ်စွာ ဖြစ်သောအခါ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သဒေဝကေ၊ ကာမာဝစရ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွသော။ သမာရကေ၊ ဝသဝတ္တီ နတ်ပြည်နှင့် တကွသော။ သဗြဟ္မကေ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်နှင့်တကွသော။ လောကေ၊ သြကာသလောက၌။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်း, ပုဏ္ဏားနှင့် တကွသော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမ္မုဘိနာမ်တည်းဟူသော မင်း, ကြွင်းသော လူနှင့်တကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောကာ၌။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သမ္ပညုတဉာဏ်ကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိပြီ ဟူ၍။ ပစ္စညာသိံ၊ ဝန်ခံတော်မူပြီ။

(၂၂) ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်ပုံ

မေ၊ ငါ့အား။ ဉာဏဉ္စ ပန ဒဿနံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ် အမြင်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ စေတော-ဝိမုတ္တိ*၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်ကို။ အကုပ္ပါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် တရားတို့သည် မဖျက်ဆီးအပ်။ အယံ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်သည်။ အန္တိမာ၊ အဆုံးစွန်ဖြင်သော။ ဇာတိ၊ အဖြစ်တည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ တဘန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းသည်။

နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိ-ဉာဏဒဿနံ၊ ဤသို့သော ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်အမြင်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။

(၂၇) ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းတို့ တရားကို နှစ်သက်ကြပုံ

ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ-ဝစနံ၊ ဤ"ဒုက္ခမေ ဘိက္ခဝေ"စသော စကားတော်ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိ အမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာတ္တမနာ၊ နှစ်လိုဝမ်းမြောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို။ အဘိနန္ဒုံ၊ သာဓု-သာဓု-ဟု ရှိသေစွာ ဦးဖြင့် ခံကုန်၏။

(၂၈) အရှင်ကောဏ္ဍည သောတာပန်ဖြစ်ပုံ

ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ၊ ဤ ဂါထာမဘာက် သက်သက်သော အမေးအဖြေဖြစ်သော ဗျာကရိဏ်းကို။ ဘည-မာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာတော၊ ရှည်သော သက်တော်ရှိ၍သော။ ကောဏ္ဍညဿ၊ ကောဏ္ဍညထေရ်အား။ ဝိရဇံ၊ အပါယ်သို့ လားစေတတ်သော ရာဂအစရှိသော မြူမှုန်းသော။ ဝီတမလံ၊ အကြွင်းမရှိ ဒိဋ္ဌိ, ဝိစိကိစ္ဆာကို ပယ်သဖြင့် ကင်းသော အညစ်အကြေးရှိသော။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို မြင်တတ်သော သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော မျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော ဘေဘူမကတရားသည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘော ရှိ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထို ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော

တရားဟူသမျှသည်။ နိဗ္ဗာန်ဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘော ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

(၂၅) နတ်ဗြဟ္မာတို့ကောင်းချီးပေးပုံ

ဘာဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မစက္ကော၊ ဓမ္မစက်ကြာတရားတော်ကို။ ပဝတ္တိတေ စ ပန၊ ဟောခဲ့တော်မူအပ်သည်ရှိသော်ကား။ ဘူမာ ဒေဝါ၊ ဘူမစိုးနတ်ဘို့သည်။ သဒ္ဒံ၊ ကောင်းချီးပေးသောအသံကို။ အနုဿာဝေသုံ၊ တပြိုင်နက်ကြွေးကြော်ကုန်၏။

ကိံ အနုဿာဝေသုံ၊ အဘယ်သို့ ကြွေးကြော်ကုန်သနည်း။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဣသိပတနေ၊ ဣသိပတန အမည်ရှိသော။ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝုန် တော၌။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ကေနစိ သမဏေန ဝါ၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်းသည်ဖြင့်။ ကေနစိ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ၊ တစုံတယောက်သော ပုဏ္ဏားသည်ဖြင့်။ ကေနစိ ဒေဝေန ဝါ၊ တစုံတယောက်သော နတ်သည်ဖြင့်။ ကေနစိ မာရေန ဝါ၊ တစုံတယောက်သော မာရ်သည်ဖြင့်။ ကေနစိ ဗြဟ္မုနာ ဝါ၊ တစုံတယောက်သော ဗြဟ္မာသည်ဖြင့်။ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊ မတားမြစ်နိုင်မဟောနိုင်သော။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ တေ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဤ ဓမ္မစက်ကြာ တရားတော်ကို။ ပဝတ္တိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုဿာဝေသုံ၊ တပြိုင်နက် ကြွေးကြော်ကုန်၏။

ဘူမာနံ ဒေဝါနံ၊ ဘူမစိုးနတ်တို့၏။ သဒ္ဒံ၊ ကောင်းချီးပေး သောအသံကို။ သုတ္တာ၊ ကြားကုန်၍။ စာတုမဟာရာဇိကာ ဒေဝါ၊ စာတုမဟာရာဇ် နတ်တို့သည်။ သဒ္ဒံ၊ ကောင်းချီးပေး သောအသံကို။ အနုဿာဝေသုံ၊ အဆင့် ကြွေးကြော်ကုန်၏။

စာတုမဟာရာဇိကာနံ ဒေဝါနံ၊စာတုမဟာရာဇ်နတ်တို့၏။ သဒ္ဒံ၊ ကောင်းချီးပေးသောအသံကို။ သုတ္တာ၊ ကြားကုန်၍။ တာဝတိံသာ ဒေဝါ၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့သည်။ သဒ္ဒံ၊ ကောင်းချီးပေး သောအသံကို။ အနုဿာဝေသုံ၊ အဆင့် ကြွေးကြော်ကုန်၏။

တာဝတိံသာနံ ဒေဝါနံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့၏။ သဒ္ဒံ၊ ကောင်းချီးပေးသောအသံကို။ သုတ္တာ၊ ကြားကုန်၍။ ယာမာ ဒေဝါ၊ ယာမာနတ်ဘုံသည်။ သဒ္ဒံ၊ ကောင်းချီးပေးသောအသံကို။ အနုဿာဝေသုံ၊ အဆင့် ကြွေးကြော်ကုန်၏။

ယာမာနံ ဒေဝါနံ၊ ယာမာနတ်တို့၏။ သဒ္ဒံ၊ ကောင်းချီးပေးသောအသံကို။ သုတ္တာ၊ ကြားကုန်၍။ တုသိတာ ဒေဝါ၊ တုသိတာနတ်တို့သည်။ သဒ္ဒံ၊ ကောင်းချီးပေးသောအသံကို။ အနုဿာဝေသုံ၊ အဆင့် ကြွေးကြော်ကုန်၏။

တုသိတာနံ ဒေဝါနံ၊ တုသိတာနတ်တို့၏။ သဒ္ဒံ၊ ကောင်းချီးပေးသောအသံကို။ သုတ္တာ၊ ကြားကုန်၍။ နိမ္မာနရတီ ဒေဝါ၊ နိမ္မာနရတီနတ်တို့သည်။ သဒ္ဒံ၊ ကောင်းချီးပေးသော အသံကို။ အနုဿာဝေသုံ၊ အဆင့် ကြွေးကြော်ကုန်၏။

နိမ္မာနရတီနံ ဒေဝါနံ၊ နိမ္မာနရတီနတ်တို့၏။ သဒ္ဒံ၊ ကောင်းချီးပေး သောအသံကို။ သုတ္တာ၊ ကြားကုန်၍။ ပရနိမ္မိတဝသ-

ဝတ္တိ ဒေဝါ၊ ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တိ နတ်တို့သည်။ သဒ္ဒါ၊ ကောင်းချီးပေးသော အသံကို။ အနုဿာဝေသုံ၊ အဆင့်ကြွေးကြော်ကုန်၏။

ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တိနံ ဒေဝါနံ၊ ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တိ နတ်တို့၏။ သဒ္ဒါ၊ ကောင်းချီးပေးသော အသံကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားကုန်၍။ ဗြဟ္မကာယိကာ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်။ သဒ္ဒံ၊ ကောင်းချီးပေးသော အသံကို။ အနုဿာဝေသုံ၊ အဆင့်ကြွေးကြော်ကုန်၏။ ကိံ အနုဿာဝေသုံ အဘယ်သို့ ကြွေးကြော်ကုန်သနည်း။

ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဣသိပတနေ၊ ဣသိပတနအမည်ရှိသော။ မိဂဒါယေ၊ မိဂဒါဝုန်တော၌။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သော။ သမဏေန ဝါ၊ ရဟန်းသည်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ ပဏ္ဍားသည်၎င်း။ ဒေဝေန ဝါ၊ နတ်သည်၎င်း။ မာရေန ဝါ၊ မာရ်သည်၎င်း။ ဗြဟ္မုနာ ဝါ၊ ဗြဟ္မာသည်၎င်း။ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊ မတားမြစ်နိုင်, မဟောနိုင်သော။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ဓမ္မံ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဤဓမ္မစက္ကံတရားတော်ကို။ ပဝတ္တိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုဿာဝေသုံ၊ အဆင့် ကြွေးကြော်ကုန်၏။

တေန ခဏေန၊ ထိုခဏဖြင့်။ တေန လယေန၊ ထိုလယဖြင့်။ တေန မုဟုတ္တေန၊ ထိုမုဟုတ်ဖြင့်။ ယာဝ ဗြဟ္မလောကာ၊

အထက်အကနိဋ္ဌ-ဗြဟ္မာ့ပြည် တိုင်အောင်။ သဒ္ဒေါ၊ကျော်စော သော အသံသည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆတိ၊ နှံ့၍ တက်၏။

(၂၆) တသောင်းသော လောကဓာတ် တုန်လှုပ်ပုံ

အယဉ္စ ဒသသဟဿိလောကဓာတု၊ ဤ တသောင်းသော လောကဓာတ် စကြဝဋ္ဌာသည်လည်း။ သံကမ္ပိ၊ သက်၍သက်၍ လှုပ်၏။ သမ္ပကမ္ပိ၊ တက်၍တက်၍ လှုပ်၏။ သမ္ပဝေဓိ၊ ထိုမှဤမှ အေးယာဉ်ကဲ့သို့ လှုပ်၏။

(၂၇) အရောင် အလင်း ဖြစ်ပေါ်လာပုံ

အပ္ပမာဏော၊ အတိုင်းအရှည် မရှိသော။ ဥဋ္ဌာရော၊ ပြန့်ပြောသော။ သြဘာသော စ၊ ဒေသနာဉာဏ်ကြောင့် ဖြစ်သော အရောင် အလင်းသည်လည်း။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒေဝါနံ၊ နတ်,ဗြဟ္မာတို့၏။ ဒေဝါနုဘာဝံ၊ နတ်, ဗြဟ္မာတို့၏ အာနုဘော်ကို။ အတိက္ကမ္မ၊ သာလွန်၍။ ပါတုရဟောသိ၊ထင်ရှား ဖြစ်၏။

(၂၈) မြတ်စွာဘုရား ဥဒါန်းကျူးပုံ

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥဒါနံ၊ ဝမ်းမြောက်သော စကားကို။ ဥဒါနေသိ၊တသောင်းတိုက်သားကြားသိအောင် မြွက်ဆိုတော်မူ၏။ကိံ ဥဒါနေသိ၊ အဘယ်သို့ မြွက်ဆိုတော်မူသနည်း။

ဘော၊ အိုရဟန်းတို့။ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍညသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အညာသိ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိလေပြီ။ ဘော၊ အိုရဟန်းတို့။ ကောဏ္ဍညော၊

ကောဏ္ဍညသည်။ ဝတာ၊ စင်စစ်။ အညာသိ၊ သစ္စာ
လေးပါးကို သိလေပြီ။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဒါဒနသိ၊ မြွက်ဆိုဟော်မူ၏။
ဣတိ ဟိ- ဣတိ ဧဝ၊ ဤသို့ ဥဒါန်းကျူးတော်မူစဆာ
ကြောင့်သာလျှင်။ အာယသ္မတော ကောဏ္ဍညဿ၊ အရှင်
ကောဏ္ဍညအား။ အညာသိ ကောဏ္ဍညောတ္တ၀၊ အညာသိ
ကောဏ္ဍည ဟူ၍သာလျှင်။ ဣဒံ နာမံ၊ ဤအမည်သည်း။
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

(၂၉) အညာသိကောဏ္ဍည ရှင်ရဟန်းအဖြစ် တောင်းပုံ

အထ ခေါ၊ ထို သောတာပန် ဖြစ်ပြီးသောအခါ၌။ အာ-
ယသ္မာ အညာသိကောဏ္ဍညော၊ အရှင် အညာသိကောဏ္ဍည
သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မော၊ မြင်အပ်ပြီးသောသစ္စာတရား ရှိသည်ဖြစ်၍။
ပတ္တဓမ္မော၊ ရောက်အပ်ပြီးသော သစ္စာတရား ရှိသည်ဖြစ်၍။
စိဒိတဓမ္မော၊ သိအပ်ပြီးသော သစ္စာတရား ရှိသည်ဖြစ်၍။
ပရိယောဂါဠှဓမ္မော၊ ဉာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်အပ်ပြီးသော သစ္စာ
တရား ရှိသည်ဖြစ်၍။ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော၊ ကူးမြောက်ပြီးသော
တဆယ့်ခြောက်ပါးသော ယုံမှားခြင်း, ရှစ်ပါးသောယုံမှားခြင်း
ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဂတကထံကထော၊ သို့လော သို့လော
တွေးတော ယုံမှားခြင်း ကင်းသည် ဖြစ်၍။ သတ္ထုသာသနေ၊
မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌။ ဝေသာရဇ္ဇပတ္တော၊ ရဲရင့်
ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ အပရပ္ပစ္စယော၊ ကိုယ်တိုင်
မျက်မှောက် သိမြင်အပ်သောကြောင့် သူတပါးတို့အား
ယုံကြည်ခြင်း မဖြစ်မူ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
ဧတံ-ဝစနံ၊ ဤသို့သော စကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။

ကိ ံ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့ လျှောက်သနည်း။
ဘန္တေ၊ အံ့ရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ
တော်၌။ ပဗ္ဗဇ်ံ၊ ရှင်၏အဖြစ်ကို။ လဘေယျံ၊ ရချင်
ပါ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်း၏အဖြစ်ကို။ လဘေယျံ၊
ရချင်ပါ၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။

(၃၀) ဟေဘိက္ခုရဟန်း ဖြစ်ပုံ

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဟေ၊ လာလှည့်။ ဓမ္မော၊
တရားတော်ကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ငါဟော
အပ်ပြီ။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တကိရိယာယ၊
အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊
အထက် မဂ်သုံးပါးတည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်
ကို။ စရ၊ ကျင့်လော့။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊
မိန့်တော်မူ၏။ တဿ အာယသ္မတော၊ ထို အရှင် အညာသိ
ကောဏ္ဍညအား။ သာဝ ဥပသမ္ပဒါ၊ ထို ဟေဘိက္ခု ပဉ္စင်း
အဖြစ်သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ်၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။

[ဝါဆိုလပြည့်နေ့ အရှင် ကောဏ္ဍညထေရ်
သောတာပန် ဖြစ်သည်၊ လပြည့်ကျော် တရက်နေ့

ဝပ္ပထေရ် သောတာပန်ဖြစ်သည်၊ နှစ်ရက်နေ့ ဘဒ္ဒိယ ထေရ် သောတာပန် ဖြစ်သည်၊ သုံးရက်နေ့ မဟာ နာမထေရ် သောတာပန် ဖြစ်သည်၊ လေးရက်နေ့ အာသဇိထေရ် သောတာပန် ဖြစ်သည်၊ ငါးရက်နေ့ ဘုန်တ္တလက္ခဏ သုတ်ကို ဟော၍ ငါးပါးလုံး ရဟန္တာ ချည်း ဖြစ်ကုန်၏။]

နိဂုံး

ဣတိ မဟိဋ္ဌကာဝါသနိဝါသိနာ မဟာထေရေန ရစိတော ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနသုတ္တ နိဿယော—

သဟာသ သတ နဝုတိ- စတုဝဿိ သာဝကော။
ပဏ္ဏမေ ပုရောဘတ္တမ်ိ၊ ပဟာရေကမ်ိ သောရိယော။

ဣတိ-ဣမိနာ အာနုက္ကမေန၊ ဤသို့သော သဒ္ဒါအစဉ်, အနက်အစဉ်ဖြင့်။ မဟိဋ္ဌကာဝါသနိဝါသိနာ၊ မဟာအောင်မြေ ဘုံစံ အုတ်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေသော။ မဟာ-ထေရေန၊ စက္ခိန္ဒြာဘိသိရိသဒ္ဓမ္မဇဇမဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု မဟာထေရ်သည်။ ရစိတော၊ ရေးစီရင်အပ်သော။ ဓမ္မစက္က-ပဝတ္တနသုတ္တ နိဿယော၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တန သုတ်၏ နိဿယ သည်။ သဟာသသတနဝုတိစတုဝဿိ၊ သက္ကရာဇ် ၁၁၉၄-ခုနှစ်၌။ သာဝကော၊ နံ-ကဲ့လျှင်။ ပဏ္ဏမေ ပုရောဘတ္တမ်ိ၊ လပြည့်နေ့ နံနက်။ ပဟာရေကမ်ိ သောရိယော၊ စနေနေ့ တချက်တီးအချိန်၌။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်၏။

ဆရာတော် ဦးဗုဒ္ဓမိတ္တ
ဓမ္မစကြာသုတ် နိဿယ ပြီး၏။

အနန္တလက္ခဏသုတ်ပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

အနတ္တလက္ခဏသုတ် ပါဠိတော်

အမ္ဘန်းဂါထာ

၁။ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တေတွာ၊ အာသာဠိယံ ဟိ ပုဏ္ဏမေ။
နဂရေ ဗာရာဏသိယံ၊ ဣသိပတနဒ္ဝယေ ဝနေ။
၂။ ပါပေတ္ဝာဒိဖလံ နေသံ၊ အနုဂ္ဂဟမေန ဇေဿယိ။
ယ တ ပက္ခဿ ပဉ္စမ္မ၊ ဝမုတ္တတ္ထ ဘဏာမ ဟော။

အနတ္တလက္ခဏသုတ် နိဒါန်း

၃။ ဧဝံ မေ သုတံ၊ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ ဗာရာဏသိယံ ဝိဟရတိ ဣသိပတနေ မိဂဒါယေ။ တတြ ခေါ ဘဂဝါ ပဉ္စဝဂ္ဂိ-ယေ ဘိက္ခူ အာမန္တေသိ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ဘဒ္ဒန္တေတိ တေ ဘိက္ခူ။ ဘဂဝတော ပစ္စဿောသုံ၊ ဘဂဝါ ဧတဒဝေါစ။

ရူပ်ဒ်ဒ် အနတ္တလက္ခဏာ

၄။ ရူပံ ဘိက္ခဝေ အနတ္တာ၊ ရူပဉ္စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အာဘဝိဿ၊ နယိဒံ ရူပံ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ၊ လဗ္ဘေထ စ ရူပေ "ဧဝံ မေ ရူပံ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ရူပံ မာ အဟော-သီ" တိ။ ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ရူပံ အနတ္တာ၊ တသ္မာ

ရှိပံ အာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ၊ နံ စ လဗ္ဘတိ ရှိယေ-
"ဧဝံ မေ ရှိပံ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ရှိပံ မာ အဟောသီ"-
တိ။

ဝေဒနာဒ္ဒံ အနတ္တလက္ခဏာ

၅။ ဝေဒနာ အနတ္တာ၊ ဝေဒနာ စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အာဘဝိဿ၊ နယိဒံ ဝေဒနာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေ-ယျ။ လဗ္ဘေထ စ ဝေဒနာယ "ဧဝံ မေ ဝေဒနာ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ဝေဒနာ မာ အဟောသီ" တိ။ ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဝေဒနာ အနတ္တာ၊ တသ္မာ ဝေဒနာ အာဗာ-ဓာယ သံဝတ္တတိ။ နံ စ လဗ္ဘတိ ဝေဒနာယ "ဧဝံ မေ ဝေဒနာ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ဝေဒနာ မာ အဟောသီ" တိ။

သညာဒ္ဒံ အနတ္တလက္ခဏာ

၆။ သညာ အနတ္တာ၊ သညာ စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အာဘဝိဿ၊ နယိဒံ သညာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျ။ လဗ္ဘေထ စ သညာယ "ဧဝံ မေ သညာ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ သညာ မာ အဟောသီ" တိ။ ယသ္မာ စ ခေါ ဘိက္ခဝေ သညာ အနတ္တာ၊ တသ္မာ သညာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ၊ နံ စ လဗ္ဘတိ သညာယ "ဧဝံ မေ သညာ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ သညာ မာ အဟောသီ" တိ။

သင်္ခါရဒ္ဒံ အနတ္တလက္ခဏာ

၇။ သင်္ခါရာ အနတ္တာ၊ သင်္ခါရာ စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ-အာဘဝိဿံသု၊ နယိမေ သင်္ခါရာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေယျုံ။

လဇ္ဇေထ စ သခ်ိရေသု “ဧဝံ မေ သခ်ိရာ ဟောန္တု၊ ဧဝံ မေ သခ်ိရာ မာ အဟေသု”န္တိ။ ယသ္မာ စ ဓေါ ဘိက္ခဝေ သခ်ိရာ အနတ္တာ၊ တသ္မာ သခ်ိရာ အာဗာဓာယ သံဝတ္တန္တိ၊ နု စ လဗ္ဘတိ သခ်ိရေသု “ဧဝံ မေ သခ်ိရာ ဟောန္တု၊ ဧဝံ မေ သခ်ိရာ မာ အဟေသု”န္တိ။

ဝိညာဉ်၌ အနတ္တလက္ခဏာ

၈။ ဝိညာဏံ အနတ္တာ၊ ဝိညာဏဉ္စ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ အတ္တာ အဘဝိဿ၊ နယိဒံ ဝိညာဏံ အာဗာဓာယ သံဝတ္တေထ၊ လဗ္ဘေထ စ ဝိညာဏေ “ဧဝံ မေ ဝိညာဏံ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ဝိညာဏံ မာ အဟောသီ”တိ။ ယသ္မာ စ ဓေါ ဘိက္ခဝေ ဝိညာဏံ အနတ္တာ၊ တသ္မာ ဝိညာဏံ အာဗာဓာယ သံဝတ္တတိ၊ နု စ လဗ္ဘတိ ဝိညာဏေ “ဧဝံ မေ ဝိညာဏံ ဟောတု၊ ဧဝံ မေ ဝိညာဏံ မာ အဟောသီ”တိ။

ရူပက္ခန္ဓာ၌ အနိစ္စ, ဒုက္ခဖြင့် အနတ္တ ထင်ရှားပုံ

၉။ တံ ကိံ မညထ ဘိက္ခဝေ ရူပံ နိစ္စံ ဝါ အနိစ္စံ ဝါတိ။ အနိစ္စံ ဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝါ၊ တံ သုခံ ဝါတိ။ ဒုက္ခံ ဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမ ဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နု တံ သမနုပဿိတုံ “ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ”တိ။ နောဟေတံ ဘန္တေ။

ခန္ဓာလေးပါး၌ အနိစ္စ, ဒုက္ခဖြင့် အနတ္တ ထင်ရှားပုံ

၁၀။ ဧဝဒနာ သညာ သခ်ိရာ ဝိညာဏံ နိစ္စံ ဝါ အနိစ္စံ ဝါတိ။ အနိစ္စံ ဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝါ၊ တံ သုခံ

ဝါတိ။ ဒုက္ခံ ဘန္တေ။ ယံ ပနာနိစ္စံ ဒုက္ခံ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ကလ္လံ နု တံ သမနုပဿိတုံ "ဧတံ မမ၊ ဧသောဟမသ္မိ၊ ဧသော မေ အတ္တာ"တိ။ နောဟေတံ ဘန္တေ။

ရူပ်ဒ္ဒ် ၁၁-ပါး အပြားဖြင့် အနတ္တ ရှုပုံ

၁၁။ တသ္မာ တိဟ ဘိက္ခဝေ ယံ ကိဉ္စိ ရူပံ အတီ-တာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ သြဠာရိကံ ဝါ သုခုမံ ဝါ ဟီနံ ဝါ ပဏီတံ ဝါ ပဏီတံ ဝါ၊ ယံ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ၊ သဗ္ဗံ ရူပံ "နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ နံ မေသော အတ္တာ"တိ ဧဝမေတံ ယထာဘူတံ သမ္မပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ဝေဒနာဒ္ဒ် ၁၁-ပါး အပြားဖြင့် အနတ္တ ရှုပုံ

၁၂။ ယာ ကာစိ ဝေဒနာ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ သြဠာရိကာ ဝါ သုခုမာ ဝါ ဟီနာ ဝါ ပဏီတာ ဝါ၊ ယာ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ၊ သဗ္ဗာ ဝေဒနာ "နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ နံ မေသော အတ္တာ"တိ ဧဝမေတံ ယထာဘူတံ သမ္မပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

သညာဒ္ဒ် ၁၁-ပါး အပြားဖြင့် အနတ္တ ရှုပုံ

၁၃။ ယာ ကာစိ သညာ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ သြဠာရိကာ ဝါ သုခုမာ ဝါ ဟီနာ ဝါ ပဏီတာ ဝါ၊ ယာ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ၊ သဗ္ဗာ သညာ "နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ နံ မေသော အတ္တာ"တိ ဧဝမေတံ ယထာဘူတံ သမ္မပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

သခ်ၤရဒ္ဓ ၁၁-ပါး အပြားဖြင့် အနတ္တ ရှုပုံ

၁၄။ ယေ ကေစိ သခ်ၤရာ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ သြဠာရိကာ ဝါ သုခုမာ ဝါ ဟီနာ ဝါ ပဏီတာ ဝါ၊ ယေ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ၊ သဗ္ဗေ သခ်ၤရာ "နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ"တိ ဧဝမေတံ ယထာဘူတံ သမ္မပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ဝိညာဉ်ဒ္ဓ ၁၁-ပါး အပြားဖြင့် အနတ္တ ရှုပုံ

၁၅။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိညာဏံ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ သြဠာရိကံ ဝါ သုခုမံ ဝါ ဟီနံ ဝါ ပဏီတံ ဝါ၊ ယံ ဒူရေ သန္တိကေ ဝါ၊ သဗ္ဗံ ဝိညာဏံ "နေတံ မမ၊ နေသောဟမသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာ"တိ ဧဝမေတံ ယထာဘူတံ သမ္မပ္ပညာယ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ရဟန္တာ ဖြစ်ပုံ

၁၆။ ဧဝံ ပဿံ ဘိက္ခဝေ သုတဝါ အရိယသာဝကော ရူပသ္မိမ္ပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဝေဒနာယပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ သညာယပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ သခ်ၤရေသုပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဝိညာဏသ္မိမ္ပိ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ နိဗ္ဗိန္ဒံ ဝိရဇ္ဇတိ၊ ဝိရာဂါ ဝိမုစ္စတိ၊ ဝိမုတ္တသ္မိံ "ဝိမုတ္တ"မိတိ ဉာဏံ ဟောတိ၊ "ခီဏာ ဇာတိ၊ ဝုသိတံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကတံ ကရဏီယံ၊ နာပရံ ဣတ္ထတ္တာယာ"တိ ပဇာနာတိတိ။

ဒေသနာ နိဂုံး

၁၇။ ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ၊ အတ္တမနာ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ ဘိက္ခူ။ ဘဂဝတော ဘာသိတံ အဘိနန္ဒုန္တိ။

ဤမသို့ စ ပန ဝေယျာကရဏသို့ ဘညမာနေ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနံ ဘိက္ခူနံ အနုပါဒါယ အာသဝေဟိ စိတ္တာနိ ဝိမုစ္စိံသူတိ။

အနုဿလက္ခဏသုတ် နိဿယ

ပဏာမဂါထာပါဠ်

ယာနတ္တယေန ယာယိသော၊ ယောဂက္ခေမံ သယာယိယ။
ယထာဂတေ'သ ယာပေတိ၊ ဝန္ဒေ သမ္ဗုဒ္ဓလက္ခဏံ။

ပဏာမဂါထာအနက်

ယာယိသော၊ ယာဉ်မူး ဖြစ်တော်မူသော။ သေဌသော ဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ ယာနတ္တယေန၊ အနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တဟု ဆိုအပ်သော လက္ခဏာရေးသုံးပါး တည်းဟူသော ယာဉ်ဖြင့်။ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ရွှေပြည်သို့။ သယာယိယ၊ ကိုယ်တော်တိုင် ကြွသွားတော်မူပြီး၍။ ယထာဂတေ၊ ကံအားလျော်စွာ ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့ကို။ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ရွှေပြည်သို့။ ယာပေသိ၊ ရောက်စေတော်မူ၏။ သမ္ဗုဒ္ဓလက္ခဏံ၊ ပြည့်စုံသော လက္ခဏာတော်ကြီး, လက္ခဏာတော်ငယ် ရှိတော်မူသော။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒေ–ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

အမ္ဘမ်းဂါထာအနက်

၁။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီအမည်ရှိသော။ နဂရေ၊ ပြည်၌။ ဣသိပတနဒ္ဝယေ၊ အရိယာအရှင်တို့၏ ကျက်ရာဖြစ်၍

ကွသိပတန အမည်ရှိသော။ ဝနေ၊ သားငှက်တို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ မိဂဒါဝုန်တော၌။ အာသာဇိယံ၊ ဝါဆိုလ၌။ ပုဏ္ဏမေ၊ လပြည့်နေ့၌။ နေသံ၊ ထို ပဉ္စဝဂ္ဂီ ရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစက္ကာ ဒေသနာကို။ ပဝတ္တေတ္ဝာ၊ ဟောတော်မူ၍။

၂။ အနုက္ကမေန၊ နေ့ရက်အစဉ်, ထေရ်အစဉ် အားဖြင့်။ အာဒိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပါပေတ္ဝာ၊ ရောက်စေတော်မူ၍။ ပက္ခဿ၊ လကွယ်ပက္ခ ဝါဆိုလ၏။ ပဉ္စမံ့၊ ငါး ရက်မြောက်သောနေ့၌။ နေသံ၊ ထို ပဉ္စဝဂ္ဂီ ရဟန်းတို့၏။ ဝိမုတ္တတ္ထံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အကျိုးငှါ။ ယံ အနတ္တလက္ခဏသုတ္တံ၊ အကြင်အနတ္တလက္ခဏသုတ်ကို။ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ တံ အနတ္တလက္ခဏသုတ္တံ၊ ထို အနတ္တလက္ခဏသုတ်ကို။ ဟေ၊ အို-သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

အနတ္တလက္ခဏသုတ် နိဒါန်း

(ကုသိနာရာယ၊ ကုသိနာရုံပြည်၏။ ဒက္ခိဏေ၊ တောင်အရပ်၌။ မလ္လာနံ၊ မလ္လာမင်းတို့၏။ သာလဝနေ၊ အင်ကြင်းတော ဥယျာဉ်၌။ ယမကသာလာနံ၊ အင်ကြင်းပင်ပျိုအစုံတို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ဝေသာခပုဏ္ဏမဒိဝသေ၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့၌။ ပစ္ဈူသ သမယေ၊ မိုးသောက် အရုဏ်မတက်မီ ကာလ၌။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူသည်ရှိသော်။ တတော၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်မှ။ တိဏ္ဏံ မာသာနံ၊ သုံးလတို့၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ သာဝဏမာသဿ၊ ဝါခေါင်လ၏။ ကာဠပက္ခ-

ပဥ္စမိယံ၊ လဆုတ်ပက္ခ ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌။ ဂိရိဗ္ဗဇေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဝေဘာရ ပဗ္ဗတပဿေ၊ ဝေဘာရတောင်ယံ၌။ သတ္တပဏ္ဏိဂုဟာယံ၊ စရည်းပင်ရောက်ရာ လိုဏ်ဝ၌။ အဇာတသတ္တုနာ၊ အဇာတသတ်မင်းသည်။ ကာရာပိတေ၊ ဆောက်လုပ်စေအပ်သော။ အတိသောဘိတေ၊ အလွန်တင့်တယ် ရှုဘွယ်ဘနန်း ထူးဆန်းသော။ မဟာမဏ္ဍပေ၊ မင်္ဂလာမဏ္ဍပ်၌။ ပဥ္စသတိကသင်္ဂီတိကာလေ၊ ရဟန္တာငါးရာ ပထမမဟာသင်္ဂါယနာတင်သောအခါ၌။ အာယသ္မတာ မဟာကဿပေန၊ အရှင်မဟာကဿပသည်။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤအနတ္တလက္ခဏသုတ်ကို။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကတ္ထ ကာလေ၊ အဘယ်ကာလ၌။ ကတ္ထဒေသေ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ကိသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ကံ ပုဂ္ဂလံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဧဝံ မေ သုတန္တိအာဒိနာ၊ "ဧဝံ မေ သုတံ" ဤသို့အစရှိသောစကားဖြင့်။ ဂိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေတော်မူ၏။)

၃။ ဘန္တေ ကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ သုတံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဣသိပတနေ၊ တန်ခိုးရှင်တို့၏ ကျရောက်ရာဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဣသိပတနအမည်ရှိသော။ မိဂဒါယေ၊ သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာဖြစ်

သော မိဂဒါဝုန်တောဉ်။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ ခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသော အခါဉ်သာလျှင်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂီအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ "ရဟန်းတို့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား အား။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုပဉ္စဝဂ္ဂီ ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂ-ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စဿောသုံ၊ တုံ့ကာတဖန် ပြန်လျှောက်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေံ ဝစနံ၊ ဤ "ရူပံ ဘိက္ခဝေ" အစရှိသော စကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့် တော်မူ၏။

ရူပက္ခန္ဓာဉ် အနတ္တလက္ခဏာ

၄။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ရူပံ၊ ကံ, စိတ်, ဥတု, အာဟာရ တည်းဟူသော အကြောင်းတရားလေးပါးတို့ကြောင့်ဖြစ်သော ရုပ်သည်။ (ဝါ) အချမ်း, အပူ အစရှိသော ဝိရောဓိပစ္စည်းတို့ ကြောင့် ဖောက်ပြန်တတ်သော ရုပ်သည်။ (ဝါ) အချမ်း,အပူ အစရှိသော ဝိရောဓိပစ္စည်းတို့သည် ဖောက်ပြန်စေအပ်သော ရုပ်သည်။ (ဝါ) အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန်, အဇ္ဈတ္တ,ဗဟိဒ္ဓ, သြဋ္ဌာရိက, သုခုမ, ဟီန, ပဏီတ, ဒူရ,သန္တိက အစရှိသော အားဖြင့်ပြားသောရုပ်သည်။ အနတ္တာ၊ကိုယ်မဟုတ်။ဝါ၊အနှစ် မရှိ၊ (ဝါ) အလိုသို့မလိုက်တတ်။ (ဝါ)အတ္တမှ ဆိတ်၏။ (ဝါ) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည် ကြံအပ်သော အတ္တ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၏။ တနည်းကား။ အနတ္တာ၊အလိုသို့မလိုက်ခြင်းသဘော, အစိုးမရ ခြင်းသဘော, ပြုပြင်ခြင်း, ခံစားခြင်း, ဆောက်တည်ဆုံးဖြတ်

ခြင်းမှဆိတ်သော သဘော, မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်ကြံအပ်သောအတ္တ သဘောနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော သဘောတည်းဟူသော လေးပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် အနတ္တမည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣဒဥ္စရူပံ၊ ဤကံ, စိတ်, ဥတု, အာဟာရ တည်းဟူသောအကြောင်းတရားလေးပါးတို့ကြောင့်ဖြစ်သော စတုသမုဋ္ဌာနိကရုပ်သည်။ (၀၇) အချမ်းအပူ, အစရှိသောဝိရော ဓိ ပစ္စည်းတို့ကြောင့် ဖောက်ပြန်တတ်သော ရုပ်သည်။ (၀၇) အချမ်း, အပူ အစရှိသော ဝိရောဓိပစ္စည်းတို့သည် ဖောက်ပြန် စေအပ်သော ရုပ်သည်။ (၀၇) အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန်, အဇ္ဈတ္တ, ဗဟိဒ္ဓ, ဩဋ္ဌာရိက, သုခုမ, ဟီန, ပဏီတ, ဒူရ, သန္တိက အစရှိသောအားဖြင့် ပြားသောရုပ်သည်။ အတ္တာ၊ ကိုယ်သည်။ (၀၇) အနှစ်ရှိသည်။ (၀၇) အလိုသို့လိုက်တတ်သည်။ (၀၇) အစိုးရသည်။ (၀၇) အတ္တမှ မဆိတ်သည်။ (၀၇) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည် ကြံအပ်သော အတ္တနှင့်မဆန့်ကျင်သည်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ဘိမူ ကား။ ဣဒံ ရူပံ၊ ဤစတုသမုဋ္ဌာနိက ရုပ်သည်။ အာဗာဓာယ၊ စိတ်ကို မွေ့နှောက် ချောက်ချားခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ မေ၊ ငါ၏။ ရူပံ၊ စတုသမုဋ္ဌာနိက ရုပ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အလိုသို့လိုက်ခြင်းသဘော, အစိုးရခြင်းသဘော, ခံစားပြုပြင် စီရင်ဆုံးဖြတ်ခြင်းမှ မဆိတ်သော သဘော, အတ္တနှင့် ဆန့် ကျင်သော သဘောဖြင့်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ရူပံ၊ စတုသမုဋ္ဌာနိက ရုပ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အလိုသို့ မလိုက် ခြင်းသဘော, အစိုးမရခြင်းသဘော, ခံစားပြုပြင် စီရင်ဆုံးဖြတ် ခြင်းမှ ဆိတ်သောသဘော, အတ္တနှင့် ဆန့်ကျင်သောသဘော ဖြင့်။ မာ အဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရူပေ၊ စတု- သမုဋ္ဌာနိက ရုပ်၌။ ဝသဝတ္တာဒိံ၊ အလိုသို့လိုက်ခြင်း အစရှိ

သော သဘောကို။တုမ္ပေ၊သင်တို့သည်။လဗ္ဘေထ စ=လဗ္ဘေ-ထ ဧဝ၊ ရကုန်ရာသည်သာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြင် အလိုသို့ မလိုက်ခြင်း အစရှိသော သဘောကြောင့်သာလျှင်။ ရူပံ၊ စတုသမုဋ္ဌာနိကရုပ်သည်။ အနတ္တာ၊ အနတ္တမည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ အလိုသို့မလိုက်ခြင်း အစရှိသော သဘောကြောင့်။ ရူပံ၊ စတုသမုဋ္ဌာနိကရုပ်သည်။ အာဗာဓာယ၊ စိတ်ကိုမ္ဒေနှောက် ချောက်ချား စေခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ၏။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အလိုသို့ လိုက်ခြင်း အစရှိသော သဘောဖြင့်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အလိုသို့ မလိုက်ခြင်း အစရှိသော သဘောဖြင့်။ မာ အဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရူပေ၊စတုသမုဋ္ဌာနိကရုပ်၌။ဝသဝတ္တာ-ဒိံ၊ အလိုသို့လိုက်ခြင်း အစရှိသော သဘောကို။ နစ လဗ္ဘတိ=နလဗ္ဘတိ ဧဝ၊ မရအပ်သည်သာလျှင်တည်း။

ဝေဒနာ၌ အနတ္တလက္ခဏာ

၅။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေဒနာ၊ သုခ, ဒုက္ခ, သောမ-နဿ, ဒေါမနဿ, ဥပေက္ခာအားဖြင့် ပြားသော စိတ် တခုယုတ်ကိုးဆယ်၌ ရှိသောဝေဒနာ တခုယုတ်ကိုးဆယ်သည်။ အနတ္တာ၊ အလိုသို့မလိုက်ခြင်းသဘော, အစိုးမရခြင်းသဘော, ပြုပြင်ခြင်း ခံစားခြင်း ဆောက်တည် ဆုံးဖြတ်ခြင်းမှ ဆိတ်သောသဘော, မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်ကြံအပ်သော အတ္တ၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော သဘောတည်းဟူသော လေးပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့်

အနတ္တမည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ဟိ သစ္စံ၊မှန်၏။ကွဲဒံ ကွမာ-
ဝေဒနာ၊ဤဝေဒနာသည်။ အတ္တာ၊ အလိုသို့လိုက်ခြင်း စသော
သဘောကြောင့် အတ္တမည်သည်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ဘိမူကား။
ကွဲဒံ ကွမာ ဝေဒနာ၊ ဤသုခစသော ဝေဒနာသည်။ အာဗာ-
ဓာယ၊ စိတ်ကိုမွေ့နှောက်ချောက်ချားခြင်းငှါ။ နံ သံဝတ္တေယျ၊
မဖြစ်ရာ။ မေ၊ ငါ၏။ ဝေဒနာ၊ သုခစသော ဝေဒနာသည်။
ဝေဝံ၊ဤသို့အလိုသို့လိုက်ခြင်းစသောသဘောဖြင့်။ဟောတု၊ ဖြစ်
စေသတည်း။ မေ၊ ငါ၏။ဝေဒနာ၊ သုခစသောဝေဒနာသည်။
ဝေဝံ၊ ဤသို့ အလိုသို့မလိုက်ခြင်း စသော သဘောဖြင့်။ မာ
အဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်။ ကွတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒနာယ၊ သုခ
စသော ဝေဒနာ၌။ ဝသဝတ္တာဒိ၊ အလိုသို့ လိုက်ခြင်းစသော
သဘောကို။ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ လဇ္ဇာထစ-လဇ္ဇာထ ဝေ၊
ရကုန်ရာသည်သာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယသ္မာ စ
ခေါ၊ အကြင် အလိုသို့ မလိုက်ခြင်း စသော သဘောကြောင့်
သာလျှင်။ ဝေဒနာ၊ သုခစသော ဝေဒနာသည်။ အနတ္တာ၊
အနတ္တမည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ အလိုသို့ မလိုက်ခြင်း စသော
သဘောကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ သုခစသော ဝေဒနာသည်။ အာ-
ဗာဓာယ၊ စိတ်ကိုမွေ့နှောက် ချောက်ချားခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊
ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဝေံ၊ ဤသို့။
အလိုသို့လိုက်ခြင်း စသော သဘောဖြင့်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဝေံ၊ ဤသို့အလိုသို့
မလိုက်ခြင်း စသော သဘောဖြင့်။ မာ အဟောသိ၊ မဖြစ်စေ
လင့်။ ကွတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒနာယ၊ သုခစသော ဝေဒနာ၌။ ဝသ-
ဝတ္တာဒိ၊ အလိုသို့လိုက်ခြင်းစသော သဘောကို။ နံ စ
လဇ္ဇတိ=နံ လဇ္ဇတိ ဝေ၊ မရအပ်သည်သာလျှင်တည်း။

သညာဌ် အနတ္တလက္ခဏာ

၆။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။သညာ၊စိတ်တခုယုတ် ကိုးဆယ်၌ ရှိသော သညာသည်။ အနတ္တာ၊အလိုသို့ မလိုက်ခြင်း စသော သဘောကြောင့် အနတ္တာမည်၏။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ကဒံကမာသညာ၊ကျိသညာသည်။အတ္တာ၊အလိုသို့လိုက် ခြင်းစသော သဘောကြောင့်အတ္တာမည်သည်။အဘဝိဿ၊ဖြစ်ဘိ မူကား။။ကဒံကမာသညာ၊ကျိသညာသည်။အာဗာဓာယ၊စိတ်ကို မွေ့နှောက်ချောက်ချားခြင်းငှါ။နှ သံဝတ္တေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ မေ၊ ငါ၏။သာညာ၊သညာသည်။ဓံ၊ကျိသို့အလိုသို့လိုက်ခြင်းစသော သဘောဖြင့်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ မေ၊ ငါ၏။ သညာ၊ သညာသည်။ ဓံ၊ကျိသို့အလိုမလိုက်ခြင်းစသောသဘောဖြင့်။ မာအဟောသိ၊မဖြစ်စေသင့်။ကုတိ၊ကျိသို့။သညာယ၊သညာ၌။ ဝသဝတ္တာဒိ ံ၊ အလိုသို့လိုက်ခြင်းစသော သဘောကို။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ လဗ္ဘထ စ-လဗ္ဘထ ဇ၀၊ ရကုန်ရာသည် သာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယသ္မာ စ ခေါ။အကြင်အလိုသို့ မလိုက်ခြင်းစသော သဘောကြောင့်သာလျှင်။ သညာ၊သညာသည်။အနတ္တာ၊အနတ္တမည်၏။တသ္မာ၊ထိုသို့အလိုသို့မလိုက်ခြင်း စသောသဘောကြောင့်။ သညာ၊ သညာသည်။ အာဗာဓာယ၊ စိတ်ကိုမွေ့နှောက်ချောက်ချားခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ၏။သညာ၊သညာသည်။ဓံ၊ကျိသို့အလိုသို့လိုက်ခြင်းစသော သဘောဖြင့်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ မေ၊ ငါ၏။ သညာ၊ သညာသည်။ ဓံ၊ ကျိသို့အလိုသို့မလိုက်ခြားစသော သဘော

ဖြင့်။ မာ အဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သညာယ၊ သညာ၌။ ဝသဝတ္တာဒိံ၊ အလိုသို့လိုက်ခြင်း စသောသဘောကို။ နစ လဗ္ဘတိ နလဗ္ဘတိ ဧဝ၊ မရအပ်သည်သာလျှင်တည်း။

သခ်ါရ၌ အနတ္တလက္ခဏာ

၇။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သခ်ါရာ၊ ဝေဒနာ, သညာမှ ကြွင်းသော စေတသိက် ငါးဆယ်ဟု ဆိုအပ်သော သခ်ါရတို့သည်။ အနတ္တာ၊ အလိုသို့ မလိုက်ခြင်းစသောသဘောကြောင့် အနတ္တမည်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ သခ်ါရာ၊ ဝေဒနာ, သညာမှ ကြွင်းသော စေတသိက် ၅၀-ဟုဆိုအပ်သော သခ်ါရတို့သည်။ အတ္တာ၊ အလိုသို့လိုက်ခြင်း စသော သဘောကြောင့် အတ္တမည်ကုန်သည်။ အဘဝိဿံသု၊ ဖြစ်ကုန်ဘိမူကား။ ဣမေ သခ်ါရာ၊ ဤစေတသိက်ငါးဆယ်ဟု ဆိုအပ်သော သခ်ါရတို့သည်။ အာဗာဓာယ၊ စိတ်ကိုမ္ဒေနှောက် ချောက်ချားခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တေယျုံ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ။ မေ၊ ငါ၏။ သခ်ါရာ၊ စေတသိက်ငါးဆယ်ဟုဆိုအပ်သော သခ်ါရတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အလိုသို့ မလိုက်ခြင်းစသော သဘောဖြင့်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ မေ၊ ငါ၏။ သခ်ါရာ၊ သခ်ါရတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အလိုသို့ မလိုက်ခြင်းစသော သဘောဖြင့်။ မာ အဟေသုံ၊ မဖြစ်စေကုန်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သခ်ါရေသု၊ စေတသိက်ငါးဆယ်ဟု ဆိုအပ်သော သခ်ါရတို့၌။ ဝသဝတ္တာဒိံ၊ အလိုသို့လိုက်ခြင်း စသော သဘောကို။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ လဗ္ဘေထ စ=လဗ္ဘေထ ဧဝ၊ ရကုန်ရာသည်သာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြင် အလိုသို့ မလိုက်ခြင်းစသော သဘောကြောင့်သာလျှင်။ သခ်ါရာ၊

သခ်ၤရတို့သည်။ အနတ္တာ၊ အနတ္တမည်ကုန်၏။ တသမာ၊ ထို့သို့ အလိုသို့ မလိုက်ခြင်းစသော သဘောကြောင့်။ သခ်ၤရာ၊ သခ်ၤရ၀ို့သည်။ အာဗာဓာယ၊ စိတ်ကိုမွေ့နှောက်ချောက်ချားခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မေ၊ ငါ၏။ သခ်ၤရာ၊ သခ်ၤရတို့သည်၊ ဧ၀ံ၊ ဤသို့ အလိုသို့လိုက်ခြင်းစသော သဘောဖြင့်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ မေ၊ ငါ၏။ သခ်ၤရာ၊ သခ်ၤရတို့သည်။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့ အလိုသို့မလိုက်ခြင်းစသော သဘောဖြင့်။ မာ အဟောသုံ၊ မဖြစ်စေကုန်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သခ်ၤရေသု၊ ဝေဒနာ, သညာမှ ကြွင်းသော စေတသိက် ငါးဆယ်ဟူဆိုအပ်သော သခ်ၤရတို့၌။ ၀သ၀တ္တာဒီ၊ အလိုသို့လိုက်ခြင်း စသော သဘော၀ကို။ နစလဗ္ဘတိ=နလဗ္ဘတိ ဧ၀၊ မရအပ်သည်သာ လျှင်တည်း။

ဝိညာဉ်၌ အနတ္တလက္ခဏာ

၈။ ဘိက္ခ၀ေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝိညာဏံ၊ စိတ်တခုယုဝ် ကိုးဆယ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝိညာဉ်သည်။ အနတ္တာ၊ အလိုသို့မလိုက်ခြင်း စသော သဘောကြောင့် အနတ္တမည်၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟိ-သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝိညာဏံ၊ စိတ်တခုယုတ်ကိုးဆယ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝိညာဉ်သည်။ အတ္တာ၊ အလိုသို့လိုက်ခြင်း စသော သဘောကြောင့် အတ္တာမည်သည်။ အာဘ၀ိဿ၊ ဖြစ်ဘိမူကား။ ဣဒံ ဝိညာဏံ၊ ဤ စိတ်တခုယုတ်ကိုးဆယ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝိညာဉ်သည်။ အာဗာဓာယ၊ စိတ်ကို မွေ့နှောက် ချောက်ချားခြင်းငှါ။ နသံ၀တ္တေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ မေ၊ ငါ၏။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့ အလိုသို့မလိုက်ခြင်းစသော သဘောဖြင့်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ

သတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အလိုသို့ မလိုက်ခြင်း စသော သဘော ဖြင့်။ မာ အဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိညာဏေ၊ ဝိညာဉ်၌။ ဝသဝတ္တာဒီ၊ အလိုသို့လိုက်ခြင်းစသော သဘော ကို။ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ လဇ္ဇတ စ=လဇ္ဇတ ဧဝ၊ ရကုန် ရာသည်သာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြင်အလိုသို့မလိုက်ခြင်းစသော သဘောကြောင့်သာလျှင်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်။ အနတ္တာ၊ အနတ္တာမည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ အလိုသို့မလိုက်ခြင်းစသော သဘောကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်။ အာဗာဓာယ၊ စိတ်ကိုမွှေနှောက် ချောက်ချား ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ မောဃါ၏။ ဝိညာဏံ၊ဝိညာဉ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အလိုသို့ လိုက်ခြင်းစသော သဘောဖြင့်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ မော၊ ငါ၏။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အလိုသို့မလိုက်ခြင်းစသော သဘောဖြင့်။ မာ အဟောသိ၊ မဖြစ်စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိညာဏေ၊ စိတ် တခုယုတ် ကိုးဆယ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝိညာဉ်၌။ ဝသဝတ္တာဒီ၊ အလိုသို့ လိုက်ခြင်း စသော သဘောကို။ န စ လဇ္ဇတိ·န လဇ္ဇတိ ဧဝ၊ မရအပ်သည်သာလျှင်ကည်း။

ရူပက္ခန္ဓာဌ် အနိစ္စ,ဒုက္ခဖြင့် အနတ္တထင်ျားပုံ

၉။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ မယာ၊ငါဘုရားသည်။ ဝုစ္စမာနံ၊ ဟောတော်မူအပ်လတံ့သော။ ယံ ဝစနံ၊အကြင်စကားသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံ ဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ မညထ၊ အောက်မေ့ကြကုန်သနည်း။ ရူပံ၊ အတိတ်,အနာဂတ် စသောအားဖြင့် ပြားသော စတုသမုဋ္ဌာ-နိက ရုပ်သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဒ္ဓံ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ ရူပံ၊ အတိတ်,အနာဂတ် စသောအားဖြင့် ပြားသော စတုသမုဋ္ဌာနိက ရုပ်သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ဟေတ္ထာ၊ အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်၍။ ဘဂ်ုပဂမနေန၊ ဘင်သို့ဆောက်သဖြင့်။ နဟောတိ၊မတင်။ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ **အနိစ္စံ**၊ဖြစ်ခြင်း,ပျက်ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်, တခဏမျှ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်, **ဖောက်ပြန်**ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်, မြဲသော သဘောကို ပယ်တတ်သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော လေးပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် အနိစ္စမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊လျှောက်ကုန်၏။ ယံ ပန ရူပံ၊အကြင်အံတိတ် အာဒိရှိသော အားဖြင့် ပြားသော စတုသမုဋ္ဌာနိက ရုပ်သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ဟေတ္ထာ၊ အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်၍။ ဘဂ်ုပဂမနေန၊ ဘင်သို့ ရောက်သဖြင့်။ နဟောတိ၊ မထင်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ ရူပံ၊ ထိုမမြဲသောရုပ်သည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဒုက္ခလော၊။ သုခံ ဝါ၊ သုခလော၊။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဒ္ဓံ၊မေးတော်မူ၏။ ဘဂ္ဂေ၊အရှင်ဘုရား။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ပဋိပီဠနာကာရေန၊ ဖြစ်ခြင်း,ရင့်ခြင်း, ပျက်ခြင်းဖြင့် မပြတ်နှိပ်စက်အပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခမည်၏။ တနည်းကား– ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ပူလောင်ခြင်းသဘော, သည်းခံနိုင်ခဲသော သဘော, ဒုက္ခ၏ တည်ရာသဘော, သုခကို ပယ်တတ်သော သဘော တည်းဟူသော လေးပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဒုက္ခ မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ ယံ ပန ရူပံ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော ရုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ ဖြစ်ပြီး ပျက်

ခြင်းကြောင့် အနိစ္စ မည်၏။ ဒုက္ခံ၊ ဖြစ်ခြင်း, ရင့်ခြင်း, ပျက်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သော အခြင်းအရာကြောင့် ဒုက္ခမည်၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဇရာ မရဏဖြင့် ဖောက်ပြန်ပျက်စီးသော သဘောရှိ၏။ တံ ရူပံ၊ ထို အနိစ္စ, ဒုက္ခ, ဝိပရိဏာမ ဓမ္မ ဖြစ်သော ရုပ်ကို။ "ဧတံ၊ ဤရုပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဏ္ဍာဂါဟဝသေန ဝါ၊ တဏ္ဍာဖြင့် စွဲလမ်းခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်ငင်း။ ဧသော၊ ဤရုပ်သည်။ အဟံအသို့၊ ငါဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ မာနဂါဟဝသေန ဝါ၊ မာနဖြင့် စွဲလမ်းခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်ငင်း။ ဧသော၊ဤရုပ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊အလိုသို့လိုက်ခြင်းစသော သဘောရှိသော ကိုယ်ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌိဂါဟဝသေန ဝါ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြင့် စွဲလမ်းခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်ငင်း။" ဣတိ၊ဤသို့။ ဣမေသံ တိဏ္ဏံ ဂါဟာနံ၊ ဤသုံးပါးသော စွဲလမ်းခြင်းတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ သမနုပဿိတုံ၊ ရှုခြင်းငှါ။ တနည်းကား။ သမနုပဿိတုံ=သမနုပဿနံ၊ ရှုခြင်းသည်။ ကလ္လံနု၊ သင့်ကောင်းအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဧတံ ရူပံ၊ ဤ အနိစ္စ, ဒုက္ခ, ဝိပရိဏာမဓမ္မ ဖြစ်သော ရုပ်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့ တဏ္ဍာ မာန ဒိဋ္ဌိ ဂါဟတို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ သမနုပဿိတုံ၊ ရှုခြင်းငှါ။ နော ဟိ ကလ္လံ၊ မသင့်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။

နာမ်ခန္ဓာ ၄-ပါး၌ အနိစ္စ, ဒုက္ခဖြင့် အနတ္တ ထင်ရှားပုံ

၁၀။ ဝေဒနာ၊ သုခစသော ဝေဒနာသည်။ သညာ၊ သညာ စေတသိက်ဟု ဆိုအပ်သော သညာသည်။ သင်္ခါရာ၊ ဝေဒနာ သညာမှ ကြွင်းသော စေတသိက် ငါးဆယ်ဟု ဆိုအပ်

ကုန်သော သင်္ခါရတို့သည်။ ဝိညာဏံ၊ စိတ် တခုယုတ် ကိုးဆယ်ဟု ဆိုအပ်သော ဝိညာဉ်သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဆို၊ မေးတော်မူ၏။။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ဟုတ္ဝာ၊ အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်၍။ ဘဂဝံပဂမနေန၊ ဘင်သို့ ရောက်သဖြင့်။ န ဟောတိ၊ မထင်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တနည်းကား-အနိစ္စံ၊ ဖြစ်ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်, တခဏမျှ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်, ပေဝက်ပြန်ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်, မြဲသော သဘောကို ပယ်တတ်သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော လေးပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် အနိစ္စမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။ ယံ ပန ဝေဒနာသညာသင်္ခါရဝိညာဏံ၊ အကြင် ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဉ်သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ဟုတ္ဝာ၊ အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်၍။ ဘဂဝံပဂမနေန၊ ဘင်သို့ ရောက်သဖြင့်။ န ဟောတိ၊ မထင်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရဝိညာဏံ၊ ထို ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဉ်သည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဒုက္ခလော။ သုခံ ဝါ၊ သုခလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဆို၊ မေးတော်မူ၏။ ဘဂဝန္တံ၊ အရှင်ဘုရား။ ပဋိပီဠနာကာရေန၊ ဖြစ်ခြင်း, ပျက်ခြင်းတို့ဖြင့် မပြတ်နှိပ်စက်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခမည်၏။ တနည်းကား-ဒုက္ခံ၊ ပူလောင်ခြင်းသဘော, သည်းမခံနိုင်ခြင်း သဘော, ဒုက္ခ၏ တည်ရာ သဘော, သုခကို ပယ်တတ်သော သဘောတည်း ဟူသော လေးပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့် ဒုက္ခမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊

လျှောက်ကုန်၏။ယံပန ဝေဒနာသညာသင်္ခါရဝိညာဏံ၊အကြင် ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဉ်သည်။ အနိစ္စံ၊ ဖြစ်ပြီး၍ ပျက်ခြင်းကြောင့် အနိစ္စမည်၏။ ဒုက္ခံ၊ ဖြစ်ခြင်းဖြင့် မပြတ်နှိပ်စက်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဒုက္ခမည်၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဇရာမရဏဖြင့် ဖောက်ပြန် ပျက်စီးတတ်သော သဘောရှိ၏။ တံ ဝေဒနာ သညာသင်္ခါရ ဝိညာဏံ၊ ထို ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ ဝိညာဉ်ကို။ "တေံ၊ ဤဝေဒနာ, သညာ,သင်္ခါရ,ဝိညာဉ်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဏှာဂါဟ-ဝသေန ဝါ၊ တဏှာဖြင့် စွဲလမ်းခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ သေသ၊ ဤ ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဉ်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မာနဂါဟဝသေန ဝါ၊ မာနဖြင့် စွဲလမ်းခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ သေသ၊ ဤ ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဉ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ အလိုသို့ လိုက်ခြင်းစသော သဘောရှိဖသော ကိုယ်ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌိ-ဂါဟဝသေန ဝါ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြင့် စွဲလမ်းခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ ဣတိ ဣမေသံ တိဏ္ဏံ ဂါဟာနံ၊ ဤသုံးပါးသော စွဲလမ်းခြင်းတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ သမနုပဿိတုံ၊ ရှုခြင်းငှါ။ ဝါ-သမနုပဿိတုံ-သဒ္ဒနုပဿနံ၊ ရှုခြင်းသည်။ ကလ္လံ နု၊ သင့်ကောင်းအံ့လော"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေ ဤဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဉ်ကို။ ဝေဒ၊ ဤသို့ တဏှာ မာန-ဒိဋ္ဌိ၏ အစွမ်းဖြင့်။ သမနုပဿိတုံ၊ ရှုခြင်းငှါ။ နော ဟိ ကလ္လံ၊ မသင့်ပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်၏။

ရုပ်၌ ၁၁-ပါးသော အပြားဖြင့် အနတ္တရုပ်

၁၁။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ခန္ဓာငါးပါး တို့၏ အနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တ ဖြစ်သောကြောင့်။ အတီတာနာ-ဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အဓ္ဓန်, အစဉ်, ကာလ, ခဏ၏ အစွမ်းဖြင့် အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော။ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ၊ စက္ခုစသော ပသာဒရုပ်ငါးခုဟု ဆိုအပ်သော အဇ္ဈတ္တလည်း ဖြစ်သော။ (ဝါ) မိမိ သန္တာန်၌ ဖြစ်သော အသိုးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်၍ အဇ္ဈတ္တလည်းဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ၊ ပသာဒရုပ်ငါးခုမှ ကြွင်းသော ရုပ်ဟု ဆိုအပ်သော ဗဟိဒ္ဓလည်း ဖြစ်သော။ (ဝါ)တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ် သန္တာန်၌ဖြစ်၍ ဗဟိဒ္ဓလည်း ဖြစ်သော။ သဏှာ ဝါ၊ ပသာဒရုပ်ငါးခု, ဝိသယရုပ်ခုနစ်ခု ဟု ဆိုအပ်သော သဏှာရိကလည်းဖြစ်သော။ သုခုမံ ဝါ၊ ထိခိုက်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် မယူအပ်သည်ဖြစ်၍ သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော။ ဟီနံ ဝါ၊ အောက်အောက်သဲ့သဲ့ဘုံ၌ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍ ယုတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ (ဝါ) အကုသလ ဝိပါက်ဖြစ်ရာ အနိဋ္ဌာရုံဖြစ်၍ ယုတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ပဏီတံ ဝါ၊ အထက်အထက်သော ဘုံ၌ဖြစ်၍ မြတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ (ဝါ) ကုသလဝိပါက်ဖြစ်ရာ ဣဋ္ဌာရုံဖြစ်၍ မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဒူရေ ဝါ၊ သိမ်မွေ့သည်ဖြစ်၍ သိနိုင်ခဲသော သဘောကြောင့် ဒူရလည်း ဖြစ်သော။ (ဝါ)အဝေးဌာန ဖြစ်၍ ဒူရလည်းဖြစ်သော။ သန္တိကေ ဝါ၊ သဏှာရိက ဖြစ်၍ သိလွယ်သော သဘောကြောင့် သန္တိကလည်းဖြစ်သော။ (ဝါ) အနီးဌာန ဖြစ်၍ သန္တိကလည်းဖြစ်သော။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အကြွင်းမရှိ အလုံးစုံသော။ ယံ ရူပံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ ရူပံ၊ ထိုရုပ်ကို။ "တေံ၊ ဤရုပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဏှာဂါဟ-ဝသေန ဝါ၊ တဏှာဖြင့် စွဲလမ်းခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ န ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မရှုအပ်။ သေသာ၊ ဤရုပ်သည်။ အဟံ အသ္မိ၊ ငါဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မာနဂါဟဝသေန ဝါ၊ မာနဖြင့် စွဲလမ်းခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း။ န ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မရှုအပ်။ သေသာ၊ ဤရုပ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ကိုယ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌိဂါဟာဝသေန ဝါ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြင့် စွဲလမ်းခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ န ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မရှုအပ်"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေံ ရူပံ၊ ဤရုပ်ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တဟူ၍။ ယထာဘူတံ၊ မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်တိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့် တကွသော မဂ်ပညာဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏။

၁၂။ အတိတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန်၊ အစဉ်၏ အစွမ်း, ခဏ၏ အစွမ်းအားဖြင့်အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ အဋ္ဌတ္ထံ ဝါ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော အသီးသောပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာဖြစ်၍ အဋ္ဌတ္ထလည်းဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ၊ တပါးဓသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ ဖြစ်၍ ဗဟိဒ္ဓလည်း ဖြစ်သော။ သဉ္ဇာဂရိကာ ဝါ၊ ဇာတ် သဘော ပုဂ္ဂိုလ် လောကီ လောကုတ္တရာ သကာသ ဝတ္ထုအားဖြင့် ရုန့်ရင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ သုခုမာ ဝါ၊ဇာတ် သဘောပုဂ္ဂိုလ် လောကီလောကုတ္တရာ သကာသ ဝတ္ထုအားဖြင့် သိမ်မွေ့သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဟီနာ ဝါ၊ သဉ္ဇာရိကဖြစ်၍ ယုတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ပဏီတာ ဝါ၊ သုခုမဖြစ်၍ မြတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဒူရေ ဝါ၊ အကုသိုလ် ဝေဒနာသည် ကုသိုလ် အဗျာကတနှင့်,

ကုသိုလ် အဗျာကတ ဝေဒနာသည် အကုသိုလ် ဝေဒနာနှင့် ဝိသဘာဂစသော အကြောင်းကြောင့် ဝေးသည်လည်း ဖြစ်သော။ သန္တိကေ ဝါ၊ အကုသိုလ် အချင်းချင်း, ကုသိုလ် အဗျာကတ အချင်းချင်းဖြစ်၍ သဘာဂစသော အကြောင်းကြောင့် နီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ယာ ကာစိ၊ အကြင်းမရှိ အလုံးစုံသော။ ယာ ဝေဒနာ၊ အကြင်ဝေဒနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာကို။ "တံ၊ ဤဝေဒနာသည်။ (မ၊ ငါ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဏှာဂါဟဝသေန ဝါ၊ တဏှာဖြင့် စွဲလမ်းခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ န ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မရှုအပ်။ (သော၊ ဤဝေဒနာသည်။ အဟံ အသို့၊ ငါဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မာနဂါဟဝသေန ဝါ၊ မာနဖြင့် စွဲလမ်းခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ န ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မရှုအပ်။ (သော၊ ဤဝေဒနာသည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ အလိုသို့လိုက်ခြင်းစသော သဘောရှိသော ကိုယ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌိဂါဟဝသေန ဝါ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် စွဲလမ်းခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ န ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မရှုအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (တံ၊ ဤဝေဒနာကို။ (ဝံ၊ ဤသို့ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ ဟူ၍။ ယထာဘူတံ၊ မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်တိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့် တကွသော မဂ်ပညာဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏။

သညာဒ္ဒိ ၁၁-ပါးအပြားဖြင့် အနတ္တရှုပုံ

၁၃။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နာ၊ အစဉ်၏အစွမ်း, ခဏ၏ အစွမ်းဖြင့် အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။

အဇ္ဈတ္တံ ဝါ၊ မိမိသန္တာန်၌သာဖြစ်၍ အဇ္ဈတ္တလည်း ဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ၊ သူတပါး သန္တာန်၌သာဖြစ်၍ ဗဟိဒ္ဓလည်း ဖြစ်သော။ ဩဠာရိကာ ဝါ၊ ဇာတ် သဘော ပဋိဃ်လ် လောကီ လောကုတ္တရာ သကာသ ဝတ္ထုအားဖြင့် ရုန့်ရင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ သုခုမာ ဝါ၊ ဇာတ် သဘော ပဋိဃ်လ် လောကီ လောကုတ္တရာ သကာသ ဝတ္ထုအားဖြင့် သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော။ ဟီနာ ဝါ၊ သဒ္ဒါရိကဖြစ်၍ ယုတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ပဏီတာ ဝါ၊ သုခုမဖြစ်၍ မြတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဒူရေ ဝါ၊ အကုသိုလ် သညာသည် ကုသိုလ် အဗျာကတနှင့်, ကုသိုလ်အဗျာကတ သညာသည် အကုသိုလ်နှင့် ဝိသဘာဂစသော အကြောင်းကြောင့် ဝေးသည်လည်း ဖြစ်သော။ သန္တိကေ ဝါ၊ အကုသိုလ် အချင်းချင်း, ကုသိုလ် အဗျာကတ အချင်းချင်းဖြစ်၍ သဘာဂစသော အကြောင်းကြောင့် နီးသည်လည်းဖြစ်သော။ ယာ ကာစိ၊ အလုံးစုံသော။ သညာ၊ သညာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော။ သညာ၊ သညာသည်။ "တေ၊ ဤသညာသည်။ မမ၊ ငါ၏။ နု သန္တကံ၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ ဧသော့၊ ဤသညာသည်။ မမ၊ ငါ၏။ နု အဟံ အသ္မိ၊ ငါမဖြစ်။ ဧသော၊ ဤသညာသည်။ မေ၊ ငါ၏။ နု အတ္တာ၊ အလိုသို့ မလိုက်ခြင်း စသော သဘောကြောင့် ကိုယ်မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတံ၊ ဤသညာကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တဟူ၍။ ယထာဘူတံ၊ မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်တိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ။ ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့်တကွဖြစ်သော မဂ်ပညာဖြင့်။ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ရှုအပ်၏။

'သစ်ါရဥ် ၁၁-ပါးသောအပြားဖြင့် အနတ္တရှုပုံ

၁၄။ အတိတ်ဘဝနာဂတပစ္စုပ္ပန္နဝါ၊ အစဉ်၏အစွမ်း, ခဏ၏ အစွမ်းဖြင့် အတိတ်,အနာဂတ်,ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော။ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်၍ အဇ္ဈတ္တလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ၊ သူတပါး သန္တာန်၌ ဖြစ်၍ ဗဟိဒ္ဓလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သြဠာရိကာဝါ၊ ဇာတ်-သဘော-ပုဂ္ဂိုလ်-လောကီ-လောကုတ္တရာ သကာသ ဝတ္ထုအားဖြင့် ရုန့်ရင်းသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သုခုမာ ဝါ၊ ဇာတ် သဘော ပုဂ္ဂိုလ် လောကီ လောကုတ္တရာ သကာသ ဝတ္ထုအားဖြင့် သိမ်မွေ့သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဟီနာ ဝါ၊ သြဠာရိကဖြစ်၍ ယုတ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပဏီတာ ဝါ၊ သုခုမဖြစ်၍ မြတ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဒူရေ ဝါ၊အကုသိုလ်သစ်ါရသည် ကုသိုလ်အဗျာကတ သစ်ါရတို့နှင့်, ကုသိုလ်အဗျာကတ သစ်ါရတို့သည် အကုသိုလ် သစ်ါရနှင့် ဝိသဘာဂ စသော အကြောင်းကြောင့် ဝေးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သန္တိကေ ဝါ၊ အကုသိုလ် အချင်းချင်း, ကုသိုလ် အဗျာကတ အချင်းချင်းဖြစ်၍ သဘာဂစသော အကြောင်းကြောင့် နီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ယေကေစိ၊အလုံးစုံကုန်သော။သစ်ါရာ၊ သစ်ါရတို့သည်။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သစ်ါရာ၊ သစ်ါရတို့သည်။ "တေ၊ ဤသစ်ါရသည်။ မမ၊ ငါ၏။ နသန္တကံ၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ နေသာ၊ ဤသစ်ါရသည်။ နအဟံ အသ္မိ၊ ငါမဖြစ်။ နေသော၊ဤသစ်ါရသည်။ မမ၊ ငါ၏။ နအတ္တာ၊အလိုသို့ မလိုက်ခြင်းစသော သဘောကြောင့် ကိုယ်မဟုတ်"။ဤတိ၊ဤသို့။ တေ-တေ၊ဤသစ်ါရတို့ကို။ ဝေါ၊ဤသို့ အနိစ္စ,ဒုက္ခ,အနတ္တဟု၍။ ယထာဘူတံ၊ မဖောက်မပြန် ဟုတ်မှန်

တိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်နှင့် တက္ခ ဖြစ်သော မဂ်ပညာဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏။

ဝိညာဉ်၌ ၁၁-ပါးအပြားဖြင့် အနတ္တရှုပုံ

၁၅။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အစဉ်၏ အစွမ်း, ခဏ၏ အစွမ်းဖြင့် အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်၍ အဇ္ဈတ္တလည်းဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ၊ သူတပါး သန္တာန်၌ဖြစ်၍ ဗဟိဒ္ဓလည်းဖြစ်သော။ သြဋ္ဌာရိကံ ဝါ၊ ဇာတ်သဘော ပုဂ္ဂိုလ် လောကီ လောကုတ္တရာ သြကာသ ဝတ္ထုအားဖြင့် ရုန့်ရင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ သုခုမံ ဝါ၊ ဇာတ်-သဘော-ပုဂ္ဂိုလ်-လောကီ-လောကုတ္တရာ-သြကာသ-ဝတ္ထုအားဖြင့် သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော။ ဟီနံ ဝါ၊ သြဋ္ဌာရိကဖြစ်၍ ယုတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတံ ဝါ၊ သုခုမဖြစ်၍ မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဒူရေ ဝါ၊ အကုသိုလ် ဝိညာဉ်သည် ကုသိုလ်အဗျာကတ ဝိညာဉ်တို့နှင့် ကုသိုလ်အဗျာကတ ဝိညာဉ်တို့သည် အကုသိုလ်ဝိညာဉ်နှင့် ဝိသဘာဂစသော အကြောင်းကြောင့် ဝေးသည်လည်းဖြစ်သော။ သန္တိကေ ဝါ၊ အကုသိုလ်အချင်းချင်း ကုသိုလ်အဗျာကတအချင်းချင်းဖြစ်၍ သဘာဂစသော အကြောင်းကြောင့်နီးသည်လည်းဖြစ်သော။ ယံ ကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်။ "ဧတံ၊ ဤ ဝိညာဉ်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ နသန္တကံ၊ ဥစ္စာမဟုတ်။ ဧသော၊ ဤ ဝိညာဉ်သည်။ နအဟံ အသ္မိ၊ ငါမဖြစ်။ ဧသော၊ ဤ ဝိညာဉ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ နအတ္တာ၊ အလိုသို့ မလိုက်ခြင်းစသောသဘောကြောင့် အတ္တမည်သည်မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့

တေံ ဝိညာဏံ၊ ဤဝိညာဉ်ကို။ ဝေံ၊ ဤသို့ အနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တ ဟူ၍။ ယထာဘူတံ၊ မဖောက်မပြန်ဟုတ်မှန်တိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်နှင့် တက္ခ ဖြစ်သော မဂ်ပညာဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏။

ရဟန္တာဖြစ်ပုံ

၁၆။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေံ၊ ဤသို့ ခန္ဓာငါးပါးကို အနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တဟူ၍။ ပဿံ ပဿန္တော၊ ဝိပဿနာပညာ, မဂ်ပညာဖြင့် ရှုသော။ သုတဝါ၊ ပရိယတ်, ပဋိပတ်, ပဋိဝေဓ ဟု ဆိုအပ်သော အကြားအမြင်ရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သော ငါဘုရား၏ တပည့်သည်။ ဝါ၊ အရိယာ ဖြစ်သော တပည့်သည်။ ရူပသ္မိမ္ပိ၊ ရုပ်၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ဝေဒနာယပိ၊ ဝေဒနာ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ သညာယပိ၊ သညာ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ သခ်ါရေ-သုပိ၊ သခ်ါရတို့၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ဝိညာဏသ္မိမ္ပိ၊ ဝိညာဉ်၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနီ ဝိပဿနာဖြင့် ငြီးငွေ့၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ နိဗ္ဗိန္ဒန္တော၊ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနီ ဝိပဿနာဖြင့် ငြီးငွေ့ခြင်း ကြောင့်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ လေးပါးသောမဂ်ဖြင့် တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ လေးပါးသော မဂ်ဖြင့် တပ်ခြင်း ကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ပဋိပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိဟု ဆိုအပ်သော လေးပါးသော ဖိုလ်ဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ ပဋိပဿဒ္ဓိ ဝိမုတ္တိဟု ဆိုအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာ တို့မှ လွတ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းသည်။ ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်တည်းဟူသော

မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်အပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ သစ္စာလေးပါးတို့၌ လေးပါးသော မဂ်တို့ဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား၍သိခြင်း, သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ခြင်း, နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုခြင်း, မဂ္ဂသစ္စာကို ပွါးစေခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် တဆယ့်ခြောက်ပါး အပြားရှိသော ပြုဘွယ်ကိစ္စဟူသမျှကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ပါး အပြားရှိသော မဂ်ကိစ္စအကျိုးငှါ။ ဝါ၊ ကိလေသာ ကုန်ခြင်းငှါ။ အပရံ၊ တပါးသော။ မဂ္ဂဘာဝနာကိစ္စံ၊ မဂ်ကိုပွါးစေခြင်း ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ တနည်းကား—ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာအစဉ်မှ။ အပရံ၊ တပါးသော။ ခန္ဓသန္တာနံ၊ ခန္ဓာစဉ်သည်။ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣမေ ပန ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ဤပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ တို့သည်ကား။ ပရိညေယျာ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဧတေ၊ ထို ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာတို့သည်။ ဆိန္နမူလကာ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်ရှိကုန်သော။ ရုက္ခာ ဝိယ၊ သစ်ပင်တို့ကဲ့သို့။ စရိမက-ဝိညာဏနိရောဓေန၊ အဆုံးစွန်သော ဝိညာဉ်၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အနုပါဒါနော၊ လောင်စာမရှိသော။ ဇာတဝေဒေါ ဝိယ၊ မီးကဲ့သို့။ နိဗ္ဗာယိဿန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။

ဒေသနာနိဂုံး

၁၇။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤ"ရှုပ်ဘိက္ခဝေ အနတ္တာ"အစရှိသော စကားကို။ အဝေါစ၊ ဟော တော်မူ၏။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊

ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တမနာ၊ နှစ်လိုကြည်လင် ရွှင်သောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဘာသိတံ၊ စကားကို။ အဘိနန္ဒုံ၊ ဦးဖြင့် ခံကုန်၏။ ဝါ၊ အလွန်နှစ်လို ဝမ်းမြောက်ကုန်၏။ ဣမသ္မိံ စ ပန ဝေယျာကရဏသ္မိံ၊ ဤဂါထာမဖက် သက်သက်သော ဝေယျာကရဏကို။ ဘဉ္ဇမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ပဉ္ဇဝဂ္ဂိယာနံ၊ ပဉ္စာဂ္ဂိအမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဝါ၊ ရဟန်းတို့၏။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအားဖြင့် တစုံတခုသော စာရုံးကို ငါ၏ ဥစ္စာ-ငါ-ငါ၏ ကိုယ်ဟု မယူမူ၍။ အာသဝေဟိ၊ စာဖန် မဖြစ်ပြန်သော ချုပ်ခြင်းဖြင့် ချုပ်ကုန်သော အာသဝေါတရား လေးပါးတို့မှ။ ဝါ၊ လေးပါးတို့သည်။ စိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့သည်။ ဝါ၊ စိတ်တို့ကို။ ဝိမုစ္စိံသု၊ လွတ်ကုန်၏။ ဝါ၊ လွတ်ကုန်ပြီ။

အနတ္တလက္ခဏသုတ်၊ အနတ္တ လက္ခဏာသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ-နိဋ္ဌံ ဣတံ ဂတံ ပတ္တံ၊ အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်ပြီ။

အနတ္တလက္ခဏသုတ်နိဿယ ဤတွင်ပြီး၏။

အဘိဏှသုတ် ပဂ္ဂါနိသယ

အဘိဏှသုတ်ပါဠ်

ပဉ္စိမာနိ ဘိက္ခဝေ ဌာနာနိ အဘိဏှံ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗာနိ ဣတ္ထိယာ ဝါ ပုရိသေန ဝါ ဂဟဋ္ဌေန ဝါ ပဗ္ဗဇိတေန ဝါ။

ကတမာနိ ပဉ္စ—

၁။ ဇရာဓမ္မောမ္ဥိ၊ ဇရံ အနတီတောတိ အဘိဏှံ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ။

၂။ ဗျာဓိဓမ္မောမ္ဥိ၊ ဗျာဓိံ အနတီတောတိ အဘိဏှံ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ။

၃။ မရဏဓမ္မောမ္ဥိ၊ မရဏံ အနတီတောတိ အဘိဏှံ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ။

၄။ သဗ္ဗေဟိ မေ ပိ့ယေဟိ မနာပေဟိ နာနာဘာဝေါ ဝိနာဘာဝေါတိ အဘိဏှံ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ။

၅။ ကမ္မဿကောမ္ဥိ ကမ္မဒါယာဒေါ ကမ္မယောနိ ကမ္မဗန္ဓု၊ ကမ္မပ္ပဋိသရဏော၊ ယံ ကမ္မံ ကရိဿာမိ ကလ္လာဏံ ဝါ ပါပကံ ဝါ၊ တဿ ဒါယာဒေါ ဘဝိဿာမိတိ အဘိဏှံ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ။

ဣမာနိ ခေါ ဘိက္ခဝေ ပဉ္စ ဌာနာနိ အဘိဏှံ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗာနိ ဣတ္ထိယာ ဝါ ပုရိသေန ဝါ ဂဟဋ္ဌေန ဝါ ပဗ္ဗဇိတေန ဝါ။

အဘိဏှသုတ် နိဿယ

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမာနိ ဥဿာနာနိ၊ ဤအကြောင်းဘရားတို့ကို။ ဣတ္ထိယာ ဝါ၊ မိန်းမသည်ဌင်း။ ပုရိသေန ဝါ၊ ယောကျ်ားသည်ဌင်း။ ဂဟဋ္ဌေန ဝါ၊ လူသည်ဌင်း။ ပဗ္ဗဇိတေန ဝါ၊ ရဟန်းသည်ဌင်း။ အဘိဏှံ၊ နေ့ရောညဉ့်ပါ အခါခပ်သိမ်း။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗာနိ၊ ဆင်ခြင်အပ်ကုန်၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးသော အကြောင်းတရားတို့ဟူသည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား—

၁။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇရာဓမ္မော၊ အိုခြင်း သဘောရှိသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဇရံ၊ အိုခြင်းသဘောတရားကို။ အနတီတော၊ မလွန်နိုင်ခေျ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘိဏှံ၊ နေ့ရောညဉ့်ပါ အခါခပ်သိမ်း။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။

၂။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗျာဓိဓမ္မော၊ နာခြင်း သဘောရှိသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဗျာဓိံ၊ နာခြင်း သဘောတရားကို။ အနတီတော၊ မလွန်နိုင်ခေျ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘိဏှံ၊ နေ့ရောညဉ့်ပါ အခါခပ်သိမ်း။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။

၃။ အဟံ၊ ငါသည်။ မရဏဓမ္မော၊ သေခြင်းသဘော ရှိသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ မရဏံ၊ သေခြင်း သဘောတရားကို။ အနတီတော၊ မလွန်နိုင်ခေျ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘိဏှံ၊ နေ့ရောညဉ့်ပါ အခါခပ်သိမ်း။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။

၄။ မေ၊ ငါ့အား။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပိယေဟိ၊ ချစ် နှစ်လိုအပ်ကုန်သော။ မနာပေဟိ၊ နှလုံးကို ပွါးစေတတ်သော အဆွေအမျိုး, အဆွေခင်ပွန်း, ချစ်ကျွမ်းဝင်သူ

တို့နှင့်။ နာနာဘာဝေါ၊ အရပ်တပါးသို့ ပြောင်းသွားသဖြင့် ရှင်ကဲ့ ကဲ့ရခြင်းသည်၎င်း။ ဝိနာဘာဝေါ၊ ဘဝတပါးသို့ ပြောင်းသွားသဖြင့် သေကဲ့ ကဲ့ရခြင်းသည်၎င်း။ အမှိ၊ ဖြစ်တတ်ချေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဘိဏှ၊ နေ့ရောညဉ့်ပါ အခါခပ်သိမ်း။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။

၅။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကမ္မဿကောမှိ၊ ကံသာလျှင် မိမိ ဥစ္စာ ရှိသည်။ ကမ္မဒါယာဒေါမှိ၊ ကံသာလျှင် အမွေခံရှိသည်။ ကမ္မယောနိ၊ ကံသာလျှင် အကြောင်းရင်း ရှိသည်။ ကမ္မပဋိသရဏော၊ ကံသာလျှင် အဆွေ အမျိုး ရှိသည်။ ကမ္မပ္ပဋိသရဏော၊ ကံသာလျှင် ကိုးကွယ် လည်းလျောင်းရာရှိသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ကလျာဏံ ဝါ၊ ကောင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ ပါပကံ ဝါ၊ မကောင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ ယံ ကမ္မံ၊ အကြင်ကံကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ တဿ ကမ္မဿ၊ ထို ကောင်းမှု, မကောင်းမှု ကံ၏။ ဒါယာဒေါ၊ ကောင်းမွေ, ဆိုးမွေခံသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်ရအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဘိဏှံ၊ နေ့ရောညဉ့်ပါ အခါခပ်သိမ်း။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ဣမာနိ ပဉ္စ ဌာနာနိ၊ ဤငါးပါးသော အကြောင်းတရား တို့ကို။ ဣတ္ထိယာ ဝါ၊ မိန်းမသည်၎င်း။ ပုရိသေန ဝါ၊ ယောကျ်ားသည်၎င်း။ ဂဟဋ္ဌေန ဝါ၊ လူသည်၎င်း။ ပဗ္ဗဇိတေန ဝါ၊ ရဟန်းသည်၎င်း။ အာဘိဏှံ၊ နေ့ရောညဉ့်ပါ အခါခပ်သိမ်း။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗာနိ၊ ဆင်ခြင်အပ်ကုန်၏။

အာဘိဏှသုတ် ပါဠ် နိဿယ ပြီးပြီ။

မြောင်မြို့ စာမေးပွဲကြီးအတွက်
ပြင်ဆင်ပြဋ္ဌာန်းချက် ကျမ်းစာများ

မြောင်မြို့လုံးဆိုင်ရာ (ဓမ္မဝိနယ) ပရိယတ္တိ စာမေးပွဲကြီး အတွက် ဖြေဆိုရန် သုတ် ဝိနည်း အဘိဓမ္မာ ပါဝင်သော ဘာသာရပ် ကျမ်းစာများကို ကာလ ဒေသ ပုဂ္ဂလနှင့် လျော်ညီအောင် ၁၄၃၆-ခုနှစ် ပြာသိုလဆန်း ဂ-ရက်နေ့ ၂၁-ကြိမ် မြောက် နှစ်ပတ်လည် သံဃာ့အစည်းအဝေးကြီးမှ အများသဘောတူ အောက်ပါအတိုင်း ပြင်ဆင် ပြဋ္ဌာန်းတော်မူကြသည်—

၁။ ဝိနည်းငယ်လေးစောင်၊
ဌင်းလေးစောင်တွင် မိမိတို့ဖြေဆိုလိုရာ တစောင်ကို ပါဠိ ၁ ရက်၊ အနက် ၁-ရက်၊ အဓိပ္ပါယ် ၁-ရက် ပေါင်း ၃-ရက် ဖြေဆိုရန် ဖြစ်သည်။

၂။ သဒ္ဒါကြီး အောက်လေးစောင်၊
ပါဠိ ၁-ရက်၊ အနက် ၁-ရက်၊ ရုပ်တွက်နှင့် အဓိပ္ပါယ် ၁-ရက်။

၃။ သဒ္ဒါကြီး အထက်လေးစောင်၊
ပါဠိ ၁ ရက်၊ အနက် ၁-ရက်၊ ရုပ်တွက်နှင့် အဓိပ္ပါယ် ၁-ရက်။

၄။ သဒ္ဒါကြီးသုတ်နက် အောက် ခလေးစောင်၊
သုတ်နက် ၁-ရက်၊ ရုပ်တွက် ၁-ရက်၊ သုတ်၏ အဓိပ္ပါယ် ၁-ရက် ဖြေဆိုရန်။

၅။ သဒ္ဒါကြီးသုတ်နက် အထက် လေးစောင်၊
သုတ်နက် ၁-ရက်၊ ရုပ်တွက် ၁-ရက်၊ သုတ်၏ အဓိပ္ပါယ် ၁-ရက် ဖြေဆိုရန်။

၆။ သင်္ဂဟ အောက် ၅-ပိုင်း၊
ပါဠို ၁-ရက်၊အနက် ၁-ရက်၊သရုပ်နှင့်အဓိပ္ပါယ် ၁-ရက်။

၇။ သင်္ဂဟ အထက် ၄-ပိုင်း။
ပါဠိ ၁-ရက်၊ အနက် ၁-ရက်၊ သရုပ်နှင့် အဓိပ္ပါယ် ၁-ရက်။

၈။ သဒ္ဒါကြီးသုတ်စဉ်၊
အောက်လေးစောင် ၁-ရက်၊ အထက် ၄-စောင် ၁-ရက်၊
ဝိဘတ် သွယ် ၁-ရက်။

၉။ ရှင်ကျင့်ဝတ်၊
ပါဠိ ၁-ရက်၊ အနက် ၁-ရက်၊ အဓိပ္ပါယ် ၁-ရက်။

၁၀။ ပရိတ်ကြီး ဖောက်ပိုင်း ၆-သုတ်၊
ပါဠိ ၂-ရက်၊ အနက် ၁-ရက်၊ အဓိပ္ပါယ် ၁-ရက်။

၁၁။ ပရိတ်ကြီး အထက်ပိုင်း ၅-သုတ်၊
ပါဠိ ၁-ရက်၊ အနက် ၁-ရက်၊ အဓိပ္ပါယ် ၁-ရက်။

၁၂။ လောကနီတိ အောက်ပိုင်း [illegible]၊
ပါဠိ ၁-ရက်၊ အနက် ၁-ရက်၊ အဓိပ္ပါယ် ၁-ရက်။

၁၃။ လောကနီတိ အထက်ပိုင်း [illegible]၊
ပါဠိ ၁-ရက်၊ အနက် ၁-ရက်၊ အဓိပ္ပါယ် ၁-ရက်။

၁၄။ စမ္ဘစကြာ၊
ပါဠိ [illegible]၊ အနက် ၁-ရက်၊ အဓိပ္ပါယ် ၁-ရက်။

၁၅။ အနုတ္တလက္ခဏသုတ်နှင့် အတိတ္တသုတ်၊
ပါဠိ ၁-ရက်၊ အနက် ၁-ရက်၊ အဓိပ္ပါယ် ၁-ရက်။

၁၆။ ညြကာသနှင့် ငါးပါးသီလ သင်တန်း၊
ညြကာသဆောင်မှုဒဿ အာဂုံ ၁-ရက်၊ ငါးပါးသီလ သင်တန်း ဆောင်ပုဒ်အာဂုံ ၁-ရက်၊ ညြကာသနှင့် ငါးပါးသီလသင်တန်း သရုပ်အဓိပ္ပါယ် ၁-ရက်။

အရေခံကျမ်း ၁၁—ပ-မ-သ-စ

၁၇။ မင်္ဂလာနှင့် ဂုဏ်တော်သင်တန်း၊
ဂုဏ်တော်ပါဠိနှင့် သီဂံါလောဝါဒလင်္ကာ ၁-ရက်၊
မင်္ဂလာနှင့် ဂုဏ်တော်အနက် ၁-ရက်၊ မင်္ဂလာဂုဏ်တော်
နှင့် သီဂံါလောဝါဒလင်္ကာတို့၏ သရုပ်အဓိပ္ပါယ် ၁-ရက်။

မှတ်ချက်။ ။အထက် အဆိုပါ ပြဋ္ဌာန်းချက် ကျမ်းစာများတွင် ခုဒ္ဒသိက္ခာနှင့် မူလသိက္ခာမှတပါး အခြားဘာသာရပ် ကျမ်းစာများကို အစိုးရ ပါဠိပထမပြန် စာမေးပွဲတွင် ပထမငယ်တန်း (အောင်မြင်ပြီး ပုဂ္ဂိုလ်များကို ဝင်ရောက် ဖြေဆိုခွင့်မပြု၊ ၎င်းပြင် ဤစာမေးပွဲကြီးတွဲ ဝင်ရောက်ဖြေဆို အောင်မြင်ပြီးသော ဘာသာရပ် ကျမ်းစာများကိုလည်း နောက်ထပ် ဝင်ရောက် ဖြေဆိုခွင့်မပြုသည့်အပြင် အကယ်၍ ဝင်ရောက်ဖြေဆိုပါက ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြေလွှာကို စစ်ဆေးခြင်း ပြုမည်မဟုတ်၊ နောင်ကိုလည်း ဤစာမေးပွဲကြီးတွင် ဝင်ရောက်ဖြေဆိုခွင့် ပြုတော့မည်မဟုတ်ကြောင်း သိရှိထားကြရန် ဖြစ်သည်။

၎င်းပြင် ပရိယတ်ပုဂ္ဂိုလ်များအား (ဤသံဃာ့အဖွဲ့ကြီး၏ နှစ်ပတ်လည်အစည်းအဝေးကြီးမှ ဆုံးဖြတ်ချက် ခွင့်ပြုချက် မရှိက) ဤစာမေးပွဲကြီးတွင် ဝင်ရောက်ဖြေဆိုခွင့်မပြုကြောင်း ကိုလည်း သိရှိကြရန် ဖြစ်ကြောင်း။

အကျိုးတော်ဆောင်၊
သြဝါဒါနုသာသက သံဃာ့အဖွဲ့ကြီး၊
မြောင်မြို၊ စစ်ကိုင်းတိုင်း။

အားလုံးအတွက်

သိမှု နှင့် ကျင့်မှု အရေးကြီးသည်

လောကီ လောကုတ္တရာ ရဟန်းရှင်လူ အားလုံးအတွက် အရေးကြီးသောအမှုမှာ "သိမှုနှင့် ကျင့်မှု" ပင် ဖြစ်သည်။ အမှန်ကိုသိ၍ အမှန်ကိုပြုကျင့်လျှင် လောကီအတွက်လည်း ကြီးပွါးချမ်းသာနိုင်၏၊ လောကုတ္တရာ အတွက်လည်း မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်သို့ မုချ(မလွဲ) ဆိုက်ရောက်နိုင်၏။ သို့ဖြစ်၍—

အားလုံးသော ရဟန်းရှင်လူအပေါင်းတို့သည် "အပွမာ-ဒေန သမ္ပာဒေထ" ဟူသော ပစ္ဆိမဗုဒ္ဓဝစနကို အထူး သတိထား၍ အလွန်အရေးကြီးသောဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ ပရိယတ္တိ 'သိမှု' သာသနာနှင့် ပဋိပတ္တိ 'ကျင့်မှု' သာသနာတော်ကို ထိရောက်အောင်ပြုပြင်၍စွမ်းအားရှိသလောက် အမျိုးမျိုးပြုစုအားပေး ချီးမြှောက်တော်မူကြပါရန်သာသနာတော်အကျိုးနှင့်အများ အကျိုးကိုရှေးရှု၍ အထူးသတိပေး နှိုးဆော်အပ်ပါသည်။

အကျဉ်းဆောင်ပုဒ်

သိမှု ကျင့်မှု၊ ဤနှစ်ခု၊ ယခု အားထုတ်ပါ။
အားထုတ်ပါက၊ နိဗ္ဗာန၊ မုချရမည်သာ။

မှတ်ချက်။ ။"အသိလိမ္မာ၊ ဉာဏ်ပညာ၊ ဝိဇ္ဇာ အမောဟ" ဟူသော ပရမတ္ထသံခိပ်ကျမ်းလာ လကာအရ အသိရယ် အလိမ္မာရယ် ဉာဏ်ရယ် ပညာရယ် ဝိဇ္ဇာရယ် အမောဟရယ် ဤ ခြောက်မျိုးနှင့် သမ္မာဒိဋ္ဌိသည် သဘော တရားကိုယ်အားဖြင့် အတူတူဟု မှတ်လေ။

ဆင်ရှင်ဆရာတော်
မြောင်မြို့ (စစ်ကိုင်းတိုင်း)